

Drodzy Mieszkańcy Ziemi Sokołowskiej

Riech te święta Wielkanocne
będą pełne nadziei i wiary.
Riech Chrystus
Zmartwychwstały przyniesie
wiosenne kwiaty radości,
miłości, spokoju i szczęścia.
Ciepłych, pełnych radosnej
nadziei świąt
Zmartwychwstania
Pańskiego, rodzinnego
ciepła, radosnych spotkań
przy wielkanocnym stole
oraz
smacznego święconego jajka

życzy

Burmistrz Gminy i Miasta
Sokołów, Młp. Andrzej Ōzóg
oraz
Przewodniczący Rady
Miejskiej w Sokołowie Młp.
Wiesław Rykiel

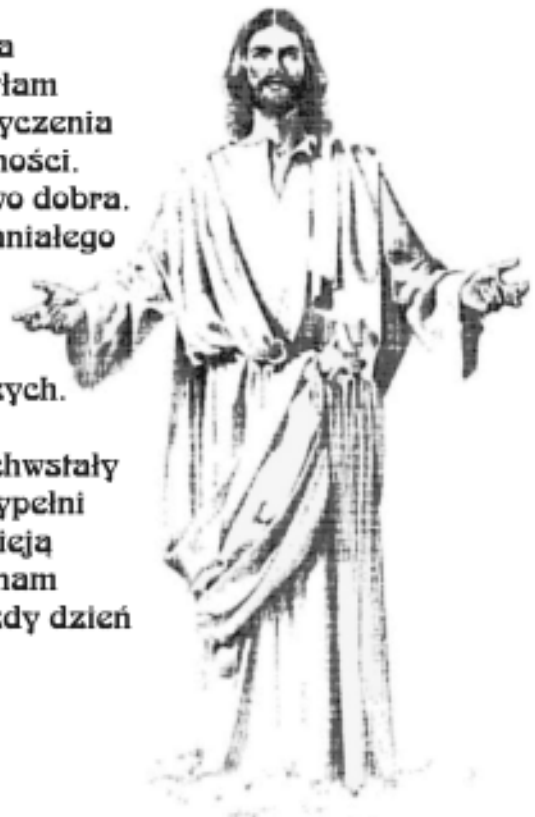
„Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem.
Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie”

Jan 11.25

Z okazji Świąt
Zmartwychwstania
Pańskiego przesyłam
z serca płynące życzenia
wszelkiej pomyślności,
wiary w zwycięstwo dobra,
nadziei oraz wspaniałego
godnego przeży-
wania Świąt
Wielkanocnych
w gronie najbliższych.

Riechaj Zmartwychwstały
Jezus Chrystus wypełni
nasze serca nadzieją
i miłością i niech nam
błogosławi na każdy dzień
naszego życia

Stanisław Ōzóg
Poseł na Sejm RP

Pamięci Księdza Prałata

Wspomnienia?

Rozrzewniają, budzą dziwne emocje, pozwalają na chwile zadumy nad czasem minionym, także nad tymi, których już nie ma pośród nas, ponieważ otrzymali zaproszenie do wieczności....

Niewątpliwie jedną z takich postaci był śp. Ksiądz Prałat Mieczysław Wajda. Tak niedawno, bo w przedostatnią niedzielę stycznia 2009 roku, reżyserował, jak zwykł to czynić niejednokrotnie kolejne Jasełka, nie wiedząc, że to ostatnie w jego ziemskim życiu. Młody duch, w podeszłym już kapłańskim powołaniu potrafił jak zwykle wspaniale dobrać aktorów, zaprosić i zachęcić młodzież zrzeszoną w KSM do utożsamiania się z postaciami w ciągle aktualnym: „Betlejem”- taki bowiem był tytuł 3-aktowego przedstawienia.

Wieczny optymista wierzył w to, że na pewno, chociaż w ostatniej chwili zjawili się główny aktor spektaklu, któremu przeszkodziła choroba. Najstarsi para-

fianie są żywą wizytówką licznych Jasełek i wielu sztuk o różnorodnej i bogatej w treści religijnej występow, które przez długie lata miały miejsce na scenie w domu parafialnym, a jeszcze wcześniej w kościele. Zawsze misternie i wspaniale przygotowane i wyreżyserowane przez wrażliwego, wspaniałego wychowawcę, jakim był śp. Ksiądz Wajda. Ewangelizował także poprzez sztukę. Walory i bogactwo ww. spektakli podkreślał niejednokrotnie obecny Ksiądz Proboszcz w słowach: „mała scena, a wielki teatr”.

Mając w pamięci wszelkie w tym kierunku przedsięwzięcia podejmowane przez śp. Księdza Prałata, a także czcząc Jego pamięć, w rocznicę ostatnich jego Jasełek uczniowie kl. III PG Zespołu Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie przedstawili sztukę pt.: „Puchar sumienia”. Dzięki otwartości i życzliwości P. Dyrektora i pracowników ww. sztuka miała miejsce w Domu Kultury.

„Puchar sumienia” – to sztuka z rzędu współczesnego dramatu. Patron szkoły Jan Paweł II tak często w swoich homiliach nawiązywał do tego, co w człowieku istotne: do jego własnego sumienia. Być człowiekiem sumienia – to dokonywać właściwego wyboru. Przed takim wyborem stanął główny bohater sztuki (skoczek narciarski). Wybrać wierność sumieniu? – czy karierę sportowca?! Trudny egzamin z wyboru wierności sumieniu wypadł pomyślnie.

Widzowie mieli możliwość dokonywania refleksji nad sobą, a także włączenia się w modlitewny nastrój kolędowania, bowiem w przerwach między 4 aktami młodzieżowy chór parafialny przewodniczył wspólnocie, która zawiązała się pomiędzy sceną, a salą.

Wspomnienia?!...
Niech one będą dobre
Niech nas zawsze ubogacają
Niech nas uczą wdzięczności i ciągłej łączności z tymi,
Którym nasze wspomnienia zawdzięczamy
Bo wówczas czujemy, że oni nie odeszli, że są pośród nas
I bliskie naszemu sercu jest dziedzictwo, Które po sobie pozostawili.

Sabina Woś

PORZĄDEK OBRAD SESIJ RADY MIEJSKIEJ W SOKOŁOWIE MŁP. ODBYTEJ W DNIU 29 GRUDNIA 2009 R.

1. Podjęcie uchwał:
 - w sprawie nabycia gruntu
 - w sprawie nabycia gruntu,
 - w sprawie nabycia gruntu,
 - w sprawie zmian w budżecie,
 - w sprawie zawarcia umowy pomocy rzeczowej,
 - w sprawie zmiany Uchwały Nr XXXIII/344/2009 z dnia 25 listopada 2009 r.
 - w sprawie określenia warunków i trybu wspierania finansowego rozwoju sportu kwalifikowanego,
 - w sprawie nabycia nieruchomości,
2. Przyjęcie protokołu z poprzedniej sesji.
3. Informacja o pracy Burmistrza.
4. Sprawy różne.

Następnie o godzinie 10.00 odbyła się uroczysta sesja noworoczna.

Program uroczystej sesji noworocznej:

1. Prezentacja kolęd przez młodzież.
2. Wręczenie nagrody Burmistrza za 2009 r.:
 - w dziedzinie kultury – Pani Henryce Boho starszy instruktor plastyki w MGOK-SiR,

- w dziedzinie kultury fizycznej – Panu Stanisławowi Stelmachowi wiceprezesa WKS „Górnovia”,
- 3. Wystąpienie Burmistrza Gminy i Miasta Sokołów Małopolski.
- 4. Wystąpienia gości:
 - Burmistrza GiM Sokołów Młp. Andrzeja Ożoga
 - Pośta na Sejm RP Stanisława Ożoga
 - prof. Kazimierza Ożoga
 - Radnego Rady Miejskiej Jerzego Jedynaka

Drugą część Sesji rozpoczął ks. proboszcz Jan Prucnal odczytaniem Ewangelii i składaniem życzeń.

Wręczenie nagrody przez Burmistrza.

Odczytanie Ewangelii.

Fot. S. Belz

INFORMACJA O PRACY RADY MIEJSKIEJ W SOKOŁOWIE MŁP.

Temat posiedzeń Komisji Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. w styczniu 2010 r.

1. Analiza projektu budżetu gminy i miasta na 2010 rok.
2. Opracowanie opinii o projekcie budżetu.
3. Przedstawienie projektów uchwał.
4. Przygotowanie propozycji planu pracy Rady i Komisji na 2010 rok.
5. Sprawy różne.

Porządek obrad sesji Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. odbytej w dniu 25 stycznia 2010 r.

1. Uchwalenie budżetu gminy i miasta na 2010 rok.

- odczytanie projektu uchwały budżetowej,
- odczytanie opinii Komisji do Spraw Gospodarczych, Budżetu, Finansów i Rolnictwa
- odczytanie opinii Regionalnej Izby Obrahunkowej w Rzeszowie,
- przedstawienie stanowiska Burmistrza

- w sprawie opinii Komisji i opinii RIO,
- dyskusja nad wniesionymi poprawkami i ich przegłosowanie,
- głosowanie nad projektem uchwały budżetowej.

2. Podjęcie uchwał:

- w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu Osiedla „Pod Lipą” w Sokołowie Młp.,
- w sprawie nabycia gruntu,
- w sprawie wystąpienia przez Gminę Sokołów Młp. o dofinansowanie realizacji projektu systemowego w ramach Poddziałania 7.1.1 Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki na lata 2007-2013, Priorytet VII Promocja integracji społecznej,
- w sprawie zaliczenia drogi z terenu Gminy do kategorii dróg gminnych,
- w sprawie udzielenia pomocy rzeczowej Województwu Podkarpackiemu na realizację zadania publicznego,
- w sprawie udzielenia pomocy rzeczowej Województwu Podkarpackiemu na realizację zadania publicznego,

3. Przyjęcie protokołu z poprzedniej sesji.

4. Przyjęcie planu pracy Rady Miejskiej na 2010 rok.

5. Zatwierdzenie planów pracy Komisji na 2010 rok

6. Informacja o pracy Burmistrza.

7. Sprawy różne i wolne wnioski.

Posiedzenie Komisji do Spraw Gospodarczych, Budżetu, Finansów i Rolnictwa Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. w dniu 12 lutego 2010 r.

Temat posiedzenia:

1. Informacja o pracy Spółek Wodnych za 2009 rok.
2. Wykorzystanie środków budżetowych.
3. Przedstawienie projektów uchwał.
4. Sprawy różne.

**Posiedzenie Komisji Rewizyjnej
Rady Miejskiej w Sokołowie Młp.
w dniu 15 lutego 2010 r.**

Temat posiedzenia:

1. Przedstawienie przez radnych zadań do projektu Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Przeciwdziałania Narkomanii na 2010 rok.
2. Przedstawienie projektów uchwał.
3. Sprawy różne.
4. Kontrola procedur przetargowych na realizację chodników w gminie /procedury przetargowe, kosztorysy, protokoły odbioru/ w okresie 2009 r. oraz kontrola procedur przetargowych na materiały potrzebne do budowy chodników w gminie w 2009 roku.

**Posiedzenie Komisji Oświaty, Kultury,
Sportu i Spraw Społecznych
Rady Miejskiej w Sokołowie Młp.
w dniu 17 lutego 2010 r.**

Temat posiedzenia:

1. Przedstawienie przez radnych zadań do projektu Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Przeciwdziałania Narkomanii.
2. Przedstawienie projektów uchwał.
3. Sprawy różne.

**Porządek obrad sesji Rady Miejskiej
w Sokołowie Młp. odbytej
w dniu 22 lutego 2010 r.**

1. Przyjęcie Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Przeciwdziałania Narkomanii na 2010 rok.

2. Sytuacja rolnictwa w gminie i sprawy związane z łowiectwem.

Informacja o pracy Spółek Wodnych.

3. Podjęcie uchwał:

- w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Osiedle Piaski „położonego w Sokołowie Młp.,
- w sprawie: wyłapywania bezdomnych zwierząt domowych lub gospodarskich z terenu Gminy i Miasta Sokołów Młp. oraz dalszym postępowaniu z nimi,
- w sprawie korekty uchwały własnej Nr XXXVI/371/2010 z dnia 25 stycznia 2010 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu Osiedla „Pod Lipą” w Sokołowie Małopolskim,
- w sprawie zmiany uchwały Budżetowej na rok 2010 Gminy Sokołów Młp. Nr XXXVI/365/2010 z dnia 25 stycznia 2010 r.

4. Przyjęcie protokołu z poprzedniej sesji.

5. Zatwierdzenie planu pracy Komisji Rewizyjnej na 2010 rok

6. Informacja o pracy Burmistrza.

7. Sprawy różne i wolne wnioski.

**INFORMACJA
W SPRAWIE BUDŻETU
GMINY I MIASTA
NA ROK 2010**

W dniu 25 stycznia 2010 r. Rada Miejska Sokołów Małopolski podjęła uchwałę budżetową Nr XXXVI/365/2010 na rok 2010, zmienioną uchwałą nr XXXVII/376/2010 z dnia 22 lutego 2010 r.

Uchwała budżetowa (ze zmianami)
ustala:

Plan dochodów gminy i miasta na rok 2010 w wysokości 42 738 648,00 zł źródłami dochodów są:

- Subwencje z budżetu państwa 22 747 562,00
- Udziały w podatkach dochodowych stanowiących dochód budżetu państwa – 3 204 782,00
- Dochody ze sprzedaży składników majątkowych – 1 030 000,00 zł
- Dotacje celowe otrzymane z budżetu państwa na realizację zadań bieżących z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych gminie ustawami – 6 578 924,00 zł
- Dotacje celowe otrzymane z budżetu państwa na realizację własnych zadań bieżących gmin 951 280,00 zł
- Dotacje na realizację zadań inwestycyjnych w ramach programów unijnych – 3 419 000,00 (Basen w Sokołowie Młp. Kanalizacja sanitarna Nienadówka i Turza, Stadion w Trzebosi i Sokołowie Młp.)
- Podatki (od nieruchomości, rolny, leśny, od czynności cywilno-prawnych, od środków transportowych) – 3 412 000,00 zł
- opłaty lokalne (opłata targowa) – 160 000,00 zł
- Opłata skarbową oraz wpływy z tytułu zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych – 195 000,00 zł
- Podatek od działalności gospodarczej osób fizycznych opłacany w formie kart podatkowej – 10 000,00 zł
- Wpływy z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości, najmu, dzierżawy składników majątkowych – 209 100,00 zł
- Opłaty z tytułu odpłatności za żywienie w szkołach 451 000,00 zł oraz opłaty za pobyt dzieci w przedszkolach i odpłatności za żywienie – 305 000,00 zł
- Wpływy z usług opiekuńczych świadczonych przez opiekuna społecznego – 3 000,00 zł
- Wpływy z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska oraz opłaty produktowej – 22 000,00 zł
- Pozostałe odsetki 40 000,00 zł

Plan wydatków budżetu gminy i miasta na rok 2010 wynosi – 48 218 648,00 zł z tego:

- a. Zadania własne gminy – 41 639 724,00 zł w tym:
- wydatki bieżące – 26 768 116,00 tj.

64,28% ogólnej kwoty wydatków własnych

- wydatki jednostek budżetowych 23 145 370,00 zł z tego:

dotacje na zadania bieżące 1 876 946,00 zł

świadczenia na rzecz osób fizycznych 1 675 800,00 zł

obsługa długu 70 000,00 zł

- wydatki majątkowe 14 871 608,00 zł tj. 35,72% ogólnej kwoty wydatków własnych

b. Zadania zlecone gminie – 6 578 924,00 zł

- zadania bieżące – 6 578 924,00 zł z tego:

wydatki jednostek budżetowych 628 224,00 zł

świadczenia na rzecz osób fizycznych 5 950 700,00 zł

Zadania realizowane z zakresu oświaty i wychowania (szkoły podstawowe, przedszkola, oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych gimnazja, do kształcenie nauczycieli, dowóz uczniów do szkół, sport szkolny, ZEAS, fundusz socjalny dla nauczycieli emerytów i), oraz edukacyjnej opieki wychowawczej są przez Zespół Oświatowy w Sokołowie Młp. kwota z budżetu – 18 446 586,00 zł

Zadania z zakresu pomocy społecznej (SDS, świadczenia rodzinne, ubezpieczenia zdrowotne za osoby pobierające niektóre świadczenia, zasiłki i pomoc w naturze, zasiłki stałe, usługi opiekuńcze, dożywianie dzieci w szkołach, MOPS) realizowane przez Miejsko-Gminny Ośrodek pomocy społecznej w Sokołowie Młp. kwota z budżetu 7 405 950,00 zł.

Pozostałe zadania (z zakresu rolnictwa i łowiectwa, drogi publiczne gminne, wewnętrzne, dojazdowe, gospodarka gruntami i nieruchomościami, plany przestrzenne zagospodarowania, cmentarze- miejsca pamięci narodowej, administracja urzędu, administracja rządowa, rada gminy, bezpieczeństwo publiczne(OSP), sołtysi, obsługa długu publicznego, przedszkola niepubliczne – ochronki, realizacja programu przeciwdziałania alkoholizmowi, dodatki mieszkaniowe, świadczenia z funduszu alimentacyjnego, zadania z zakresu gospodarki komunalnej i ochrony środowiska, zadania z zakresu upowszechniania kultury fizycznej i sportu, realizacja dochodów gminy i wszystkich inwestycji, rozliczanie wszystkich dotacji itp.) realizuje Urząd Gminy i Miasta Sokołów Małopolski kwota z budżetu – 22 366 112,00 zł.

Plan przychodów 5 980 000,00 zł tytułu zaciąganych pożyczek i kredytów na rynku krajowym.

Plan rozchodów 500 000,00 zł spłaty zaciągniętej pożyczki na kanalizację Trzeboś – Trzebuska Kąty.

Ustalony został plan wydatków na przedsięwzięcia realizowane w ramach funduszu sołectkiego w podziale na sołectwa kwota ogółem funduszu 215 073,00 zł.

Planowane dotacje do przekazania:

Dział	Rozdz.	§	Treść	Kwota dotacji			
				podmiotowej	przedmiotowej	celowej	innej
Jednostki sektora finansów publicznych							
900	90017	2650	Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Sokołowie Małopolskim	-	170 000,00 Dopłata 0,85 zł do 1m ³ ścieków wprowadzanych do urządzeń kanalizacyjnych od gospodarstw indywidualnych	-	-
921	92109	2480	Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Małopolskim	921 000,00	-	-	-
-	92116	2480	Miejska i Gminna Biblioteka Publiczna w Sokołowie Małopolskim	400 000,00	-	-	-
Jednostki nie należące do sektora finansów publicznych							
801	80104	2540	Przedszkole Niepubliczne „Ochronka Ducha św.” prowadzone przez Zgromadzenie Sióstr Służebniczek NMP w Sokołowie Małopolskim	116 384,00	-	-	-
	80104	2540	Przedszkole Zgromadzenia Sióstr Służebniczek NMP Np. pw. Św. Józefa w Nienadówce	94 562,00	-	-	-
926	92605	2630	Kluby sportowe w Gminie	-	-	175 000,00	-
Pozostałe podmioty							
754	75405	3000	Wpłaty na fundusz policji	-	-	10 000,00	
010	01030	2850	Wpłaty na rzecz Podkarpackiej Izby Rolniczej w Boguchwale	-	-	-	9 000,00

Ustalony plan wydatków na przedsięwzięcia realizowane w ramach funduszu sołeckiego w podziale na sołectwa:

Sołectwo	Dział	Rozdz.	§	Nazwa przedsięwzięcia	Kwota
Wólka Sokołowska	921	92195	4270	Zakup usług remontowych wymiana pokrycia dachu oraz remont i docieplenie powłasy w budynku świetlicy wiejskiej	19 856,00
Razem sołectwo Wólka Sokołowska					19 856,00
Sokołów Małopolski	900	90095	4210	Zakup huśtawek, ławek itp. Na urządzenie placu zabaw przy ulicy Bocznej w Sokołowie Małopolskim	22 375,00
Razem sołectwo Sokołów Małopolski					22 375,00
Nienadówka	600	60095	4270	Zakup usług remontowych – drogi dojazdowe działka 815/6	22 386,00
Razem sołectwo Nienadówka					22 386,00
Trzeboś Podlas	921	92195	4270	Remont dachu na budynku klubu w Trzebosi-Podlas	12 267,00
Razem sołectwo Trzeboś Podlas					12 267,00
Górno	921	92195	4210	Zakup materiałów i wyposażenia (wykonanie części ogrodzenia przy budynku WDK w Górnie oraz zadaszenia)	17 000,00
			4300	Zakup usług pozostałych – wyjazdy grup dożynkowych na prezentacje wieńców do innych miejscowości	2 500,00
	900	90015	4210	Zakup lamp oświetleniowych	2 836,00
Razem sołectwo Górno					22 386,00
Markowizna	900	90015	4210	Zakup lamp oświetleniowych	7 000,00
	921	92195	4270	Zakup usług rem. – remont świetlicy w Markowiznie	6 968,00
Razem sołectwo Markowizna					13 968,00
Wólka Niedźwiedzka	900	90015	4300	Zakup usług pozostałych – wykonanie oświetlenia przy drodze gminnej w Wólce Niedźwiedzkiej	5 000,00
	926	92605	4300	Zakup usług pozostałych: Wykonanie projektu budynku zaplecza sportowego przy boisku sportowym w Wólce Niedźwiedzkiej	17 386,00
Razem sołectwo Wólka Niedźwiedzka					22 386,00
Kąty Trzebuskie	900	90015	6050	Wydatki inwestycyjne – budowa oświetlenia przy drodze w Kątach Trzebuskich	16 677,00
Razem sołectwo Kąty Trzebuskie					16 677,00
	600	60016	4270	Zakup usług remon. (Droga z Trzebuski do Huciska)	20 000,00
	801	80195	4210	Zakup materiałów i wyposażenia – zakup 2 wiat na boisko szkolne	2 386,00
Razem sołectwo Trzebuska					22 386,00
Trzeboś	754	75412	6060	Wydatki na zakupy inwestycyjne (Zakup klimatyzatora do remizy OSP w Trzebosi)	17 000,00
	900	90015	6050	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych – budowa oświetlenia ulicznego na ulicy Leśnej w Trzebosi.	5 386,00
Razem sołectwo Trzeboś					22 386,00
Turza	900	90015	6050	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych – budowa oświetlenia ulicznego w Turzy	18 000,00
Razem sołectwo Turza					18 000,00
Ogółem sołectwa w gminie					215 073,00

Wydatki majątkowe na poszczególne zadania przedstawiają się następująco:

Dział	Rozdział	§	Treść	Planowana kwota wydatków
600			Transport i łączność	2 007 000,00
	60016		Drogi publiczne gminne	1 120 000,00
			1. Droga gminna Nr 108695 Górno Rękaw 800 mb	250 000,00
			2. Ulica Wojska Polskiego w Sokołowie Młp.	870 000,00
	60017		Drogi wewnętrzne	695 000,00
			1. Droga wewnętrzna Nienadówka Poręby 500 mb	135 000,00
			2. Droga wewnętrzna Trzebuska 150mb	50 000,00
			3. Droga wewnętrzna Turza 500 mb	170 000,00
			4. Droga wewnętrzna Nienadówka 500 mb	170 000,00
			5. Droga wewnętrzna Trzebuska Podlas 500 mb	170 000,00
	60078		Usuwanie skutków klęsk żywiołowych	132 000,00
		6050	Wydatki jednostek budżetowych w tym:	132 000,00
			Droga wewnętrzna Trzeboś Budy-Wółka Niedźwiedzka 220 mb	27 000,00
			Droga gminna Nr 108699 Wółka Niedźwiedzka-Wółka Sokołowska 500mb.	60 000,00
			Droga gminna Nr 108705 Trzeboś Dworzysko-Kąty Trzebuskie 300 mb	45 000,00
	60095		Pozostała działalność	60 000,00
		6050	Wydatki jednostek budżetowych w tym:	60 000,00
			Parking w Wólce Niedźwiedzkiej	60 000,00
700			Gospodarka mieszkaniowa	305 000,00
	70005		Gospodarka gruntami i nieruchomościami	305 000,00
		6050	Wydatki jednostek budżetowych w tym:	305 000,00
			Przebudowa przystanku wraz z wykonaniem kanalizacji sanitarnej	50 000,00
			Opracowanie projektu elewacji zewnętrznej byłego kina	35 000,00
			Remont budynku po byłej Szkole Podstawowej w Sokołowie	200 000,00
			Remont budynku po byłym ZOZ w Górnio	20 000,00
750			Administracja publiczna	80 000,00
	75023		Urzędy gmin	80 000,00
		6050	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych w tym:	50 000,00
			Renowacja elewacji Urzędu Gminy wraz z wykonaniem ogrodzenia i parkingu	50 000,00
		6060	Wydatki na zakupy inwestycyjne jednostek budżetowych w tym:	30 000,00
			Zakup sprzętu komputerowego dla UG	30 000,00
754			Bezpieczeństwo publiczne i ochrona p.poż.	17 000,00
	75412		Ochotnicze straże pożarne	17 000,00
		6060	Wydatki na zakupy inwestycyjne-zakup klimatyzacji Remiza OSP Trzeboś	17 000,00
900			Gospodarka komunalna i ochrona środowiska	4 662 608,00
	90001		Gospodarka ściekowa i ochrona wód	4 270 000,00
		6059	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych w tym:	2 880 000,00
			1. Kanalizacja sanitarna dla miejscowości Nienadówka i Turza gmina Sokołów Młp.	2 880 000,00
		6058	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych w tym:	1 390 000,00
			2. Kanalizacja sanitarna dla miejscowości Nienadówka i Turza gmina Sokołów Młp.	1 390 000,00
	90015		Oświetlenie ulic, placów i dróg	220 222,00
		6050	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych w tym:	220 222,00
			Budowa oświetlenia w miejscowości Wółka Niedźwiedzka	80 000,00
			Budowa oświetlenia ulicznego na ulicy Mickiewicza i Wojska Polskiego	60 000,00
			Wykonanie dokumentacji projektowej i budowa oświetlenia w miejscowości Kąty Trzebuskie	17 000,00
			Wykonanie dokumentacji i budowa oświetlenia drogowego w miejscowości Turza	18 000,00
			Oświetlenie uliczne Górno Zaborze Meszne	20 000,00
			Oświetlenie uliczne w Markowiźnie	7 000,00
			Oświetlenie uliczne Trzeboś ulica Leśna	5 386,00
			Oświetlenie uliczne w Górnio	12 836,00
	90095		Pozostała działalność	22 386,00
		6050	Wykonanie placu zabaw przy ulicy Bocznej w Sokołowie Młp.	22 386,00
926			Kultura fizyczna i sport	7 800 000,00
	92601		Obiekty sportowe	6 250 000,00
		6059	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych w tym:	4 621 000,00
			Budowa basenu krytego w Sokołowie Małopolskim	4 621 000,00
		6058	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych w tym:	1 629 000,00
			Budowa basenu krytego w Sokołowie Małopolskim	1 629 000,00
	92605		Zadania w zakresie kultury fizycznej i sportu	1 550 000,00
		6058	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych w tym:	250 000,00
			Stadion w Trzebosi	250 000,00
		6059	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych w tym:	800 000,00
			Stadion w Trzebosi	850 000,00
		6220	Dotacje celowe z budżetu na dofinans. kosztów realizacji inwestycji i zakupów inwest. innych jednostek sektora finansów publicznych – Stadion w Sokołowie Małopolskim	500 000,00
			Ogółem	14 871 608,00

Plan budżetu gminy i miasta może ulec zmianie w trakcie roku na podstawie otrzymanych dodatkowych dotacji, subwencji itp.

Burmistrz Gminy i Miasta, mgr Andrzej Ożóg

Kazimierz Ożóg

Najstarsza polska pieśń wielkanocna

W religijności i kulturze polskiej szczególne miejsce zajmują dwa okresy liturgiczne: Wielki Post i Święta Zmartwychwstania Pańskiego. Misterium Męki i Zmartwychwstania Chrystusa było przedmiotem wielu pieśni religijnych, niektóre z nich są śpiewane w polskich kościołach do dzisiaj.

W rocznym cyklu liturgicznym kościoła katolickiego święta wielkanocne to najważniejsze uroczystości, bowiem zmartwychwstanie Chrystusa jest w historii zbawienia największym wydarzeniem, fundamentem całego chrześcijaństwa. Szczęśliwie się składa, że święta te są obchodzone na wiosnę. Dodatkowo to potęguje naszą radość i przez proste odczytanie znaków budzącego się życia przyrody prowadzi naszą myśl ku Temu, który jest właśnie Panem tego życia, bo jako pierwszy pokonał śmierć i powstał z martwych. Kościół obchodził najpierw Wielkanoc według kalendarza żydowskiego 14 dnia miesiąca nisan. Sobór Nicejski w roku 325 postanowił, że święto Zmartwychwstania ma być obchodzone w niedzielę po pierwszej wiosennej pełni księżyca. To właśnie stąd się bierze ruchomość Wielkanocy. Zauważmy, że postanowienia Soboru Nicejskiego sprzed siedemnastu wieków obowiązują do dziś.

Liturgiczne okresy Wielkiego Postu i Wielkanocy to dla ludzi wierzących czas szczególny. Jest on intensywnie przeżywany także dzięki licznym pieśniom. Pieśni wielkanocnych mamy o wiele mniej niż pasyjnych. Jednak i tutaj kultura polska ma czym się pochwalić. Mamy bowiem poetyckie perły trwające przez długie stulecia i – co najważniejsze – są to pieśni ciągle żywe, śpiewane po dziś dzień w naszych świątyniach. Zdumiewa nas ta trwałość. Znakomicie to świadczy o bogactwie przeżyć duchowych, których dostarczają te teksty, oraz o ich walorach artystycznych. Przez wieki zlały się one z polską tradycją religijną i narodową. Uświetniają obchód największych świąt w roku liturgicznym. Nie wyobrażamy sobie wielkanocnego świtu bez procesji rezurekcyjnej po trzykroć obchodzącej wkoło kościoła bez śpiewu jakże dostojnej, poważnej, prawdziwie nabożnej, liczącej już kilka wieków pieśni *Wesoły nam dzień dziś nastał*. Długo szereg pokoleń Polaków śpiewały to radosne *Alleluja*, wieńczące każdą strofę:

**Wesoły nam dzień dziś nastał,
Tego dnia Chrystus zmartwychwstał
Alleluja, Alleluja!**

Jednak najstarszą polską pieśnią wielkanocną jest *Chrystus z martwych wstał jest*. Zanalizujmy pokrótce tekst tej pieśni. Pierwsza strofa jest bardzo archaiczna i pochodzi z XIV wieku. Potem stopniowo dopisywano kolejne strofy w XV – XVI wieku.

**Chrystus z martwych wstał jest.
Nam na przykład dan jest,
Iż mamy z martwych powstać
Z Panem Bogiem królować. Alleluja!**

Pieśń zaczyna się od radosnego okrzyku (oznajmienia), że Chrystus zmartwychwstał. Ta wieść dominuje tego radosnego poranka. Tu w pieśni użyto archaicznej formy czasu przeszłego złożonego *wstał jest*. W XIV wieku był on powszechnie używany w języku polskim. Kolejne wersy pokazują niezwykle, przekraczające ludzkie wyobrażenia, konsekwencje tego faktu, że i my (ja i ty) mamy zmartwychwstać i na wieki królować z Bogiem. Zmar-

tychwstały Chrystus jest nam dany na przykład. Dawniej słowo *przykład* znaczyło „rzecz pierwsza do naśladowania”. Chrystus pierwszy, my za nim. Oto cały sens Wielkanocy! Zwrotkę kończy radosne, hebrajskie *Alleluja* – znów okrzyk potężnej, prawdziwej radości, który stał się w kulturze polskiej synonimem tych świąt.

Strofa druga przypomina cierpienia Chrystusa i pokazuje ich zbawczy sens dla każdego z nas:

**Leżał trzy dni w grobie,
Dał bok przebić sobie.
Bok, ręce, nogi obie
Na zbawienie Tobie. Alleluja!**

Kolejna dwie strofy poświęcone są trzem kobietom, Mariom, które według przekazu ewangelicznego, by przyczożyć tylko fragment Ewangelii św. Marka *nakupiły wonności, żeby pójść namaścić Jezusa. A mówiły między sobą „Kto nam odsunie kamień od wejścia do grobu?”*.

**Trzy Maryje poszły
Drogie maści niosły.
Chciały Chrysta pomazać,
Jemu cześć i chwałę dać. Alleluja!**

Współczujące kobiety chciały namaścić ciało Chrystusa zgodnie z żydowskim zwyczajem pogrzebowym wonnymi olejkami. Nie mogły tego uczynić w piątek, gdyż Skazańca zdjętego z krzyża chowano pośpiesznie, aby nie naruszyć świętości szabatu. Natychmiast kiedy święto się skończyło Marie udały się do grobu, *kiedy było jeszcze ciemno*. Tekst pieśni podkreśla odpowiednią cenę olejków zwanych po staropolsku *maściami*, i ich rangę w oddawaniu czci ciału ludzkiemu.. Zwróćmy uwagę na odmianę imienia Chrystus, otóż w XIV wieku było jeszcze w mianowniku *Chryst*, a w dopełniaczu *Chrysta*. Do dziś został z tej odmiany tylko wołacz, który był tak często używany w modlitwach, że się nie zmienił, i ciągle mówimy *Chryste*, a nie *Chrystusie*.

Marie myślały zdroworozsądkowo o wejściu do grobu. One trzy słabe kobiety, a tam jest potężny kamień.

**Gdy na drodze były
Tak sobie mówiły:
Jest tam kamień niemały,
A któż nam go odwali? Alleluja!**

Autor pieśni znakomicie w formie związanej zawarł przekaz ewangeliczny, por. Mk 16, 3). Zwróćmy uwagę na zachowany staropolski spójnik *a* przed frazą *ktoż nam go odwali?* Spójnik ten oznaczał i. Marie martwiły się *I któż nam go odwali?*

I tak rozmawiając, kobiety doszły do grobu. I tu zdumienie, kamień odsunięty, a grób pusty. Przestraszyły się bardzo. Wszystko jednak wyjaśnia Anioł:

**Gdy nad grobem stały,
Rzekł im Anioł biały:
Nie bójcie się, Maryje.
Zmartwychwstał Pan i żyje! Alleluja!**

Kolejna strofa to dalszy ciąg radosnej nowiny Anioła. Znów wypowiedź świetnie ujęta w rytm wiersza. W zgrabnej figurze retorycznej Anioł zadaje pytanie o Jezusa i sam na nie odpowiada. Taka misterna figura nazywa się *erotezą*:

**Jezusa szukacie?
Tu Go nie znajdziecie!
Wstał-ci z martwych, grób pusty:
Oto śmiertelne chusty! Alleluja!**

Doprawdy, analizowana pieśń odznacza się nie tylko głębią myśli teologicznej, ale i misterną budową poetycką. Jest to wiersz sześciogłoskowy (w każdym wersie mamy sześć sylab), co sprzyja rytmicznemu, prawie żywotowemu jak wielkanocna radość śpiewowi.

Zwrotka przedostatnia wspomina dwóch uczniów idących do Emaus, zaś ostatnia namawia nas do radości wielkanocnej. Tej radości życzyć wszystkim Czytelnikom „Kuriera Sokołowskiego”!

Wielkanocne świętowanie

Przed nami najradośniejsze ze wszystkich świąt. Świętowanie polega w nim na dzieleniu się radością z innymi. Za sprawą Zmartwychwstania Pańskiego nastaje wiosna w sercach ludzkich.

A jak to drzewiej w Polsce bywało?

Okres Wielkiego Postu wprowadzał chrześcijan w zadumę i modlitwę. W pierwszych wiekach chrześcijaństwa post przed Wielkanocą ograniczony był do 2 dni ją poprzedzających. W IV w. na pamiątkę postu Jezusa na pustyni przez 40 dni, taki sam okres ustanowiono chrześcijanom dla umartwiania i pokuty. W ciągu następnych stuleci tworzyły się tradycje chrześcijańskie, które w różnych formach przetrwały do dziś.

Od X w. można mówić o zaszczerpieniu obyczajów w związku z przyjęciem przez Polskę chrześcijaństwa. Często były to bardzo okrutne metody, np. wybijania zębów tym, którzy „wzięli mięso do gęby”.

Umartwianie się wielkopostne dotyczyło nie tylko jadłospisu, ale także stroju i obyczaju. Kobiety wyrzekały się ozdobnych ubiorów i biżuterii, zaś mężczyźni powstrzymywali się od picia alkoholu i palenia tytoniu. Dla ludzi ówczesnych post był przykrą dolegliwością. Należało zrezygnować z potraw i uciech, których i tak było niewiele.

Wiele tradycji dziś wydaje się kuriozalnymi. Jędrzej Kitowicz (1728-1804) tak opisuje procesję kapników i biczowników odbywającą się w Wielki Piątek: „Kapnicy, od kap, którymi się przykrywali tak nazywani byli to ludzie rozmaici, z nabożeństwa, albo nakazu spowiedniczego za grzechy swoje publiczną dyscyplinę w kościołach podczas pasji czyniący. Zadawali sobie chłostę, śpiewali o Męce Pańskiej i biczowali wzajem. Widok był makabryczny, z pleców odłożonych z kap broczyli krwią. Nawet kobiety w przebraniu męskim do nich przystawały. Cudzoziemcy zaś krytykowali”.

Niedziela Palmowa

Upamiętniała ona triumfalny wjazd Chrystusa do Jerozolimy. Z czasów pogańskich pozostawał zwyczaj tykania bazi gałązek wierzbowych, lub uderzania się wierzbinami.

W Wielką Środę...

topiono Judasza – tj. wielką kukłę, którą wpierw zrzucano z wieży kościelnej, by za miastem czy wsią ją zbić kijami, utopić, albo spalić.

W Wielki Czwartek...

zamiast dzwonków używano kołatek. Podchwytywali to młodzi i kołatkami czynili straszny harmider na drogach. Zwyczajem bywało także zapalanie wiązki chrustu na rozstajnych drogach, aby ogrzać zmarzniętych w czasie długiej i srożej zimy, wystawiano im nawet jadło.

W Wielki Piątek...

oprócz nabożeństw wielkopostnych: Drogi Krzyżowej i Gorzkich Żali odbywało się nawiedzenie symbolicznego grobu Chrystusa.

Wielka Sobota

Święcono pokarmy. Wieczorem odbywała się rezurekcja z procesją, albo

w niedzielę rano i oznaczało to początek świętowania.

Zwyczaj wielkopostne i wielkanocne z początków chrześcijaństwa wypierały powoli szereg pogańskich świąt wiosennych, ale i zachowały wiele zwyczajów, nadając im odmienną symbolikę.

Ciekawostka z Filipin

Filipiny to państwo wyspiarskie na Oceanie Spokojnym w Azji Południowo – Wschodniej. 83% ludności z 96 milionów to katolicy. W wiosce Cutud – 80 km od Manili – stolicy republiki, żywy jest zwyczaj dobrowolnego ukrzyżowania ochotników w Wielki Piątek. Jest to nawet i kilkanaście osób.

Na kilka godzin przed przybiciem ich do krzyża pónadzy z zakaupurzoną twarzą poddają się biciu bambusowymi prętami i kijami wysadzonymi kawałkami szkła. Niosą trzymetrowe krzyże i idą na Golgotę, czyli wzgórze, modlą się przed przybiciem... i na 10-15 minut zostają przybici do krzyża. Po tym czasie ściągają się, ich do specjalnych namiotów, odkaża rany i opatruje.

Choć widok jest makabryczny, a cierpienia okrutne, towarzyszą im tłumy ciekawskich i modlących się, a także turystów. Ochotnicy znajdują się co roku, wierząc w głęboki sens swojej ofiary.

Obrzęd ten stał się obecnie produktem turystycznym. Kościół katolicki krytykuje tę krwawą tradycję jako wypaczenie wiary.

Czyż nie ma tu podobieństwa do opisów naszych procesji biczowników i kapników?

Stanisława Stasiej

WSPOMNIENIE O LESZKU WALICKIM

Zdaje się, że tak niedawno uczestniczyliśmy w pogrzebie Leszka Walickiego, a tu już minął rok od jego śmierci (10 II 2009 r.). Jednak mimo upływu czasu trudno pogodzić się z tym zbyt szybkim odejściem, przecież Leszek zmarł w sile wieku i jeszcze tyle mógł dokonać. Przecież szykował kolejne numery Kuriera Sokołowskiego, przygotowywał materiały na następny Rocznik Sokołowski, myślał o godnym jubileuszu 440-lecia lokacji naszego miasta. Odszedł, ale pozostał w dziełach i życzliwej pamięci mieszkańców Sokołowa i Gminy.

Czas powoduje różne przewartościowania, jednak dzieło Leszka Walickiego ukazuje jako rzecz bardzo cenną i niezwykłą. Leszek pięknie rozwinął ideę Kuriera Sokołowskiego i przez lata pracy, poprzez zmaganie się z różnymi przeciwnościami postawił go na wysokim poziomie. Kurier Sokołowski stał się jednym z najlepiej redagowanych pism lokalnych na Podkarpaciu. Redaktor Walicki był duszą kolejnych numerów, określając zarówno ich profil ogólny, bardzo różnorodny, bogaty merytorycznie, ciekawy, jak i dbając o szczegółowy wygląd zamieszczanych artykułów i materiałów. Swoją pasję badawczą dotyczącą naszej Małej Ojczyzny umiał przełożyć na redakcję kilku doprawdy znakomitych naukowo Roczników Sokołowskich. Redagował i inne publikacje – wszystkie dotyczą Sokołowa i okolic. Zdumiewa nas ta pasja poznawcza Leszka, dzięki której przywrócił pamięć tej ziemi. Jego praca stworzyła zintegrowaną wspólnotę lokalną.

Wartości, jakie Leszek wyznawał, i ciągle dawał im świadectwo w różnych wystąpieniach i publikacjach to solidność, pracowitość, odpowiedzialność, otwartość na drugiego człowieka, umiłowanie tradycji narodowej i lokalnej historii, religii, szacunek dla wiedzy. Redaktor Walicki żył bez reszty dla naszej Małej Ojczyzny.

Leszek nie żyje, ale jego dzieło trwa i dalej służy tej ziemi, która jest dla nas od innych droższa. Leszek Walicki jest chlubą Sokołowszczyzny. Śmierć, paradoksalnie, ukazała wielkość jego dokonań.

Kazimierz Ożóg

Idea partnerstwa miast sokolich

Szlachetny, piękny, odważny sokół dał nazwę i znalazł się w herbie wielu miast w Europie. Falkenberg, Falkenstein, Falkenau, Montefalco, Monfalcone, Sokolov, Sokółów Podlaski czy Sokółów Małopolski, to tylko niektóre z nich. Miasta wywodzące swą nazwę od sokoła należą do najstarszych w Europie. Powstały w okresie średniowiecza i są świadectwem wspólnego dziedzictwa kulturowego naszego kontynentu.

Uniwersalna symbolika sokoła i popularność sokolnictwa zadecydowały o wykorzystaniu symbolu w nazewnictwie i heraldyce miast. Nie ma właściwie kraju w Europie, w którym nie byłoby takiego miasta. Wspólnota nazwy i herbu jest dobrym pretekstem do nawiązania bliskiej współpracy miast, zwłaszcza że przy bliższym poznaniu widać, iż nie są to jedynie wspólne elementy. Sięgająca kilku wieków wstecz historia, świadomość bogactwa dziedzictwa kulturowego poszczególnych miast w kontekście tradycji europejskich oraz wykorzystanie tych walorów dla

nawiązania przyjaźni i zaangażowania w integrację europejską poprzez aktywne uczestnictwo ich obywateli.

Pierwsze spotkanie na którym podjęto próbę utworzenia partnerstwa miast i gmin pn. „Partnerstwo Miast i Gmin Sokolich” odbyło się w Sokółowie Podlaskim 2-5.09.2009 r. Uczestniczyli w nim przedstawiciele miast: Sokolov (Czechy), Montefalco (Włochy), Sokółów Podlaski i Sokółów Małopolski.

Deklaracja intencyjna podpisana podczas tego spotkania określa dziedziny i zakres współpracy oraz cele szczegółowe które w ramach tego partnerstwa będą realizowane. Podczas spotkania roboczego w Pradze w dniach 8-9 grudnia 2010 r. na zaproszenie Sokółowa Czeskiego w sprawie kierunków i zakresu współpracy ustalono następujące przedsięwzięcia do realizacji :

- wymiana młodzieży – realizacja projektu „Polonez. Od Ogińskiego do Szopena” z udziałem młodzieży z: Sokółowa, Montefalco, Sokółowa Podlaskiego i Sokółowa Małopolskiego,
- realizacja projektu „Bibliotekando” którego inicjatorem jest Miasto Montefalco,

Spotkanie robocze w Pradze na zaproszenie Sokolova Czeskiego.

Deklaracja intencyjna podpisana podczas pierwszego spotkania w Sokółowie Podlaskim.

zrównoważonego rozwoju miast „sokolich” współcześnie, to cechy wspólne, które łączą Sokółów Podlaski, Sokółów Małopolski, włoskie Montefalco i czeski Sokolov. To także solidna podstawa do budowania partnerstwa tych miast w celu

- wymiana doświadczeń z zakresu rozwiązywania problemów ekologicznych, w tym min. diagnoza środowiska pod kątem możliwości restytucji sokoła wędrownego i pustelki,
- włączenie w przyszłości do obszaru współpracy „miast sokolich” kwestii rozwiązań organizacyjno instytucjonalnych.

W dniach 28-29.01.2010 r. Sokółów Małopolski był gospodarzem spotkania roboczego Miast Sokolich. Gościliśmy delegację Sokółowa Czeskiego z Burmistrzem Jaromir Dworak oraz Sokółowa Podlaskiego z Zastępcą Burmistrza Jerzym Maksjanem. W trakcie wizyty miało miejsce zwiedzanie miasta, prezentacja zastosowanych rozwiązań w dziedzinie ochrony środowiska, wymiana doświadczeń samorządowych, jak również dopracowanie i uszczegółowienie zaplanowanych w Pradze przedsięwzięć ukierunkowanych na współpracę młodzieży.

W ramach partnerstwa miast sokolich została uruchomiona strona internetowa www.falcontowns.org, która ułatwi pozyskanie następnych miast do partnerstwa, jak również umożliwi wymianę doświadczeń i współpracę na różnych płaszczyznach. Partnerstwo miast sokolich będzie na pewno ciekawe a także dające trwalsze efekty, gdyż dotyczy partnerów, których łączy wspólnota zainteresowań i uwarunkowań.

Bogusław Kida

Jubileusz Kuriera...

którego nie było?

Różne zjawiska są w przyrodzie, ale nie pamiętanie o własnym jubileuszu to zjawisko zaskakujące. Kiedy 200 numer Kuriera Sokołowskiego nie zauważył tego faktu wydawało mi się to być dziwne – pomyślałem jednak – może na 201 feta się przeniesie... Okazało się, że nadzieje moje były ponne. A szkoda. W przeszłości redakcja Kuriera pamiętała zawsze o tego typu rocznicach – zarówno w numeracji jak i rocznicy istnienia pisma. Zamieszczone poniżej 2 okładki dawnych Kurierów najlepiej o tym świadczą.

Rocznice takie warto i trzeba obchodzić. Pismo lokalne, które po raz pierwszy ukazało się w listopadzie 1992 r. pełniło i pełni niezwykle ważną i pożyteczną rolę. Nie tylko informuje o tym co się dzieje ale i o tym co się działo dawniej w naszej małej Ojczyźnie. Przez jego czarno-białe a później kolorowe stronicę, przewinęły się dziesiątki jeśli nie setki autorów artykułów, dla których bezinteresowna tu praca ku pogłębieniu naszej wiedzy i świadomości, była ważniejsza od poklasku. Wspomnę tu takich choćby autorów pisma jak śp. śp. Stanisław Piela, Halina Dudzińska czy Leszek Walicki. Aż prosi się, by redakcja pokusiła się o podsumowanie dotychczasowego dorobku pisma i ukazanie wkładu oraz roli Kuriera w rozwój naszej lokalnej świadomości w różnych sferach. Oby nie okazało się niedługo, że rzadsze ukazywanie się pisma w ostatnim roku, jest oznaką powolnej agonii. Tego jak wielu czytelników gazety bym nie chciał. Na koniec cóż, życzę kolejnych 200 numerów. Krzyknąłbym 100 lat i 400 numerów! Ale nie chciałbym krzyczeć w samotności...

Piotr Ożóg

Dokument z czasów wojny odstąpił swoje oblicze

Zawód historyka jest pasjonujący. Studiując dokumenty z czasów wojny udostępnione mi przez Marcina Bujaka, natrafiłem na tajemniczy wiersz – prezentowany był on w poprzednim numerze Kuriera. Sąsiedztwo z dokumentami z 1944r. oraz ulotkami i gazetkami które poruszały walki powstańcze w stolicy – nakazywał podejrzewać, iż jest to tekst nawiązujący do krwawych pacyfikacji warszawskiej Woli. W związku z brakiem pewności i braku wiedzy o autorze wiersza i okolicznościach jego powstania, zwróciłem się do wiedzy zbiorowej narodu z zapytaniem o to, czy kiedyś ktoś się z nim nie zetknął. Nie powiem wprawdzie by dotarła do mnie jakaśkolwiek informacja na ten temat z zewnątrz, poza podejrzeniem jakie pozostawił nie kto inny jak właściciel obecny tych dokumentów Marcin Bujak. Mieszkaniec Wólki Sokołowskiej z racji bliskości do Woli Żarczyckiej znał dzieje pacyfikacji tej wsi przez Niemców. Tekst wiersza nie kłóci się z wiadomościami o dziejach wojennych wsi więc może... Zacząłem sprawdzać podroczony mi trop. Dzień pacyfikacji okazał się niedzielą, jej przebieg zgodny z wierszem. Kiedy 5 stycznia br. dzwoniłem do gimnazjum w Woli Żarczyckiej im. Pamięci Ofiar Pacyfikacji, gdzie dyrektorem jest historyk – pan Adam Stanaszek, miałem już pewność. Czasem patrząc daleko nie dostrzeże się tego co bliskie. Wiersz który był wielką niewiadomą to najprawdopodobniej Pieśń gminna Franciszka Czudaka (z tego co twierdzi pan Stanaszek okoliczności powstania wiersza nie są do końca znane, są różne wersje). Rękopis wiersza pochodzący z 1944r. daje nam jednak pewność, że powstał on co najmniej w tym roku. W rozmowie z Marcinem Bujakiem zapytałem się go, czy nie udostępnił by wiersza szkole w Woli Żarczyckiej. Wszak dla jej mieszkańców byłby pewnego rodzaju „relikwiią” tragicznych wydarzeń z czasów wojny. Myślę, że w niedługim czasie rękopis ten trafi w ręce pana dyr. Stanaszka. Poniżej prezentuję wiersz w wersji znanej mieszkańcom Woli Żarczyckiej. Warto tu stwierdzić, że rękopis przepisany w ostatnim Kurierze różni się od tego poniżej (zachęcam do porównania obu tekstów). Widocznie krążyły różne wersje tego utworu. Jest też prawdopodobne, że poszczególne wersje miały różnych autorów. Nie zmienia to jednak nijak ich wymowy. Ponadto zapraszam do zapoznania się z przebiegiem wydarzeń związanych z pacyfikacją Woli – niedalekiej przecież miejscowości. Świadomość dramatu jaki miał tam miejsce jest u nas nie wielka.

„W niedzielę rano skoro świtało,
Trwogi i płaczu nie brakowało.
Wybredna mściwość, ohydny kaci,
Wywłóczą z domu naszych współbraci.
Więc posłuchajcie drodzy Polacy,
Co za kulturę niosą Krzyżacy...
Na plac przyszkolny ich sprowadzono,
Twarzą do ziemi ich pokładzono.
Strzeże ich wszędzie broń maszynowa,
czekając, kiedy warta zawoła.
Więc posłuchajcie drodzy Polacy,
Co za kulturę niosą Krzyżacy...
Jedynkę z dwójką pogrupowali,
Wracać do domu rozkaz im dali.
Trójkę asystą swą ugościli
I do obozu pozawozili.
Tam za plebanią, co za przyczyna?
Dla czwórki bije straszna godzina.
Salwą pocisków do nich strzelano,
W nieludzki sposób ciała szarpano.
Więc posłuchajcie drodzy Polacy,
Co za kulturę niosą Krzyżacy...
Na plac morderstwa cała wieś leci,
Biegną tam matki, żony i dzieci.
Ciała ich we krwi zmasakrowane
W dwa wielkie groby są pochowane.
Więc posłuchajcie drodzy Polacy,
Co za kulturę niosą Krzyżacy...”
Franciszek Czudak „Pieśń gminna”

Mieszkańcy Woli Żarczyckiej i okolic w okresie międzywojennym borykali się z typowo galicyjskimi problemami. Bieda i niezbyt urodzajne grunty nie dawały perspektyw na dostatnie życie. Takie szanse pojawiły się dopiero tuż przed kolejną wojną światową. Niestety krótki okres rozwoju Sarzyny i okolicznych miejscowości trwał tylko od 1937 do 1939r. kiedy to ówczesne Ministerstwo Spraw Wojskowych podjęło decyzję o budowie zakładów chemicznych, mających produkować nitrozwiazki. Stan ten przerwał wybuch II wojny światowej. W dniu 13 wrze-

śnia 1939 r. wojska niemieckie wkroczyły do zakładu chemicznego powstałego tu w ramach Centralnego Okręgu Przemysłowego. Nastąpił natychmiastowy demontaż urządzeń i wywóz ich w głąb III Rzeszy. W pustych budynkach okupanci zorganizowali magazyn broni i amunicji, zmuszając okoliczną ludność do przymusowej pracy. Odmówienie pracy karane było śmiercią, czego przykładem jest fakt rozstrzelania z tego powodu pięciu mieszkańców Sarzyny.

W czasie okupacji w Sarzynie i Woli Zarzyckiej w krótkim czasie powstały oddziały Armii Krajowej. Jan Siudak z Łętowni ps. „Zatorski” rozpoczął organizować regularny ruch oporu, tworząc placówkę nr 8 podległą łańcuckiemu obwodowi AK, w skład którego weszły dwa plutony. W tym czasie powstał również pluton Batalionów Chłopskich pod dowództwem Antoniego Łoina ps. „Zacierka”. Ich celem było m. in. zdobywanie broni i amunicji z wspomnianych wyżej magazynów. Podobne akcje miały miejsce na magazyny w Wilczej Woli. Później część z niej została wykorzystana przez uczestników Powstania Warszawskiego. W sumie w 2 plutonach AK i 1 BCh. działało ponad 400 partyzantów. We wsi także funkcjonowało tajne nauczanie. W odwecie za akcje partyzantów, Niemcy w dniu 20 czerwca 1943 roku dokonali pacyfikacji Woli Zarzyckiej. Rozstrzelali wówczas 76 osób, zaś 36 mieszkańców wsi wywieźli do obozów koncentracyjnych. W 1977r. Wola Zarzycka odznaczona została Krzyżem Grunwaldu, a w miejscu egzekucji postawiono pomnik.

Jaki miała przebieg pacyfikacja wsi Wola Zarzycka 20 czerwca 1943r.? Tego dnia hitlerowscy żołnierze dokonali pacyfikacji wsi. Główną przyczyną jej przeprowadzenia była chęć odwetu za prowadzenie przez AK

trwały aresztowania. Stołce doskwierało głodem i spragnionym aresztowanym, zmuszonym do utrzymywania ustalonej przez Niemców pozycji leżącej. Pomiedzy nimi przechadzali się gestapowcy z bronią gotową do strzału.

O godzinie 16 rozpoczął swe posiedzenie sąd, który umiejscowił się w sali szkolnej nr 40 (obecnie jest to sala nr 1 – Szkolna Izba Pamięci w tutejszej placówce edukacyjnej), gdzie stoliki ustawiono w podkowie. Za stołami zasiedli gestapowcy, a wśród nich Dobke i Hochmann, którzy mieli w swym posiadaniu wcześniej przygotowane listy. Do budynku wchodziło po 5 zatrzymanych, przy czym do sali wchodziła tylko 1 osoba. Za parawanem siedział konfident Maciej Sarzyński (mocno podpity), dokonujący selekcji aresztowanych, których dzielono na cztery grupy. Na korytarzu stali gestapowcy trzymający w ręku kije akacyjne, które służyły im do bicia zatrzymanych.

W sali przesłuchiwany zobowiązany był do głośnego wypowiedzenia imienia i nazwiska, po czym zza parawanu (zrobionego z koca narzuconego na liczydło) konfident wysuwał określoną ilość palców. Jeśli wskazał 1 – to oznaczał przetrzymanie

i wypuszczenie na wolność, 2 – lekki obóz (obóz w Pustkowie), 3 – ciężki obóz (więzienie w Jarosławiu), 4 – karę śmierci przez rozstrzelanie w tym samym dniu, bez wyroku sądowego. Gdy wychodził z sali mężczyzna oznaczony „czwórka”, dało się słyszeć rozlegający się dźwięk dzwonka. Wówczas stojący po obu stronach korytarza Niemcy bili skazanka akacyjnymi kołkami tak, że opuszczał pomieszczenie często z połamanymi rękami, ze zmasakrowaną niehumanitarnie twarzą i głową. Wygląd zwłok był jak wspominali świadkowie przerażający. Twarze nie do rozpoznania, ręce tak poutrącane, że dla utrzymania ich z resztą ciała skóra była spinana agrałkami. Zapewne chodziło tu oprawcom o pozbawienie skazanych jakiegokolwiek oporu później.

W czwartej grupie znalazło się 76 mężczyzn. Wybrano po

dziesięciu spośród nich i prowadzono na wał przez podwórze plebańskie. Miejscem stracenia stał się wał ziemny. Gdzie kazano skazanym uklęknąć na jedno kolano i strzałem w tył głowy zabijano. W drugiej grupie, przeznaczonej do obozu lekkiego znalazło się 38 zatrzymanych. Mężczyźni z grupy trzeciej zostali wywiezieni do więzienia w Rzeszowie w liczbie 13. Pozostali zatrzymani, zaliczeni do grupy pierwszej, po udzieleniu im pouczenia zostali wypuszczeni na wolność. Lista pomordowanych ustalona została przez Główną Komisję Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce. Najmłodsza ofiara to 16-letni Mikołaj Krasnodębski. Najstarszy Rajmund Kociel (miał 64 lata) umierając miał wykrzyczeć, że ginie za Polskę.

Mimo zmasowanej akcji pacyfikacyjnej, nie udało się Niemcom odnaleźć i wyłapać wszystkich mieszkańców wsi. Nie udało się też złamać oporu tutejszych żołnierzy AK – nawet odwrotnie – akcje partyzanckie na magazyny, transporty niemieckie, magazyny żywności itd. zostały wzmożone. W latach 1943 – 1944, Niemcy jeszcze kilkakrotnie przyjeżdżali do Woli siejąc śmierć i grozę. Ich akcje przyniosły śmierć kolejnych 12 mieszkańcom wsi; ponadto 6 innych wywieziono do Oświęcimia – nie wszystkich losy są znane.

W 1957 r. przeprowadzono ekshumację zwłok pomordowanych podczas pacyfikacji. Pochowano ich w zbiorowym grobie na cmentarzu. W pobliżu miejsca zbrodni postawiono poświęcony ich pamięci pomnik. W dniu 20 czerwca 2008r. na cmentarzu w Woli Zarzyckiej poświęcono piękny pomnik – grobowiec. Przypomina on o tragedii sprzed lat.

Piotr Ożóg

Pomnik Ofiar Pacyfikacji w Woli Zarzyckiej.

Fot. Józef Kludys

z Woli Zarzyckiej ożywionej działalności partyzanckiej. Pacyfikacja została poprzedzona przygotowaniem listy, na której znalazły się nazwiska mieszkańców przeznaczonych na: wypuszczenie na wolność, wywiezienie do obozów i więzień, rozstrzelanie. Lista ta została sporządzona przez konfidentów. Wywiad placówki AK snuł domysły dotyczące przygotowywanej akcji, lecz z braku wystarczających dowodów nikogo nie ostrzeżono.

20 czerwca 1943r. w kierunku Woli skierowane zostały samochody z gestapowcami z Jarosławia, żandarmerii z Leżajska i specjalnego oddziału egzekucyjnego z Rzeszowa.

Akcja hitlerowskich żołnierzy rozpoczęła się jeszcze nocą, kiedy to Wola Zarzycka z wyjątkiem przysiółków: Łoiny, Parszywka i Flisy – została otoczona. „Kociol” zamknął się około 2 w nocy. Zapewne wybór dnia – noc z soboty na niedzielę miał spotęgować zaskoczenie – w dzień świąteczny nikt o świecie nie wybierałby się do jakiegokolwiek pracy. Do wsi wjechały samochody z żołnierzami, którzy mieli za zadanie przeszukiwanie domów i zabudowań gospodarczych. Aresztowanych mężczyzn gromadzono na dziedzińcu szkolnym, gdzie nakazano im się kłaść twarzą do ziemi. Zabroniono im poruszania się oraz podnoszenia głowy do góry. O godzinie 6 rano zgromadzono tak około 700 mężczyzn. Do godziny szesnastej

Zarys dziejów szkolnictwa w Trzebusce

Trudne pierwsze lata działalności (1902–1906)

Część pierwsza

Pierwsza szkoła w Trzebusce zaczęła funkcjonować w 1902 r. Trudno dziś stwierdzić kto był „ojcem” jej powstania – najprawdopodobniej było ich wielu. Za powstawaniem szkół ludowych na wsiach byli niewątpliwie księża, zapewne właściciel klucza dóbr sokołowskich oraz co najmniej część bardziej światłego chłopstwa. Pierwszym nauczycielem był Walerzy Wietki; pracował on wcześniej w szkole w Nienadówce Środkowej a później w Nienadówce Górnej (szkoła w Nienadówce Górnej powstała w tym samym czasie co w Trzebusce). Najprawdopodobniej pierwszą tzw. „szkołę” w Trzebusce stanowiła wynajęta w budynku Kółka Rolniczego w Trzebusce niewielka sala. Budynek ów znajdował się prawie naprzeciwko późniejszego sklepu GS. Jakiś niewielki budynek należący do dworu – mógł być też w tym celu wykorzystywany, ale pewności tu nijakiej póki co nie ma.

Zachowana Księga Uchwał Rady szkolnej miejscowej (R.s.m.) w Trzebusce, pozwalała nam dziś odkryć wiele niewiadomych dotyczących pierwszych dziesięcioleci istnienia szkoły w naszej wsi. Organ ten miał na szczelbu danej miejscowości, administrować bytem szkoły: zarządzać jej finansami, zakupywać brakujący sprzęt, pomoco naukowe, naprawiać szkody, remontować itd. Pierwszy protokół w Księdze został spisany na posiedzeniu powyżej wymienionej rady w dniu 18 stycznia 1903r. i dotyczył zamknięcia finansów R.s.m. za 1902r. Pierwszy rok działalności zakończył się nadwyżką w kwocie 11 koron i 84 halerzy, którą przeznaczono na rok następny. Pierwszym przewodniczącym R.s.m. został hrabia Piotr Rostworowski z Rybnej. Trudno się temu dziwić – był on wówczas zarządcą dóbr sokołowskich hrabiego Jana Zamoyskiego. Pierwszymi członkami Rady ze strony mieszkańców Trzebuski zostali reprezentanci „gminy” czyli wsi – Franciszek Ciupak, Stanisław Oko i Antoni Ciupak. W dokumencie jako członek wymieniony jest też nauczyciel Tadeusz Roszkiewicz – drugi nauczyciel w dziejach Trzebuski (uczył prawdopodobnie do końca 1904r.). Jego poprzednik jak i następcy, zawsze automatycznie stawali się członkami tego organu. Tak było choćby w przypadku Seweryna Niemcewicza, pracującego w Trzebusce w latach 1905 – 1907.

Na kolejnym posiedzeniu z 2 listopada 1903r., możemy zapoznać się z trudnościami z jakimi borykała się R.s.m. u zarania swej działalności. Celem obrad było rozpatrzenie propozycji przyjęcia na stałą posadę „nauczyciela z Majdanu” (nie ma niestety określenia o jaki Majdan

chodzi – przyp. O.P.) Seweryna Niemcewicza i podjęcia wniosków co do budowy nowej szkoły. W pierwszej sprawie w księdze uchwał zanotowano: „Co do obsadzenia posady naucz. przy tut. szkole Rada szkolna miejscowa oświadcza się stanowczo przeciwko stałemu obsadzeniu nauczyciela, a to z tego tylko powodu, że szkoła tutejsza nie ma własnego budynku a tem samem odpowiedniego pomieszczenia dla nauczyciela”. W ten sposób sprawę tą odłożono do czasu wybudowania nowej szkoły (podobnie zresztą R.s.m. zareagowała na posiedzeniu z 4 czerwca 1904r.; tam jednak dodatkowo powód motywowano trudnością znalezienia w całej wsi odpowiedniego dla nauczyciela mieszkania). Druga sprawa była jeszcze bardziej ważka. Hrabia Piotr Rostworowski poinformował, „że właściciel tut. obszaru dworskiego JW (Jaśnie Wielmożny – przyp. O.P.) Pan Hrabia Jan Zamoyski postanowił dać na szkołę 4 morgi roli położonej obok folwarku oraz budynek folwarczny na budynek szkolny – jednak pod tym warunkiem, że gmina Trzebuska przyjmie na siebie wszelkie dalsze datki konkurencyjne, mające być uiszczone przez obszar dworski rokrocznie”. Wniosek powyższy R.s.m. póki co nie przyjęła a podjęła pod zastanowienie – zapewne powód tego był tylko jeden – kłopoty finansowe wynikające z biedy ówczesnej wsi galicyjskiej. Morga nowopolska wynosiła 0,5598ha a austriacka 0,5755ha, 4 morgi dałyby więc odpowiednio 2.2392ha lub 2.302ha. Folwark o którym mowa mieścił się pomiędzy otoczeniem dzisiaj naszą szkołą a w jego otoczeniu znajdowały się trzy stawy (było to charakterystyczne w tamtych czasach). Wyjazd z folwarku wiódł prosto przez pola w kierunku Nienadówki – dziś jest to droga nazywana przez miejscowych Karczmarka. Niegdyś przy końcu tej drogi od strony Nienadówki znajdowała się karczma. Folwark zakończył swe funkcjonowanie na początku XX wieku, kiedy to Jan Zamoyski zdecydował się na sprzedaż dóbr sokołowskich w 1906r. a ziemię i pozostałe po czasach dworskich budynki mogli wykupić lokalni chłopi. Wiele na to wskazuje że hrabia Zamoyski planując już wcześniej sprzedaż majątku, zamierzał częstkę swej ziemi na korzystnych warunkach odstąpić Trzebusce. Czy Trzebuska takie grunty otrzymała? Raczej nie – albo tylko niewielki skrawek ziemi koło dawnego folwarku. Wiadomo, że wieś uzyska-

ła z Lwowskiego Funduszu Ziemi hektarową działkę właśnie w tym miejscu; była ona zarośnięta drzewami i krzewami. Być może to efekt starań administratora dóbr sokołowskich hrabiego Piotra Rostworowskiego, który mocno angażował się w sprawy szkoły w Trzebusce. Najlepiej o tym świadczy fakt, że dopóki był tutejszym administratorem dóbr, pojawiał się na każdym posiedzeniu R.s.m. (po raz ostatni na posiedzeniu R.s.m. z 18 stycznia 1907r.; przypominam, że był też jej przewodniczącym – przyp. O.P.).

W funkcjonowanie tutejszej szkoły zaangażowani byli lokalni księża. Po raz pierwszy o ich obecności w Trzebusce w tej właśnie kwestii, świadczy protokół R.s.m. z 4 czerwca 1904r. W posiedzeniu tego organu udział wzięli ks. Franciszek Stankiewicz – „jako reprezentant Kościoła”, oraz ks. Ludwik Bukafa – „jako delegat Rady powiatowej”. Byli to proboszczowie dwóch parafii do których mieszkańcy Trzebuski wówczas przynależeli, odpowiednio – z Sokołowa Młp. i Nienadówki. Obydwaj księża obecni byli także na posiedzeniu w dniu 26 stycznia 1905r., na którym R.s.m. uchwaliła „wynająć stałą podwodę po księdza”. Chodziło tu oczywiście o przywożenie księdza katechety na naukę religii. Wszystko na to wskazuje, że od 1905r. wynajęty tutejszy chłop za stosowną opłatą, przywoził z Sokołowa księdza na naukę religii (furmanką w miesiące cieplejsze bądź saniami zimą). Na zatrudnienie katechety w tutejszej szkole decydujący wpływ miały pisma przystawiane ze strony administracji państwowej i szkolnej austriackiej, które wymagały uregulowania sprawy katechezy. Oczywiście mieszkańcy Trzebuski jak najbardziej chcieli by ksiądz religii uczył, kłopot polegał wyłącznie na finansach gminy. Pieniądze na działalność R.s.m. pochodziły ze składek gminy, czyli mieszkańców wsi. A te ze względu na panującą powszechnie biedę ściągane były zapewne opieszale i w stopniu niepełnym – stąd rodził się problem skąd wziąć pieniądze na podwoje kiedy o pieniądź było bardziej niż kruczo. Trzeba tu też wspomnieć, że trzeba było także opłacić wynajęte przez nauczyciela mieszkanie, co też pociągało kolejne koszty... Księża wspomniani powyżej, pojawiali się regularnie na kolejnych posiedzeniach R.s.m.

Kłopoty finansowe odwlekały rok po roku planowaną budowę szkoły. Zresztą jak mówić o budowie, kiedy problem był

nawet z wynajęciem jednej sali w której funkcjonowała „szkoła”. Najprawdopodobniej była to sala wynajmowana w budynku tutejszego Kółka Rolniczego. Sam budynek Kółka był niewielki. Wchodząc przez drzwi do małego i wąskiego korytarzyka miało się po prawej stronie sklep Kółka Rolniczego a po prawej niewielką salę którą wykorzystywano na potrzeby gminy. Właśnie ta niewielka sala była wynajmowana przez R.s.m. i stanowiła ową „szkołę” w Trzebusce. Wystarczyło że do szkoły przyszło 20 – 30 dzieci i już musiała się rzeczy panować ciasnota. Dostrzegając ją Rada szkolna okręgowa, która wystosowała odpowiednie pismo sugerując wynajem drugiej sali. Z przyczyn finansowych na posiedzeniu z 26 stycznia 1905r. R.s.m. stosunkiem głosów 3:4 nie zdecydowano się na ten krok. To oznaczało, że ciasnota pozostała. Na posiedzeniu R.s.m. z 2 września 1905r. rozważano polecenie Rady szkolnej okręgowej „uwolnienia od uczęszczania na naukę codzienną dzieci starszych”. W odpowiedzi na to czytamy: „Wobec wielkiej ilości dzieci a małej klasy Rada szkolna miejscowa przychyliła się do próby”(…). Mało tego, w całej rozciągłości ją poparła.

Wynajem Sali na „szkołę” rodził pewne problemy – być może wynikały one z różnicy interesów poszczególnych mieszkańców wsi, bądź nie dostrzegania istotnych korzyści wynikających z kształ-

cenia dzieci przez część z nich. Świadczą o tym wydarzenia z 1906 r. Na posiedzeniu R.s.m. z 11 stycznia tego roku, członek R.s.m. Franciszek Ciupak zarzucił, że koszty bielenia, mycia, i czyszczenia budynku szkoły są zbyt wielkie. Większość obecnych ten zarzut odrzuciła, ale konflikt z gminą Trzebuska narastał. Kłopoty finansowe sprawiły, że na wniosek nauczyciela Seweryna Niemcewicza, prowizorycznie podlepiono dachówki by śnieg nie sypał się na strych szkoły. Być może niesnaski i ta prowizorka, doprowadziły do wypowiedzenia przez gminę Trzebuska lokalu dla szkoły. Na posiedzeniu R.s.m. z 27 marca 1906 r. zapadła w tej sprawie decyzja. Organ ten postanowił, że nie przyjmuje do wiadomości tego wypowiedzenia. Powód to fakt, że „wypowiedzenie nie było w swoim czasie zrobione”. Konflikt jakoś w końcu załagodzone, ale postanowiono energiczniej zająć się budową nowej szkoły. Podczas tych obrad, plany szkoły zdecydowano by przestać „fachowemu budowniczemu do sprawdzenia kosztorysu w szczegółach”.

Czas naglił. Wynajem kosztował a kolejne konflikty mogły się mnożyć. Dzięki nieformalnemu zapiskowi na okładce Księgi uchwał R.s.m. z 24 sierpnia 1906 r. wiemy, że w 1906 r. gmina Trzebuska obiecała dać budynek na rok za kwotę 200 koron. Tego samego dnia na posiedzeniu R.s.m. na skutek przepełnionej sali

szkoły podczas zajęć, postanowiono uwolnić pewną liczbę dzieci z obowiązku uczęszczania do szkoły. Hrabia Piotr Rostworowski postulował, by w uwolnieniu uwzględnić tych którzy w poprzednim roku mieli w klasyfikacji „złą notę”. Dalszy ciąg wywodu hrabiego świadczył o braku równości wśród kobiet i mężczyzn, dziewczynek i chłopców w tamtych czasach, co było zjawiskiem powszechnym. Hrabia wnioskował, „w każdym razie – by więcej uwolnić dziewcząt aniżeli chłopców.” Co ciekawe ten wniosek upadł. Postanowiono, że nauczyciel przy wpisie każdego poszczególnego ucznia zapyta się czy rodzice sobie życzą by nadal uczęszczało ich dziecko do szkoły czy też nie. Po sporządzeniu listy takich dzieci i rodziców miało to być przedłożone Radzie szkolnej okręgowej do zatwierdzenia.

Trudne początki szkoły w Trzebusce nie różniły się zapewne wiele od innych szkół wiejskich które powstawały w tym czasie na terenie Galicji. Dzięki zachowanej garstce dokumentów, możemy je dziś w pewnym przynajmniej stopniu poznać i pochylić się nad problemami naszych przodków z początku XX wieku. Przodków, którym kształcenie dzieci nie było obojętne, mimo licznych przeciwności o których dzisiejszy rodzic nie śni w najczarniejszych snach.

Cdn.

Piotr Ożóg

Kazimierz Smolak

MOJE refleksje

Fontanna, potok i czas

Fontanna to tryskająca woda pod pewnym ciśnieniem skierowana najczęściej z dołu zbiornika ku górze. Strumienie wylatują przeważnie pod pewnym ustalonym kątem które robią wrażenie trwałego, nie zmieniającego się strumienia wody. Od wylotu, strumyk jest ciągły, wyżej zmieniający się w strumyk kroplisty i rozszerzający się przy swobodnym spadku do wody. Wydawałoby się, że to nic ciekawego, ale jeżeli jest ładnie urządzone i wkomponowane w ciekawe miejsce oraz gdy, tych strumyków wytryskujących jest więcej tworzą one piękną scenę. Z najciekawszych elementów tej niepowtarzalnej sceny jest **szum wody**, który uspokaja i kozi przyjemnym delikatnym ciągłym pluskiem spadających kropli do wody. Szum ten powoduje to, że ludzie chętnie wypoczywają w jego pobliżu, gdyż wycisza i tworzy błogi spokój. Obserwując wypoczywających ludzi pod fontanną wielu przyryka oczy i wsłuchuje się w plusk kropli. Powietrze wokół fontanny nabiera **specyficznego mikroklimatu**, gdyż delikatne podmuchy wiatru rozsiewają wokół mikroskopijne kropelki wody i **nawilżają powietrze**. Jest to pewien rodzaj hydroterapii. Tak jak na pustyni są oazy z wodą, tam gdzie podróżni się zatrzymują, piją wodę, tak odpoczywają w miejscach sanatoryjnych ludzie, którzy chętnie zatrzymują się na odpoczynek i odprężenie przy fontannach. Miło jest popatrzeć na fontannę, jak kropelki wody mie-

nią się w odbijającym świetle słońca, robiąc niekiedy wrażenie tęczy. Najczęściej strumyki wody w fontannie tak są ustawiane, że nie przecinają się razem ze sobą, tworząc harmonijne wodne półkole. Kolejną atrakcją jest płynący przez Krynice potoczek, mający wiele progów wodnych, które sprawiają przyjemny szum wodny. Wzdłuż potoczku z jednej i drugiej strony są usytuowane trasy spacerowe, po których kuracjusze chętnie spacerują, zatrzymują się i opierają na barierkach, aby nie raz nawet przez dłuższą chwilę popatrzeć w wodę. Nawet słynny filozof przyrody: Heraklit pisał, że wszystko płynie (*panta rhei*), dlatego nie można dwukrotnie wstąpić do tej samej rzeki. Nic nie jest w przyrodzie stałe i w każdym momencie płynie inna woda – czas zmienia się i zmienia się też natura ludzka. Nie da się dwukrotnie uchwycić tej samej chwili. Codziennie, mimo, że przychodzimy niekiedy w to samo miejsce, widzimy wodę taką samą, ale nie tę samą. Czas też już nie jest ten sam. Wczoraj byliśmy o dzień młodszy. Życie trwa, a jednocześnie przemija. Zaczyna się i zarazem kończy, więc dlatego trzeba się cieszyć każdą chwilą, którą przeżywamy. Trzeba się cieszyć widokiem i szumem fontanny, i potoku. Czas, który przeznaczamy na odpoczynek nie musimy mierzyć matematycznymi wymiarami. Szczęśliwi nie patrzą na zegarek, gdyż dla nich matematyczny wymiar czasu traci swoje znaczenie, wymyka się spod władzy zegarów i kalendarzy. Tak często patrzymy na zegary, ponieważ nie jesteśmy szczęśliwi, choć wydaje się nam, że gonimy za szczęściem a tymczasem gonimy za sprawami dnia codziennego. Jeżeli w małych i błahych sprawach dostrzegamy radość i potrafimy się z nich cieszyć, to już wystarczy, aby być szczęśliwym. Jeżeli będziemy czekać i myśleć, że uszczęśliwią nas dopiero duże sprawy, to nigdy nie osiągniemy szczęścia, bo ciągle będziemy chcieć jeszcze więcej, czuć będziemy niedosyt i braknie nam czasu na cieszenie się życiem i na zastanowienie wypoczynek nad ulubionymi miejscami, jakim może być np. sanatorium w Krynicy Zdroju. Oprócz kilku fontann i kilku łączących się w jeden strumyk mniejszych, dopływających potoczków, uspokaja tam też delikatny szum lasów rozłożonych wokół Krynicy.

Czarodziejska laska

Przy szukaniu starych materiałów, które potrzebne mi były do spisania historii Górna napotykałem w starych publikacjach wiele różnych wierszy, opowiadań, fraszek, różnych rad i ostróg dotyczących życia i postępowania ludzi, o relacjach między nimi i aktualnej sytuacji na „galicyjskiej wsi”. Jeden wyczytany artykuł spodobał mi się szczególnie, dlatego, że aktualny był kiedyś i jest teraz, i pozostanie na zawsze aktualny.

W pewnej wiosce mieszają koło siebie dwóch rolników: Wojciech i Jan. Tak się położyło, że pożenił się tego samego roku i objęli po rodzicach podobnej wielkości dość znaczne gospodarstwa. Byli oni obaj uczciwi, pracowici, tylko jedna była pomiędzy nimi różnica, że pomimo podobnej, solidnej, ciężkiej pracy Wojciechowi powodziło się dobrze a Janowi kiepsko. Pierwszy wyglądał sobie zupełnie przyzwoicie, a drugi usechł jak szczapa. Temu biedniejszemu było dodatkowo przykro, że żona z tego powodu gryzła się w duchu, dzieci chodziły obdarte, brudne. Konie i bydło też chude, i wiatr nimi pomiał. Biedny gospodarz nie wiedział czy to urok, czary czy skaranie Boże. Wojciech, któremu się dobrze powodziło chodził wyprostowany, okrągłutki, konie i krowy miał ładne, „urody” w polu dobre, zboża w stodole dostatek i pieniędzy nie brakowało na wszystko. Pewnej niedzieli, po mszy św. w kościele obaj kumotrzy spotkali się przy karczmie. Wojciech zaprosił Jana na szklankę piwa i rozmawiają o swoich dolach. Jan mówi do Wojciecha: że „wy kumie to niewiele w domu robicie a wyglądacie jak panek i dobrze wam się powodzi, niczego wam nie brakuje a ja mimo, że wstaję przed wschodem słońca i na cały dzień wychodzę do roboty w polu, cierpię biedę”. Wojciech wstał i mówi, że: „on nie musi tak bardzo pracować, bo ma zaczarowaną laskę, która wszystko za niego robi”. Jan aż podskoczył tak się zląkł tej laski. „Nie bój się Janie, ja ci pożyczę na rok tej laski, a przekonacie się o jej sile”. Jan wziął tę laskę do ręki i nie mógł się nadziwić, że taki zwykły kij a taką ma moc w sobie. Laski sobie pożyczył, ale pod jednym warunkiem, że codziennie z tą laską obejdiesz całe gospodarstwo. Wojciech powiedział ponadto, że: „po roku tutaj się spotkamy i mi ją oddasz”. „Zgoda” – powiedział Jan i z karczmą, udali się pod dom Wojciecha, gdzie mu przekazał laskę i każdy udał się do swojego domu. Jan trochę jej się bał, po przyjęciu postawił ją w kącie i przejęty zjadł obiad. Dużo myślał o tej zaczarowanej lasce. Nazajutrz, dobrze rano, wstał wziął laskę do ręki i poszedł do koni. Przychodzi do stajni a parobek sobie śpi w najlepszym. Zbudził go i poczęstował tą laską. Zagląda do krów a krowy chodzą samopas, nie powiązane, a słońce już wysoko. Pasterka śpi sobie w najlepsze, a krowy jeszcze nie dojrane. Użył laski do budzenia. Kolejno zagląda do stodoły a tam ptactwo domowe urzęduje w zbożu, za co gospośia oberwała laską. Parobka wyprawił w pole siał żyto, odmierzysz mu cztery worki zboża. Po chwili udaje się za parobkiem w pole i posprząga jak ten dźwiga pół wora żyta w krzaki, by schować i później sprzedać Żydowi na wódkę i tytoń. Jan chwycił się za głowę i poznał, co to były za czary w tej lasce. Ależ on sam sobie był winien, że nie doglądał, tylko sam pracował, a drudzy robili co chcieli. Minął rok i gospodarstwo Jana całkiem inaczej wyglądało. Pojawił się ład i porządek w gospodarstwie aż miło i zamożność gospodarza poprawiła się przede wszystkim. Gdy po roku w umówionym miejscu zeszli się Wojciech i Jan, to Jan zaprosił do karczmy na poczęstunek i laskę tak straszną jeszcze rok temu, oddał mu i serdecznie za nią podziękował. „Wiecie Wojciechu – rzekł wtedy Jan – więcej znaczący porządek i dozór niż najcięższa praca”. Ta laska nie ma żadnych czarów, bo to jest zwykły kij, jak wszystkie inne. Słusznie mówi przysłowie: „kijem tego, co nie pilnuje i nie dogląda swego”. Przykład ten pasuje jak ulał do każdego zakładu pracy, w którym są wynajęci pracownicy najemni. Jeżeli ktoś pracuje „u kogoś” to ulega pokusie, żeby się nie wysilił, lecz zarobić jak najłatwiej nakładem pracy. System komunistyczny, który w Polsce trwał blisko dwa pokolenia, oduczył ludzi solidnego wykonywania swoich obowiązków i poszanowania pracy. W pracy w systemie komunistycznym picie alkoholu nie było pochwalane oficjalnie, ale pijaństwo w czasie pracy sz-

rzyło się. Bumelowanie, traktowanie własności państwowego zakładu jak swojego, było na porządku dziennym. Niewiele traktowało pracę jako coś najważniejszego i podchodziło do niej solidnie. Dlatego, kiedy zmienił się system w Polsce i zaczęło coraz więcej powstawać prywatnych zakładów, ten przysłówiowy „kij w rękę właściciela” dla wielu jest jak skaranie Boże, bo wymagana jest sumienna praca, a nie objanie się. Mamy już blisko 20 lat zmiany systemu i dla niejednego jeszcze nie dotarło, że pracodawca płaci za pracę i jej wymaga. Do zarządzania i noszenia „zaczarowanej laski”, koniecznie trzeba się urodzić z odpowiednimi cechami charakteru. U nas w Zakładzie Mięsnym w Górnie jest nas kilku wspólników. Nie wszyscy nadają się w jednakowym stopniu do noszenia laski. Ja generalnie mniej używałem „zaczarowanej laski”, gdyż zupełnie sprawnie szło to wspólnikom. Ja za to więcej korzystałem z „pióra do pisania”. Nie każdy nadaje się do noszenia buławy hetmańskiej, jak i nie każdy może zostać kronikarzem. Jak się nieumiejętnie używa cepów do młócenia, to można samemu dostać „bijakiem” (część składowa cepa) po głowie, tak samo nieumiejętne używanie laski nie da pożądanego efektu. Uważam, że piórem też można w pewien sposób wpływać na otoczenie. Każdy sposób jest dobry, aby tylko przynosił pożądaną efekty. I w taki oto sposób próbuję się rozgrzeszyć z zamiany laski na pióro.

Ślina

Tytuł tego artykułu nasunął mi się kiedy czytałem książkę pt. Wspomnienia autora Juliana Zubka ps. „Tatar”. Jest to książka opisująca przeżycia byłego działacza AK z terenu Nowego Sącza, Piwnicznej i okolic. Wspomina o swojej działalności jako kurier, który przeprowadzał przez granicę Słowacką i Węgierską ludzi z podziemia, Żydów, i zarazem przenosił ważne dla Armii Krajowej przesyłki kurierskie. Autor wymienia w „Wspomnieniach” opisuje jak przebywał na terenie Węgier i znalazł się w melinie Żydowskiego Komitetu Uchodźców. Podczas rozmowy przy herbatce, w której roztrząsali widoki na zakończenie wojny, pewien starszy Żyd z Nowego Targu niespodziewanie do niego mówi „Założę się z panem o wszystkie pieniądze, że do roku Hitler już będzie całkiem kaput”. Zdziwiony pytam: na czyn pan to twierdzenie opiera? – Proszę Pana – powiedział – jak byłem w szkole dla jednorocznych w Wiedniu za pierwszej wojny światowej, to jeden dobry strateg na wykładzie mówił tak – tu gospodarz wzbierając przez chwilę ślinę w ustach, zniechęca wypluł ją na dłoń i podsunął mi ją pod nos – i rzekł: na tę gestę, zwarte śline może słonko długo świecić, to ona nie będzie długo wysychać, jak te śline rozmaże palcem na wszystkie strony, to nawet słońce nie musi być, ona raz dwa wyschnie. To samo z Hitlerem. Jak siedział w swoim państwie cicho, to on był bardzo silny. A teraz jak się rzucił na całą Europę i Afrykę, to on jest słaby i musi przegrać wojnę – tylko czy my Żydzi tego dożyjemy? Ta przesłanka mojego rozmówcy poparta demonstracją plucia i rozmazywania śliny sprawdziła się co do joty. Ten przykład ze śliną wydaje mi się być świetnym przykładem nie tylko dla Hitlera. A dziś Polacy są podobni jak ta roztrąta ślina. W kupie i zgodzie można być mocnym, można wiele zdziałać dla Polski. Ale po co wymyślono idee Unii Europejskiej, po to żeby narody jak ta roztrąta ślina rozprószyć, pomieszać by się nie zjednoczyły i nie były mocne. Naród zjednoczony czujący więź narodową jest narodem silnym. Naród rozproszony jest jak stado owiec, które rozproszono po okolicy, które biegają luzem, więc są łatwym łupem dla drapieżników. Drapieżników porównał bym do Euro entuzjastów. Euro entuzjasta myśli wyłącznie o sobie, dla niego dobro Polski stoi na dalszym planie. Oni widzą korzyści, które suto czerpią dla siebie. Zamiast zająć się poważnym działaniem na rzecz Polski wyszukują tematy zastępcze, aby odwrócić uwagę społeczeństwa od spraw ważnych. Zamiast zająć się szczególnie tworzeniem miejsc pracy dla młodych zmuszają ich do wyjazdu za granicę i do dalszego rozproszenia narodu. Nasi młodzi ludzie pracują na rzecz innych narodów. Przez przymusowe rozłąki rozpada się wiele rodzin,

a my budujemy drugą Irlandię, tak jakbyśmy jednej zamożnej Polski zbudować nie potrafili. Rząd zwała winę na opozycję. Opozycja wytyka błędy ale jest bezsilna bo jest za słaba i też rozprószona. Rząd swymi działaniami zachęca a najczęściej zmusza ekonomicznie młodzież do wyjazdu „za chlebem”. Prawdziwemu patriocie Polakowi obcy chleb nie smakuje. Nie cieszy go obca ziemia bo czuje tam się jak ptak wyrzucony z gniazda. Podsumowaniem niech będzie wiersz z 1912 roku wyczytany w ówczesnej gazecie dla rolników „Rola” z 1912 roku. Prawie sto lat temu Polska była pod zaborami i wtedy doceniano wartość wolności, ojczyzny, Polski. Są takie wartości jak miłość do ojczyzny, patriotyzm, które nigdy nie tracą na aktualności a na siłę się je spycha na margines i nawet próbuje ośmieszyć. Tytuł wiersza „Dumania Kuby”

Siadł sobie Kuba na kłodzie i tak zadumał się strasznie,
czemu ptaki jeszcze w chłodzie lecą do nas właśnie?

Duma – patrzy – tu skowronki, kosy jaskółki,
boćki z czarnymi ogonkami lecą i kukułki.

Patrzy znowu, duma setnie.. czemu one spieszą?

Czemu porzuciły kraje ciepłe i tak się cieszą?

A tu Antek, Krzysiek, Józef, Baśka, Felek, Władek,
Grzesiek, Kaśka i ten gruby nas Pawełek
odleciały gdzieś do Anglii na zarobek i rozpustę.
W Kuby pękła polska dusza, żal mu było Kaśki,
oj bo więcej te ptaszęta ojczyznę kochają,
jak te chłopcy i dziewczęta, że tak z niej uciekają.
Serce w nim zaskowycotało, ustami coś szepcze,
ciurkiem z oczu mu kapotały zalały ślepcę.

Nie jednemu ojcu, matce, współmałżonkowi, dzieciom łzy
kręcą się w oku z powodu skutków przymusowej rozłąki. Jak
kto zgubi polską duszę za granicą, to choć wróci do Polski nie
jest już tym Polakiem jakim być powinien. Jak ta ślina roztarta
na dłoni wysycha z niego polska dusza. Pytanie czy w porę
Polacy zrozumieją, że są jak to stado baranów specjalnie roz-
praszani by można było nimi manipulować i robić z nimi co
chcą. Zakończyć wypada pytaniem jak ten Żyd, czy tylko my
Polacy dożyjemy czasów, kiedy Polska znów będzie Polską.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

„WOLNY CZAS – TWÓJ WYBÓR”

Projekt „Wolny czas – Twój wybór” powstał z myślą o zagospodarowaniu czasu, młodzieży w wieku 15 – 25 zamieszkałej na terenie Gminy Sokołów Małopolski.

Intencją pomysłodawców projektu było m. in. wsparcie dla tworzenia i funkcjonowania pozaszkolnych form integracji, kształtowanie umiejętności pracy w zespole: budowanie relacji, współpraca grupowa, wzrost motywacji i wiary we własne siły oraz wiedzy na temat własnych możliwości. Obejmuje też rozwinięcie aktywności psychicznej i fizycznej, m.in. wdrażanie do samodzielności w doskonaleniu sprawności fizycznej, dbałość o zdrowie swoje i innych, doskonalenie sprawności kondycyjnej i koordynacyjnej. Uczestnictwo w projekcie, ma również na celu pomoc osobom, żyjącym w niekorzystnych warunkach ekonomicznych i społecznych.

W ramach projektu powstały cztery Kluby Środowiskowe mieszczące się w Górnio (Wiejski Ośrodek Kultury Sportu i Rekreacji), Nienadówce (Zespół Szkół nr 1), Sokołowie Młp. (Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury Sportu i Rekreacji), oraz w Trzebosi (Zespół Szkół nr 1). Dyżury opiekunów są pełnione w godzinach 16⁰⁰ – 21⁰⁰. Do dyspozycji młodzieży jest sprzęt, który został zakupiony na potrzeby realizacji projektu, ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Jest to m. in. stół do bilarda i do tenisa, piłkarzyki, piłki, szachy, dart, zestaw do badmintona, monopoly i scrabble. W czasie pełnionych dyżurów, odbywają się zajęcia prowadzone zarówno przez opiekunów placówek jak i przez wykwalifiko-

wanych instruktorów.

Od początku realizacji projektu, powstały zajęcia komputerowe, kulinarne, sportowe, taneczne, teatralne oraz wokale – instrumentalne. Ogromną zaletą uczestnictwa w nich, jest bezpłatny udział oraz pozyskanie nowych wiadomości i doświadczeń, które mogą okazać się przydatne, zarówno w życiu codziennym jak i w przyszłości w zawodowym. Ważnym aspektem jest to, że rodzaje zajęć są tworzone pod potrzeby młodzieży i każdy może zgłosić swój pomysł, dotyczący utworzenia nowych grup z dziećmi, które jeszcze nie funkcjonują w projekcie. Funkcjonowanie Klubu sprawdza się jako idealna forma integracji z innymi. Sprzyja on rozwinięciu zainteresowań młodych ludzi, oraz podwyższa ich samoocenę.

U wielu osób można zauważyć zmianę, dotyczącą kształtowania charakteru w lepszym kierunku (innym niż dotychczas), dojrzałość moralną oraz rozwinięcie inteligencji społecznej i emocjonalnej, czyli zaspokajanie potrzeb, rozpoznawanie uczuć i zamiarów własnych i innych. Aktywne uczestnictwo w zajęciach, pomaga dużej ilości młodzieży w odreagowaniu stresu jaki towarzyszy im w życiu. Wielu osobom, niestety stresu może przysparzać najbliższe otoczenie, dlatego Klub jest miejscem, gdzie można w pewnym stopniu zapomnieć o problemach i młodo spędzić czas w towarzystwie innych.

Często zdarza się, że młodzi ludzie, oprócz agresji, nie znają innej metody rozwiązywania problemów, ta zaś nie rzadko przekształca się w przemoc, która bywa przez nich stosowana w późniejszym etapie ich życia. Jest to wynikiem obserwacji złych zachowań, jakie

niejednokrotnie mają miejsce w ich domach, bądź w najbliższym gronie. Bywa, że przy przemocy często pojawia się alkohol. Warto walczyć z tym nałogiem, przedstawiając młodzieży inne, ciekawsze formy spędzania wolnego czasu. Wiele osób jest podatnych na presję rówieśniczą w zakresie zażywania narkotyków, picia alkoholu i dokonywania przestępstw. Zmiana otoczenia i odkrycie nowych, ciekawszych zainteresowań mogą stać się czynnikami, które pozwolą poznać czym jest sztuka negocjacji oraz jak można w umiejętny sposób pokierować swoim życiem, by go nie zmarnować.

Istnieje spora grupa osób odrzuconych przez społeczeństwo. Pomóżmy im w pokazaniu innym, że często są postrzegani przez stereotyp otoczenia w jakim się znajdują. Pokażmy, że powinniśmy starać się znajdować w drugiej osobie, także te pozytywne cechy, które każdy człowiek posiada.

Niektóre złe czynniki, na jakie narażona jest młodzież, mogą prowadzić do konfliktu z prawem, dlatego jako społeczeństwo powinniśmy zrobić jak najwięcej, by ograniczać ilość osób zdemoralizowanych. Uczestnictwo w projekcie „Wolny czas – Twój wybór”, jest jedną z form jakie mogą się do tego przyczynić.

Przychodząc do Klubu i gospodarując swoim czasem we właściwy sposób, młodzież inwestuje w siebie, dając sobie szansę szybszego i bardziej owocnego wkroczenia na rynek pracy, co w chwili obecnej jest bardzo trudne. Ze swojej strony, jak najbardziej zachęcam osoby, które nie miały jeszcze okazji uczestnictwa w zajęciach, do rychłej zmiany tego.

Renata Kraska

Spotkanie opłatkowe uczestników Projektu „Wolny czas - Twój wybór”

16 stycznia 2010 roku, w Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury Sportu i Rekreacji w Sokotowie Młp., odbyło się pierwsze spotkanie integracyjne, połączone z opłatkowym, w którym wzięli udział uczestnicy projektu z okolicznych miejscowości.

Dyrektor MGOKSiR – Jacek Piekietek, rozpoczął uroczystość przywitaniem młodzieży i zaproszonych gości: proboszcza parafii Sokotów Młp. – Jana Prucnała, Posła na Sejm Rze-

Poczęstunek przygotowany przez uczestników Projektu w ramach zajęć kulinarnych.

Ks. Proboszcz Jan Prucnal i Poseł Stanisław Ożóg podczas składania życzeń.

czypospolitej Polskiej – Stanisława Ożoga, Radnego Województwa Podkarpackiego – Mieczysława Miazgę, Burmistrza Gminy i Miasta Sokotów Małopolski – Andrzeja Ożoga, Zastępcę Burmistrza – Bogusława Kidę, radnych Gminy i Miasta oraz dyrektorów szkół: mgr Grażynę Majka i mgr Lucynę Perlak. Zgromadzeni wysłuchali

Występ młodzieży biorącej udział w zajęciach wokально-instrumentalnych.

Wystąpienie Burmistrza GiM Sokotów Młp.

i gminnymi. Na uczestników spotkania, czekał też poczęstunek, który został przygotowany przez osoby uczęszczające na zajęcia kulinarne. Następnie odbyła się dyskoteka, w której młodzież chętnie i licznie wzięła udział.

Spotkanie to, dobrze wpłynęło na integrację wszystkich grup. Był to odpowiedni moment na zawarcie nowych znajomości, oraz wymianę doświadczeń, dotyczących uczestnictwa w projekcie.

Niewątpliwie, po ilości przybyłych osób i relacjach jakie można było usłyszeć z ust innych, można stwierdzić, że takie spotkania mają wiele zalet i na pewno w przyszłości będą jeszcze organizowane.

Renata Kraska
Fot. S. Belz, S. Osiniak

Projekt „Wolny Czas – Twój Wybór” obejmuje zasięgiem całą gminę Sokołów Młp. W jego obrębie powstały Kluby gromadzące młodzież na różnorodnych zajęciach, jednym z takich klubów jest klub w Górnym i Wólce Niedźwiedzkiej.

Klub ma swoją siedzibę w Wiejskim Ośrodku Kultury Sportu i Rekreacji w Górnym oraz filię w Wiejskim Ośrodku Kultury w Wólce Niedźwiedzkiej.

Klub w ramach projektu oferuje zajęcia taneczne, wokalne, sportowe, gromadząc młodzież, która chce zagospodarować swój wolny czas popołudniowy w inny sposób jak dotychczas. W najbliższym czasie w Klubie planowane są zajęcia instrumentalne w Górnym oraz komputerowe w Wólce Niedźwiedzkiej, na których młodzież będzie mieć możliwość rozwijania zdolności instrumentalnych i wiedzy komputerowej.

Młodzież ma również możliwość korzystania w Wiejskim Ośrodku Kultury Sportu i Rekreacji w Górnym z zakupionych w ramach projektu gier planszowych, stołu bilardowego, stołu do tenisa, szachów oraz komputerów i innych pomocy służących rozwojowi fizycznemu jak i intelektualnemu.

Psychologia uczy że Człowiek jest wart tyle ile jego zdolność do zagospodarowania wolnego czasu. Trzymajmy się tego gospodarując swój czas mądrze, tak abyśmy stawali się lepszymi ludźmi.

Korzystajmy przy tym z możliwości jakie stwarza nam nasze środowisko i ludzie, czerpiąc jak najwięcej z takich projektów jak „Wolny Czas – Twój Wybór”.

W czasie dyżuru młodzież, może skorzystać z:

- Stół bilardowy;
- Stół piłkarzyki;
- Stół do tenisa (z raketkami);
- Szachy;
- Rzutki;
- Gra planszowa „Monopoli City”
- Gra „Scrabble”;
- Komputery z dostępem do Internetu.

Piotr Rybak

Klub Górno, filia Wólka Niedźwiedzka

Fot. P. Rybak

Klub Sokołów Młp.

W ramach projektu „Wolny czas – Twój wybór” klub mający siedzibę przy Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Małopolskim oferuje ludziom młodym w wieku 15 – 25 lat zajęcia z różnych dziedzin tak, aby każdy mógł spędzić tu wolny czas według swoich zainteresowań.

W chwili obecnej młodzież ma możliwość uczestnictwa następujących formach zajęć:

- zajęcia sportowe (tenis stołowy, aikido oraz gry zespołowe: piłka nożna, koszykówka, siatkówka i piłka ręczna),
- zajęcia taneczne (kurs tańca towarzyskiego, kurs tańca nowoczesnego),
- zajęcia wokalne (nauka śpiewu, emisji głosu, zespoły wokalne, chóry, soliści),

- zajęcia instrumentalne (nauka gry na gitarze i instrumentach klawiszowych),
- zajęcia teatralne (tajniki aktorstwa, przygotowywanie spektakli),
- zajęcia kulinarne (sztuka gotowania i podawania posiłków, „kuchnie świata”),
- zajęcia komputerowe (grafika, Internet, technologia informacyjna na poziomie gimnazjum i szkoły średniej, itp.).

Klub, czynny jest od poniedziałku do piątku od godziny 16 do 21. Jest to centrum kulturalno-rozrywkowe, w którym młodzież z naszej miejscowości bardzo chętnie lubi spędzać swoje popołudnia. Do Klubów zakupiono odpowiedni sprzęt potrzebny do realizacji zajęć. Centra te wyposażono dodatkowo w stoły bilardowe, stoły do tenisa, gry planszowe i zręcznościowe.

Magdalena Bandura

Klub Nienadówka

Zajęcia odbywają się w Zespole Szkół nr 1, ZS nr 2 oraz ZS w Trzebusce (sportowe). Podczas dyżuru klubu młodzież może korzystać sali gimnastycznej grając w siatkówkę, koszykówkę, piłkę nożną halową. Chętni mogą zagrać w bilard, tenis stołowy, scrabble, monopol oraz szachy.

Obecnie do klubu w Nienadówce trwają zapisy na zajęcia taneczne, teatralne, instrumentalne, kulinarne, plastyczne, komputerowe lub inne zaproponowane przez młodzież.

Osoby zainteresowane mogą zapisywać się podczas pracy klubu środowiskowego w **Zespole Szkół nr 1 w Nienadówce** od poniedziałku do piątku w godz. 16:00 – 21:00 lub telefonicznie **Edyta Gielarowska** – 519 145 705.

Tekst i fot. Edyta Gielarowska

Klub Trzeboś

Projekt „Wolny czas – Twój wybór” powstał z myślą o zagospodarowaniu czasu, młodzieży w wieku 15 – 25 zamieszkałej na terenie Gminy Sokołów Małopolski.

Ma on na celu m. in. wsparcie dla tworzenia i funkcjonowania pozaszkolnych form integracji, kształtowanie umiejętności pracy w zespole: budowanie relacji, współpracę grupową, wzrost motywacji i wiary we własne siły oraz wiedzy na temat własnych możliwości.

Obejmuje też rozwinięcie aktywności psychicznej i fizycznej, m. in. wdrażanie do samodzielności w doskonaleniu sprawności fizycznej, dbałość o zdrowie swoje i innych, doskonalenie sprawności kondycyjnej i koordynacyjnej.

Od początku czasu realizacji projektu, powstały zajęcia komputerowe, kulinarne, sportowe, taneczne, teatralne oraz wokally-instrumentalne. Ogromną zaletą uczestnictwa w nich, jest bezpłatny udział oraz pozyskanie nowych wiadomości oraz doświadczeń, które mogą okazać się przydatne, zarówno w życiu prywatnym jak i w przyszłości w zawodowym.

Dyżury opiekunów są pełnione w godzinach 16⁰⁰ – 21⁰⁰. Do dyspozycji młodzieży jest sprzęt, który został zakupiony na potrzeby realizacji projektu, ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Jest to m.in. stół do bilarda, tenisa stołowego, piłkarzyki, piłki, szachy, dart, zestaw do badmintonu, monopoly i scrabble.

W czasie pełnionych dyżurów, odbywają się zajęcia prowadzone przez opiekunów placówek oraz przez wykwalifikowanych instruktorów.

Klub Środowiskowy w Trzebosi gromadzi sporą liczbę uczestników. Oprócz udziału w zajęciach komputerowych, sportowych i tanecznych, młodzież także licznie uczestniczy w zajęciach prowadzonych przez opiekuna placówki. Funkcjonowanie Klubu sprawdziło się jako idealna forma integracji z innymi. Sprzyja on rozwinięciu zainteresowań młodych ludzi, oraz podwyższa ich samoocenę.

U wielu osób można zauważyć zmianę, dotyczącą kształtowania charakteru w lepszym kierunku (innym niż dotychczas),

Zajęcia sportowe, komputerowe, taneczne realizowane w ramach Projektu w Kątach Trzebuskich.

dojrzałość moralną oraz rozwinięcie inteligencji społecznej i emocjonalnej to znaczy zaspokajanie potrzeb, rozpoznawanie uczuć i zamiarów własnych i innych.

Przychodząc do Klubu i gospodarując swoim czasem we właściwy sposób, młodzież inwestuje w siebie, dlatego ze swojej strony jak najbardziej zachęcam osoby, które nie miały jeszcze okazji uczestnictwa w zajęciach, do rychłej zmiany tego.

Tekst i fot. Renata Kraska

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

GALA SZTUK WALKI W SOKOŁOWIE

21 lutego 2010 to szczególny dzień dla grupy młodzieży biorącej udział w zajęciach treningowych aikido realizowanych w ramach Projektu pod nazwą „Wolny czas – Twój wybór” realizowanym według umowy o dofinansowanie projektu w ramach **Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki nr UDA – POKL.07.02.01.-18-071/09-00, Priorytet VII, Działanie 7.2, Poddziałanie 7.2.1**, w Gminnym Ośrodku Kultury Sportu i Rekreacji w Sokołowie Małopolskim. W trakcie zajęć treningu aikido zostały rozegrane zawody. Oprócz zawodników biorących udział w projekcie do Sokołowa przyjechali zawodnicy z Rzeszowa, Przemyśla, Jarosławia, Przeworska i Rożnienicy. Program spotkania przewidywał wspólny trening i wymianę doświadczeń a także poznanie przepisów walki sportowej, dozwolonych i punktowanych technik. Po zajęciach treningowych rozegrane zostały zawody. Spotkanie to stanowiło dla wszystkich zawodników ogromne wyzwanie ze względu na trudność formuły walki, w której liczą się techniki aikido, precyzja ich wykonania, opanowanie. Powyższa formuła to swoisty konkurs technik. Aikido jest sztuką walki, która z założenia jest zorientowana na samoobronę i wykorzystanie siły ataku, co w potyczce sportowej stawia

wysokie wymagania walczącym, tak aby zdolali oni wykorzystać najmniejszy nawet ruch przeciwnika i kontrolować jego poczynania. Ćwiczone na zajęciach techniki uczą a formuła sportowa zmusza walczących by zawodnicy nie czynili sobie żadnej krzywdy na zajęciach i w sparringach na zawodach. Oprócz potyczek w walce sportowej rozegrany został konkurs form pokazowych. W konkursie tym zawodnicy mieli okazję pokazać całe bogactwo technik a także dynamikę aikido. Zawodnicy biorący udział w zawodach zostali nagrodzeni medalami i dyplomami. Powyższa impreza była także okazją do rozdania certyfikatów dla

mistrzów Szkoły: Autonomicznego Zrzeszenia Combat Aikido. Certyfikaty na stopnie dan od mistrza Szkoły Wiesława Pikora – 5 dan shihan otrzymali: Paweł Winczewski – 4 dan, Tadeusz Rybka – 3 dan oraz Rafał Habił – 3 dan prowadzący większość treningów aikido w Sokołowie.

W kwietniu planowane jest zakończenie zajęć dla pierwszej grupy.

Osoby, które chciałyby brać udział w zajęciach mogą zgłaszać się do Miejsko-Gminny Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Małopolskim. Zajęcia dla nowej grupy planowane są od marca.

Biuro Projektu „WOLNY CZAS – TWÓJ WYBÓR”

Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji
w Sokołowie Małopolskim, ul. Lubelska 5
36-050 Sokołów Młp. www.wctw-sokolow.pl
e-mail: wctw.biuro@gmail.com tel.: (17) 77 29 053

**PROGRAM
REGIONALNY**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO PODKARPACKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2007-2013

<http://www.wrota.podkarpackie.pl/pl/rpo>

Informacja dotycząca projektu pn.: „Poprawa bazy sportów pływackich w gminie Sokołów Małopolski – Budowa basenu krytego w Sokołowie Małopolskim i docieplenie budynku TG Sokół”.

Projekt: „Poprawa bazy sportów pływackich w gminie Sokołów Małopolski – Budowa basenu krytego w Sokołowie Małopolskim i docieplenie budynku TG Sokół”, obejmuje: budowę krytego basenu, w którym znajdować się będą min.: pływalnia 25/12,5 m., zjeżdżalnia wodna, brodzik 25 m² z atrakcjami wodnymi i zjeżdżalnią, basen rekreacyjny 143 m² z masażem wodnym i podwodnym, sauna, dwa stanowiska masażu, dwa stanowiska solarium, widownia – 106 miejsc, bufet

i sala konsumpcyjna, oraz wykonanie docieplenia elewacji budynku na stadionie, z którego korzystać będą kluby sportowe z gminy Sokołów Małopolski, min „Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół”.

Celem głównym projektu jest zwiększenie dostępności do obiektów sportowych i rekreacyjnych dla mieszkańców gminy Sokołów Małopolski oraz mieszkańców gmin sąsiednich, głównie gmin: Raniżów, Kamień, Czarna. Budowa krytej pływalni w Sokołowie Małopolskim zapewni całoroczny dostęp do pływalni dla mieszkańców pobliskich miejscowości. Z basenu skorzystają głównie: osoby indywidualne, młodzież i sportowcy. Funkcjonowanie krytej pływalni przyniesie wiele korzyści – głównie zdrowotnych, są to min.: rozwój aktywności ruchowej społeczeństwa, profilaktyka skrzywień kręgosłupa, możliwość wykonywania ważnych ćwiczeń dla poprawy stanu zdrowia osób niepełnosprawnych, prawidłowy rozwój fizyczny dzieci. Basen będzie też atrakcyjnym miejscem wspólnego spędzania czasu dla rodziców i dzieci. Na basenie będą mogły odbywać się szkolenia dla przyszłych ratowników WOPR, których obecnie brakuje. W zrelaksowaniu się pomogą: zjeżdżalnia, sauna, solarium i baseny rekreacyjne z atrakcjami wodnymi. W obiekcie znajdować się będą też lokale przeznaczone na działalność usługowo-handlową: zaplecze odnowy biologicznej, bufet, kiosk. Na basenie powstaną miejsca pracy: ok. 18 na basenie i 6 w związku z działalnością uzupełniającą. Budowa pływalni pozwoli na rozwój sekcji sportów wodnych na bazie istniejącej sekcji pływackiej „Delfinek”, działającej przy Towarzystwie Gimnastycznym Sokół. Jest to jedyna sekcja w okolicy, która bierze udział w zawodach międzynarodowych, pomimo braku wła-

snego basenu. Sekcja zajęła III miejsce drużynowo w zawodach międzynarodowych w 2008 r. w Nowej Sarzynie. Korzystanie z pływalni będzie elementem treningu także dla pozostałych drużyn i sekcji sportowych z terenu oddziaływania projektu.

Kryty basen będzie obiektem nowoczesnym i estetycznym, wokół budynku zaprojektowano parkingi i zieleń. Niecki basenów wykonane zostaną ze stali nierdzewnej, technologia ta jest jeszcze w regionie rozwiązaniem nowatorskim, gdyż zdecydowana większość istniejących tego typu obiektów posiada niecki basenowe wykończone glazurą. Prawidłowe wykonanie niecki ze stali nierdzewnej zapewni powstanie szczelnego zbiornika na wodę odpornego na ewentualne tąpnięcia, ruchy ziemi, skurcze i pęknięcia betonu stanowiącego część konstrukcji niecki. Dodatkowymi zaletami tego rozwiązania jest minimalizacja niebezpieczeństwa skaleczenia się o gładką niekę, wolniejsze osadzanie się zanieczyszczeń na ścianach i dnie niecki, łatwiejsze utrzymanie czystości i higieny.

Zakres projektu, jego kompleksowość i harmonogram realizacji uzasadniony jest względami społecznymi, praktycznymi oraz ekonomicznymi. Realizacja przedsięwzięcia wiąże się też ze znacznymi jednorazowymi kosztami inwestycyjnymi, dlatego też, z uwagi na ograniczony budżet inwestora – Gminy Sokołów Małopolski, w celu przyspieszenia realizacji inwesty-

Fot. P. Kuter

cji niezbędne było uzyskanie dodatkowego źródła finansowania. Przyspieszenie realizacji inwestycji było możliwe min.: dzięki uzyskaniu dofinansowania ze środków Unii Europejskiej z **Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego** w ramach **Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2007-2013**. Dnia 15 lutego 2010 roku podpisano umowę o dofinansowanie projektu. Zgodnie z umową **dotacja wyniesie 2 536 768,94 PLN, przy całkowitej wartości projektu: 13 813 189,61 PLN**. Początkową wartość projektu szacowano na 16 204 772,00 PLN, jednakże po przeprowadzeniu procedury przetargowej na budowę basenu krytego powstały oszczędności i szacunkowy koszt uległ zmniejszeniu do kwoty wymienionej w umowie o dofinansowanie. Wykonawcą basenu krytego wyłonionym w przetargu nieograniczonym jest przedsiębiorstwo SKANSKA S.A.

Grzegorz Dec

NOWY ZAWÓD – NOWA PRACA

Na rynku pojawiła się bardzo atrakcyjna oferta bezpłatnych szkoleń dla osób bezrobotnych. Centrum Rozwoju Społeczno – Ekonomicznego pragnąc przeciwdziałać marginalizacji społecznej oraz pomóc osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym do wejścia lub powrotu na rynek pracy, rozpoczęło realizację projektów: „DROGA DO PRACY” oraz „CNC – program rozwoju kwalifikacji zawodowych osób bezrobotnych”. Projekty są współfinansowane ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Celem projektów jest zwiększenie poziomu aktywności zawodowej oraz zdolności do zatrudnienia osób bezrobotnych z wykształceniem zawodowym lub średnim zamieszkałych na terenie jednego z powiatów: rzeszowskiego i Miasta Rzeszów, łańcuckiego, dębickiego oraz ropczycko – sędziszowskiego. W ramach projektów (w okresie od stycznia 2010 r. do czerwca 2011 r.) organizowane są **bezpłatne** szkolenia:

1/ dla osób bezrobotnych, które **ukończyły 45 rok życia** z zakresu obsługi maszyn do robót ziemnych III klasy, w tym:

- operator koparko-ładowarek, wszystkie typy
- operator koparek jednonaczyniowych do 0,8m³
- operator ładowarek jednonaczyniowych do 2,5m³

Każdy uczestnik ma możliwość zdobycia uprawnień Instytutu Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego do wykonywania zawodu operatora maszyn do robót ziemnych.

2/ dla osób bezrobotnych do 34 roku życia z zakresu obsługi obrabiarek sterowanych numerycznie CNC. Głównym atutem szkoleń w ramach obu projektów jest szansa na zdobycie zawodów najbardziej pożądanym przez podkarpackich pracodawców, m.in. Doliny Lotniczej.

W ostatnim czasie zdarza się, że firmy budowlane nie przyjmują nowych zleceń z powodu braków wykwalifikowanej kadry. Z tego względu istnieje bardzo wysoki popyt na wykwalifikowanych pracowników – na Podkarpaciu aż 20,2% ofert pracy pochodzi z przedsiębiorstw z branży budowlanej, w tym grupa zidentyfikowana jako „operatorzy maszyn i urządzeń” zajmuje jedno z najwyższych miejsc.

Wiele znaczących inwestycji w infrastrukturze drogowej jest wspierane ze środków UE, co oznacza, że są one niezagrażone i odporne na obecny kryzys gospodarczy. Dodatkowo boom budowlany oraz migracja zarobkowa powodują, że sektor budowlany cierpi na ciągły niedobór pracowników. Co drugi pracodawca w Polsce deklaruje, że jego trudności z obsadzeniem stanowisk spowodowane są brakiem kandydatów o odpowiednich kwalifikacjach. Operator koparki czy ładowarki jest tym samym jednym z najbardziej pożądanym zawodów.

Pomimo wysokiego poziomu bezrobocia wśród młodych ludzi, na regionalnym rynku pracy można zauważyć niedobór specjalistów w zakresie obsługi obrabiarek sterowanych numerycznie. Dane zawarte w Analizie Zawodów Nadwyżkowych i Deficytowych na Podkarpaciu wskazują, że profesja operatora maszyn zajmuje stosunkowo wysokie miejsce wśród zawodów deficytowych. Ponadto, z Analizy Ofert Pracy Dla Województwa Podkarpackiego wynika, iż w sektorze „przetwórstwo przemysłowe” oferty dla operatorów maszyn stanowią 9% ogółu ofert.

Obecnie obrabiarki CNC wypierają z rynku pracy tradycyjne tokarki, frezarki, wiertarki, strugarki, wytaczarki i szlifierki, zwłaszcza w zakresie branży innowacyjnej i wysokich technologii. Z uwagi na wzrastające zastosowanie obrabiarek CNC w przemyśle, istnieje pilna potrzeba kształcenia personelu technicznego i inżynierskiego w kierunku przygotowywania programów sterujących do obróbki części o wymagającym kształcie i dokładności. Według powyższych opracowań operatorzy obrabiarek sterowanych numerycznie są jednymi z najbardziej poszukiwanych specjalistów na rynku pracy.

Centrum Rozwoju Społeczno-Ekonomicznego z siedzibą w Sielcu (koło Sędziszowa Młp.) istnieje od 9 lat. Wysiłki swe skupia na działalności szkoleniowej oraz doradztwie gospo-

darczym. CRSE, jako jedna z pierwszych firm szkoleniowo – doradczych na Podkarpaciu, wdrożyło System Zarządzania Jakością zgodny z normą ISO 9001:2000, a od 2008 roku jest członkiem ogólnopolskiej prestiżowej sieci KSU.

Corocznie opracowuje co najmniej kilkadziesiąt wniosków o dofinansowanie na inwestycje, które otrzymują środki Unii Europejskiej. Potwierdzeniem najwyższej jakości działań, poza wysoką skutecznością jest fakt, iż w 2006 roku, jako jedyna organizacja w Polsce CRSE otrzymało ZŁOTĄ GWIAZDĘ (GOLDEN STAR) od Komisji Europejskiej w Brukseli za wysoką jakość realizowanych działań. Wysoki poziom świadczenia usług oraz stabilność w działaniu pozwoliły uzyskać w poprzednim roku dotacje dla CRSE i Klientów w wysokości kilkudziesięciu milionów złotych.

Wysoka jakość i dynamika rozwoju pozwoliła uruchomić biura na terenie Rzeszowa, Wrocławia, Zamościa, Łodzi, Tarnowa i Katowic. Tylko w ciągu ostatniego roku w ramach działalności świadczonej przez CRSE przeszkolono ponad 1700 osób, natomiast eksperci doradzali ponad 400 Klientom. W roku 2009 z powodzeniem zakończono realizację 6 przedsięwzięć szkoleniowych finansowanych ze środków Unii Europejskiej, kolejnych 12 jest w fazie realizacji.

Centrum Rozwoju Społeczno-Ekonomicznego w Sielcu serdecznie zaprasza osoby bezrobotne chcące podnieść swoje kwalifikacje zawodowe w zakresie obsługi maszyn do robót ziemnych III klasy, a także obsługi obrabiarek CNC do skorzystania z bezpłatnych szkoleń.

Szczegółowe informacje można uzyskać w siedzibie CRSE Sielec 1A, 39-120 Sędziszów Młp. lub telefonicznie 17/ 222 02 52 oraz e-mail: drogadopracy@crse.org.pl.

Dokumenty zgłoszeniowe dostępne są na stronie internetowej: www.drogadopracy.org.pl oraz w biurze projektu.

Centrum Rozwoju Społeczno-Ekonomicznego
Asystent Projektu „Droga do pracy”
Agnieszka Kuna

Gmina Sokołów Młp. wspiera rozwój szkolnictwa wyższego

1 stycznia 2010 r. Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp. nawiązał pełną współpracę z Uniwersytetem Rzeszowskim w ramach projektu **Kompetencje studentów UR kluczem do sukcesu na rynku pracy**. Tym samym, MGOKSiR dał szansę odbycia atrakcyjnych staży, dla najlepszych studentów i absolwentów Uniwersytetu Rzeszowskiego. Podobne miejsca pracy, w ramach projektu, proponuje Urząd Gminy i Miasta w Sokołowie Małopolskim. Oprócz tego, wyżej wymienione jednostki samorządowe uczestniczą w programie pod nazwą **Rozwój Uniwersytetu Rzeszowskiego szansą dla regionu**. Szczegółowe informacje dotyczące obu projektów można znaleźć na następujących stronach internetowych: www.kompetencje.univ.rzeszow.pl oraz www.rozwoj.univ.rzeszow.pl.

Marek Kida

SKROMNIUTKIE „HEJ KOŁĘDA, KOŁĘDA”

O widowiskach kolędniczych bądź jasełkowych winno się wzmiankować radośnie, chwalebnie, ze szczyptą patosiku nawet, bo taka ich natura i odwieczna sarmacka krasa. Przecież kiedy sięgniemy pamięcią wstecz, to okaże się, że prawie każdy z nas w jakichś jasełkach, bądź grupach kolędniczych się w dzieciństwie zdołał z musu bądź

szkół aktualnie działa na terenie sokołowszczyzny, ale miemam, że nie jest to rzadka sieć oświatowa. Rodzi się u mnie przewrotna hipoteza, że pozostałe szkoły nadrobią kolędniczą absencję organizacją tradycyjnych, staropolskich Walentynek. Życie wszak próżni nie respektuje.

Być może czynnikiem odstrasza-

mogów trudno byłoby wskazywać lepszych i gorszych. „Mali kolędnicy” ze Szkoły Podstawowej nr 3 im. Św. Faustyny w Trzebosi z fletami i przy zaimprovizowanej watrze pasterskiej wzruszyli nas przejęciem z jakim to wszystko przedstawiali – Brawo!

Obie grupy kolędnicze ze Szkoły Podstawowej nr 2 im. I. Partyki w Górninie winny użyć więcej ruchu scenicznego do śpiewów, ale klimat Godnich Świąt wydobyły – Brawo!

„Kolędnicy z dwójki” tj. ze Szkoły Podstawowej nr 2 im. Św. Stanisława w Trzebosi zaczęli dziarskim kolędowaniem podokiennym, pokazali stare pastorałki zanikającą gwara lasowiacką, przyodziani w słomę, do tego same chłopaki jak zwyczaj nakazywał, polali miód na serca całej widowni – Brawo! Brawo!

„Draby” z Zespołu Szkół im. ks. M. Lachora w Górninie wzniesli się na wyżyny tradycyjnego kolędowania. Korony słomiane, pacierz dziadowski, stukanie łagami i śpiewy archaiczne oraz gwarę dały pieczęć widowiska niemal wzorcowego. Większość czytelników domyśla się, kto ten zespół prowadzi...

Nie dziwota, że Kolędnicy z trzebońskiej „dwójki” i górneńskie „Draby” zajęli na prestiżowym XIII Ogólnopolskim „Pa-

Wręczenie nagród laureatom.

z własnej woli załapać. Trzeba byłoby być odludkiem, albo bardzo utraconym na zdrowiu, żeby choć po Szczodrakach w Nowy Rok parę obejść nie odwiedzić. A teraz? Nie potrzeba nam socjologiczno-pedagogiczno-teologicznych analiz, by skonstatować przykry regres w tej mierze. Owszem tak gdzieś do 2000 roku obserwowało się zjawisko totalnej „jasełkizacji”, gdyż wszyscy w szkołach, parafiach, remizach oraz domach i ośrodkach kultury za ambit sobie stawiali wystawienie jasełek, Herodów, widowisk w tym Kolęda z rajem, z kozą i podobnych nie licząc tu koncertów realizowanych przez rozmaite chóry. Teraz nastał czas zaniechania realizacji takich „niemodnych” widowisk. Europejczykami na całego jesteśmy przecież! Niestety owa niedobra fala pogardy dla uświęconej tradycji przodków przytłęła także do regionu lasowiackiego tak bogatego w zwyczaje i obrzędy Bożonarodzeniowe. Zaznaczyła się zatem m.in. nikłością zainteresowania IX Miejsko-Gminnymi Prezentacjami Zespołów Kolędniczych i Widowisk Jasełkowych w Sokołowie Młp. Praktycznie to tylko dwie miejscowości: Górno i Trzeboś wypełniły szranki prezentacyjne. Ani mi w głowie dopytywać się u źródeł ile

Występ zespołu kolędniczego z Górna w tradycyjnych strojach lasowiackich.

cym były kryteria oceny, a więc:

- oryginalne, dawne teksty kolęd,
- właściwy dobór kostiumów i rekwizytów,
- skala trudności dialogów,
- opracowanie sceniczne widowiska,
- ogólne wrażenie artystyczne.

Bez tych normalnych przecież wy-

stuszkowym Kolędowaniu” w Podegrodziu II-gie, cenne miejsca. Podkreślić trzeba, iż od lat dominują tam doborowe grupy kolędnicze z góralskim rodowodem, a jury jest szczególnie wymagające.

Brawo! Brawo! Brawo!

Czesław Draj
Fot. H. Boho

XVIII Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy

10 stycznia br. Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy zagrała po raz kolejny w Sokołowie Młp. Tym razem, fundacja zbierała pieniądze na leczenie dzieci z chorobami onkologicznymi. Akcję wspierał sztab kierowany przez Pana Adama Wosia oraz kilku nauczycieli Liceum Ogólnokształcącego w Sokołowie Młp. Pomimo siarczystego mrozu na terenie gminy kwestowało 34 wolontariuszy. Tej grupce prawdziwych altruistów udało się zebrać 10807,56 zł.

XVIII finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy uatrakcyjnił koncert, który odbył się w Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury, Sportu i Rekreacji.

Jako pierwszy zagrał zespół rockowy Tequilla. Następnie można było usłyszeć uczniów Państwowej Szkoły Muzycznej w Leżajsku grających na saksofonach. Po ich występie, w ramach kwesty odbyła się aukcja wartościowych przedmiotów przekazywanych na rzecz fundacji. Licytację poprowadził Pan Andrzej Miąsik. Równocześnie, w zamian za niewielki datek, można

Koncert zespołu Phobia.

Członek sztabu Andrzej Miąsik wraz z wolontariuszkami.

było nabyć koszulki, kubki i inne gadżety z logo Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Około godziny 18:00, po krótkiej przerwie, wystąpiły zespoły Phobia, K.O.D oraz Bluff dając próbkę naprawdę mocnej muzyki rockowo-metalowej. Ich występy przyciągnęły wielu młodych ludzi z okolicznych miejscowości. Koncert trwał, aż do godziny 21:00.

Miejmy nadzieję, że Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy na stałe wpisze się w kalendarz imprez charytatywnych naszej gminy.

Marek Kida

NOWOROCZNY KONCERT GALOWY

17 stycznia 2010 roku w Sali Widowiskowej Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury odbył się Noworoczny Koncert Galowy organizowany corocznie przez NSM I st. w Sokołowie Małopolskim. Wystąpili uczniowie sokołowskiej szkoły muzycznej i zaproszeni uczniowie z Państwowej Szkoły Muzycznej I st. w Leżajsku. Na koncert złożyły się prezentacje: zespołu wokalnego, zespołu instrumentalnego i solistów. Imprezę poprowadziła pani Anna Wójcikiewicz – prezes Fundacji Wspierania Edukacji Artystycznej w Sokołowie Małopolskim.

Grzegorz Wójcikiewicz

Fot. A. Dec

MGOKSIR
Sokołów Młp.

Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp.

ogłasza zapisy na

KURS TAŃCA

TOWARZYSKIEGO

dla dorosłych

Zapisy przyjmujemy
w biurze MGOKSIR (poniedziałek-piątek)
w godz. 7:00 – 20:00 lub telefonicznie
Tel. 0-17 77 29 053
Cena za 1 godz. – 5 zł od osoby

ZAPRASZAMY

KARNAWAŁ W... BUKOWINIE

Pięciodniowy czas zabawy i karnawału na Podhalu przeszedł do historii.

XXXVIII Góralski Karnawał miał przebieg niezwykle emocjonujący i ciekawy, o czym świadczy brak miejsc w Domu Ludowym w Bukowinie Tatrzańskiej, w czasie popisów tańca zbójnickiego czy występu kabaretu „Truteń”. Niestety, to co dobre, szybko się kończy. Przed nami kolejne odsłony Góralskiego Karnawału. Taka impreza jest najlepszą okazją do kultywowania osiągnięć miejscowej historii i tradycji.

I za to właśnie, że karnawał ją podtrzymuje, Bukowińskiemu Centrum Kultury Dom Ludowy, należy się nie małe uznanie.

Pierwszy „Góralski Karnawał” został zorganizowany w 1972 roku z inicjatywy ówczesnego Prezesa Zarządu Domu Ludowego, znanego twórcy ludowego, tancerza, śpiewaka Józefa Koszarka, przy współudziale miejscowych działaczy kulturalnych. Początkowo obejmował on swoim zasięgiem jedynie teren powiatu nowotarskiego, choć i wtedy przybywali kolędnicy z województwa krakowskiego i powiatu żywieckiego. Z czasem chętnych było tak wielu, że do bukowińskiego Karnawału zespoły i soliści kwalifikowani byli

w drodze eliminacji rejonowych. W innym przypadku impreza musiałaby trwać dwa tygodnie.

Od początku istnienia „Góralskiego Karnawału” organizowane są wyścigi kumoterek, czyli starych dwumiejscowych prostych sań góralskich, którymi dawnymi czasy kumoszka i kumoter wozili dzieci do chrztu, a także bywali nimi na słynnych jarmarkach czwartkowych w Nowym Targu. A że zimy bywały mroźne i wietrzne przykrywali swoje nogi „baranicą”. Jak im jeszcze było zimno, to stawiali przy najbliższej karczmie i wypijali „gazdowskom” herbatę. Termosów wtedy nie było i na dalszą drogę brało się „ćwiortkę” do katany.

Wielką rolę poznawczą odgrywają organizowane corocznie wystawy i przeglądy twórczości rękodzieła ludowego i artystycznego. Lista wyróżnionych w snycerstwie, meblarstwie artystycznym, wyrobach z metalu i skóry, w malarstwie na szkle, koronkarstwie i innych dziedzinach jest bardzo długa. Większość konkursów związanych z „Góralskim Karnawałem” odbywa się w sali głównej Domu Ludowego. Widownia mieści 350 miejsc na sali teatralnej wraz z balkonem. Scena jest przestronna, posiada pełne wyposażenie techniczne, zaś po obu jej stronach znajdują się garderoby dla uczestników spektakli.

W Domu Ludowym znajduje się izba regionalna, w której gromadzone są relikty kultury materialnej i duchowej regionu Bukowiny Tatrzańskiej.

W części parterowej znajduje się świetlica o wystroju regionalnym, zaplecze gospodarcze oraz sala wystawowa, nad którą znajduje się baza hotelowa. W Karnawale Góralskim bierze zawsze udział: około 60 grup kolędniczych, około 70 par tanecznych, około 15 zespołów w konkursie tańca zbójnickiego.

Głównym organizatorem Góralskiego Karnawału jest Bukowińskie Centrum Kultury – DOM LUDOWY – przy Finansowym wsparciu Ministerstwa Kultury i Sztuki. Skład tegorocznego jury oceniającego grupy kolędnicze:

1. mgr Aleksandra Bogucka – etnomuzikolog
2. mgr Dorota Majerczyk – etnolog
3. mgr Benedykt Kafel – etnograf
4. dr Stanisław Węglarz – antropolog kulturowy.

Po obejrzeniu 53 grup kolędniczych w tym: 52 dorosłych oraz 1 dziecięco młodzieżowej i po dokonaniu wnikliwej oceny, postanowiła przyznać nagrody i wyróżnienia.

Dla zespołu kolędniczego „Herody” z Górną przyznano wyróżnienie. W tym roku po raz pierwszy uczestniczyliśmy w Karnawale Góralskim i byliśmy zaskoczeni wspaniałą organizacją i miłą atmosferą. Bliskość Zakopanego skłoniła nas również do odwiedzin stolicy Tatr, stąd

**X POWIATOWY KONKURS
TWÓRCZOŚCI PLASTYCZNEJ DZIECI I MŁODZIEŻY**

Ziemia - Nasz Dom

Pod patronatem Starosty Rzeszowskiego

**„20-lecie obchodów Dnia Ziemi w Polsce –
– ZIEMIA ODZYSKANA”**

REGULAMIN

Organizator: Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp.

Patronat: Starosta Rzeszowski Józef Jodłowski

Cel:

- Rozwijanie twórczej wyobraźni dzieci i młodzieży.
- Rozbudzanie i pogłębianie świadomości ekologicznej wśród dzieci i młodzieży, wrażliwość ich na piękno przyrody oraz budzenie szacunku do przyrody.
- Stwarzanie dzieciom możliwości swobodnej wypowiedzi na tematy ekologiczne w formie plakatu.
- Propagowanie plakatu jako jednej z dziedzin sztuki.
- Wymiana doświadczeń.
- Uczczenie Światowego Dnia Ziemi.

Temat: Plakat promujący „20-lecie obchodów Światowego Dnia Ziemi w Polsce – Ziemia odzyskana”, poruszający kwestie recyklingu i gospodarki odpadami.

Wiek uczestników: 10 – 16 lat

Format pracy: A-2 (40x60 cm)

Technika: dowolna

Prace oceniane będą w dwóch grupach wiekowych: 10-12 lat, 13-16 lat.
W konkursie nie biorą udziału prace zbiorowe.

Termin nadsyłania prac: 12 kwietnia 2010 r.

Adres: Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji, ul. Łutwicka 5, 36-050 Sokołów Młp., tel. 17 77-89-055; e-mail: mgokslr@sokolow-mlp.pl

Każda praca na odwrocie powinna zawierać czytelny opis:
IMIĘ, NAZWISKO i WIEK WYKONAWCY, NAZWĘ i ADRES SZKOŁY/INSTYTUCJI, TELEFON; IMIĘ i NAZWISKO NAUCZYCIELA/INSTRUKTORA

Rozstrzygnięcie konkursu i otwarcie wystawy pokonkursowej odbędzie się 22 kwietnia 2010 roku o godz. 14.00 w MGOKSIR w Sokołowie Młp.

Regulamin konkursu jest dostępny na stronie internetowej MGOKSIR: www.mgokslr-sokolow.pl

nasza wieczorna wizyta na Krupówkach i pod Wielką Krokwią.

Trzeba dodać, że w Przeglądzie mogły brać udział zespoły osób dorosłych, którzy kolędują po domach w okresie Bożego Narodzenia. Nasza grupa spełniała wszystkie wymagania.

W skład „Kolędy z Herodem” wchodził: Jakub Ziemiak – Herod, Szymon Furman – Marszałek, Tomasz Polak – Żyd, Dariusz Kosak – Anioł, Piotr Krawczyk – Diabeł, Jakub Stec – Śmierć, Kamil Niemiec – skrzypce, Julian Kluz – klarnet, Maciej Stec – kontrabas.

Przedstawienie zostało przygotowane przez p. Danutę Ożóg i Dariusza Kosaka, a całość uwiecznił na taśmie filmowej Karol Godek. Dzięki p. Dyrektorowi Jackowi Piekietkowi mieliśmy zapewniony transport, także fundusze własne i Szkoły pozwoliły wziąć udział w Przeglądzie Zespołów Kolędniczych, za co serdecznie dziękujemy.

Dariusz Kosak

Fot. D. Kosak

W karnawale bawią się nie tylko dorośli

27 stycznia br. w MGOKSiR odbył się tematyczny bal karnawałowy dla dzieci pod tytułem „Czarodziejka i Czarny kot”.

W rolę czarodziejki i jej kota wcielili się aktorzy Studia Fama z Dębicy, którzy w mistrzowski sposób potrafili zachęcić dzieci do wspólnej zabawy. Dzieci bardzo chętnie uczestniczyły we wspólnym śpiewie, tańcach oraz wszelkich grach edukacyjno-rozrywkowych. Znikające chusteczki, wróżby karnawałowe, bańki mydlane wielkości dorosłego człowieka wzbudziły ogromne zainteresowanie i zachwyt u młodych ludzi. Dodatkową atrakcją była możliwość przebrania się przez dzieci w dowolny kostium teatralny. I tak cała sala, jak za dotknięciem czarodziejskiej różdżki, przemieniła się w dwór królewski z paziami, księżętami i księżniczkami. Kulminacyjnym momentem był wybór króla i królowej balu, który odbył się zgodnie z dworską etykietą. Ten kolorowy korowód po zakończeniu balu z żalem opuszczał budynek MGOKSiR w Sokołowie Młp.

Bal karnawałowy dał dzieciom możliwość zapoznania się z rówieśnikami z innych przedszkoli i szkół podstawowych. Uczestniczyło w nim około 150 osób. Nad bezpieczeństwem dzieci czuwali doświadczeni opiekunowie.

Marek Kida

Fot. P. Kuter

Ferie

Jak aktywnie można było spędzić ferie nie wyjeżdżając na zimowisko? Odpowiedź jest prosta - uczestniczyć w zajęciach zorganizowanych przez MGOKSiR na terenie całej Gminy. Tenis stołowy, bilard, piłkarzki, szachy, liczne gry planszowe to tylko jedno z wielu pozycji sportowo-rekreacyjnych zaproponowanych przez MGOKSiR. Nie zapomnieliśmy również o osobach chcących rozwijać swoje talenty artystyczne, ponieważ przez cały ten okres odbywały się zajęcia plastyczne.

Do głównych atrakcji naszego harmonogramu zajęć można zaliczyć kulig dla dzieci, który odbył się 24 lutego. Z możliwości uczestnictwa w nim skorzystało 54 dzieci. Kulig rozpoczął się od podania staropolskiego mocno okraszonego żurku przygotowanego przez Panią z Zespołu Szkół w Trzebusce. Z takim zapasem energii dzieci saniami zostały przewiezione do Leśniczówki w Hucisku. Tam mogły one zwiedzić „mini zoo”, czyli przydomową hodowlę dzików Państwa Nazimków. Wiele radości sprawiła maluchom możliwość nakarmienia dzika o wdzięcznej nazwie Kubuś. Przysłowie „kto zobaczy w lesie dzika niech na drzewo szybko zmyka” okazało się nieprawdziwe. W międzyczasie została podana dzieciom gorąca herbata oraz pieczona kiełbaska, która pomogła im zregenero-

Zajęcia plastyczne i ruchowe.

Uczestnicy kuligu w leśniczówce.

oddały w pracach sporządzonych w ramach naszych zajęć plastycznych po kuligu.

Nie udało się nam zrealizować wszystkich zaplanowanych imprez. Z powodu braku chętnych byliśmy zmuszeni odwołać przedstawienie teatralne pod tytułem „Zaczarowany młyn”. Mimo wszystko nasz program był na tyle bogaty, że każdy mógł znaleźć coś dla siebie.

Marek Kida
Fot. H. Boho

wać siły przed dalszą podróżą. Podczas postoju w leśnym zagajniku odbył się konkurs polegający na ulepieniu jak największego bałwana. Wszystkie dzieci zajęły, a także, pierwsze miejsce. Po zakończeniu kuligu dzieci zostały odwiezione autokarem do Sokołowa Małopolskiego.

Jadąc ośnieżonymi leśnymi drogami można było się delektować przepięknymi zimowymi krajobrazami. Ten całokształt zimowej aury dzieci doskonale

Wyjazd do Huciska.

Dzień Kobiet

w MGOKSiR w Sokołowie Młp.

W niedzielne popołudnie 7 marca 2010 roku w sali widowiskowej Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Małopolskim odbyła się uroczystość z okazji święta pań.

„Dzień Kobiet” obchodzony jest od 1910 roku i jako święto szczególne obchodzone praktycznie na całym świecie wrósł także w naszą polską tradycję. Chcąc uczcić ten szczególny dzień uczniowie szkoły muzycznej z Sokołowa Małopolskiego, członkowie zespołu instrumentalnego, a także uczestnicy zajęć tanecznych z sokołowskiego ośrodka kultury przygotowali imprezę artystyczną pod hasłem „Dzień Kobiet”. W koncercie wzięły udział zaproszony zespół smyczkowy z Katowic „Kwartet Dell'Arte”.

okazję posłuchać na Uroczystej Gali z okazji 15-lecia Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Sokołowie Małopolskim, zaśpiewała dwie piosenki; „Różowa kula” – z repertuaru zespołu Bajm i „Z ciszą pośród czterech ścian” z repertuaru Anny Wyszkonii. Do występu przygotowała Natalię pani Anna Wójcikiewicz.

W przerwie pomiędzy prezentacjami muzycznymi zaprezentowała się grupa taneczna przygotowana przez panią Małgorzatę Staniszkę. Zespół działa w Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultu-

początku istnienia tworzą go studenci i absolwenci Akademii Muzycznej w Katowicach. Kwartet uświetnia swą grą różnego rodzaju imprezy, między innymi: bankiety, przyjęcia, sympozja, rocznice itp. Prowadzi również własną działalność koncertową w salach instytucji kulturalnych, szkół i uczelni muzycznych. Kwartet „Dell'Arte” miał już okazję występować w Sokołowie Małopolskim z okazji Gali 14 listopada 2009 roku i został bardzo ciepło przyjęty przez sokołowską publiczność. Tym razem podobnie zachwycił swoimi perfekcyjnymi wykonaniami dzieł klasycznych jak odważnymi i zdecydowanymi aranżacjami utworów rozrywkowych. Najbardziej podobały się: „Aria na strunie G” – J. S. Bacha, „Humoreska” – A. Dworka i „Libertango” – A. Piazzolli. Zespół wystąpił w składzie: Monika Schmidt – I skrzypce, Małgorzata Koba – II skrzypce, Maria Łaszczok – altówka, Joanna Kalaga – wiolonczela.

Koncert trwał prawie dwie godziny, ale występujący nie dali się nudzić słuchaczom i oglądającym. Różnorodność stylistyczna utworów, sposób prezentacji, ich aranżacja, szczególnie choreografia układów tanecznych, powodowały ciągłe zaciekanie i zain-

Grupa taneczna z MGOKSiR.

Zgromadzonych gości, a szczególnie panie, powitał w imieniu występujących Jacek Piekietek – dyrektor MGOKSiR. Koncert poprowadził Grzegorz Wójcikiewicz – dyrektor Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Sokołowie Małopolskim.

Imprezę rozpoczął występ Zespołu Instrumentalnego Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Sokołowie Małopolskim. W repertuarze zespołu znalazły się utwory wybrane specjalnie dla pań; „Czardasz” – Franciszka Lehara i słynny walc „Walc królewski śnieżki” – Churchila i „Galop” – Offenbacha. Uczniowie Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Sokołowie Małopolskim zaprezentowali utwory solo z repertuaru klasycznego. Mieliśmy okazję wysłuchać między innymi: „Ballady” – Burgmüllera, „Rondino op. 51” – Andrzeja Cwojdzkiego, „Concertino a-moll” – Accolaya.

Natalia Sadowy, którą mieliśmy już

Kwartet Dell'Arte z Katowic.

ry, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Małopolskim w ramach zajęć nazywanych potocznie „kółkiem tanecznym”. Dziewczynki przedstawiły układ choreograficzny do muzyki z filmu „Flinstonowie”.

Na podsumowanie koncertu wystąpił kwartet smyczkowy „Dell'Arte” z Katowic. Kwartet powstał w 2002 roku. Od

interesowanie publiczności. Na pożegnanie dyrektor Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Małopolskim złożył życzenia paniom z okazji ich święta i podziękował wykonawcom za występ.

GW
Fot. P. Kuter

Prowadzący – Grzegorz Wójcikiewicz

Natalia Sadowy

SUKCESY KOŁĘDNICZE MŁODZIEŻY Z GÓRNA I TRZEBOSI PODŁAS

Zachowanie dawnych tradycji ludowych powiązanych z obrzędowością Świąt Bożego Narodzenia jest dzisiaj w dobie kultury konsumpcyjnej i medialnej rzeczą bardzo trudną. Tym większe podziękowania należą się tym, którzy te tradycje podtrzymują i pielęgnują. A tak dzieje się właśnie w naszej gminie.

W Podegrodziu niedaleko Nowego Sącza odbywa się co roku festiwal szkolnych zespołów kołędniczych – w tym roku było to już XIII Pastuszkowe Kołędowanie (6-7 II 2010). Jest to konkurs ogólnopolski i uczestniczą w nim najlepsze zespoły kołędnicze z różnych województw. Zespół teatralny z Górna, prowadzony przez mgr Danutę Ożóg i mgr Dariusza Kosaka, w skład którego wchodzili gimnazjaliści z Zespołu Szkół im. ks. M. Lachora, wystawił bardzo stary rytuał kołędniczy, która nazywa się „Draby”. W niektórych częściach Podkarpacia ta kolęda się zachowała. Otóż młodzi kołędnicy, chłopcy, przychodzili do gospodarzy z kolędą i świątecznymi życzeniami. Ubrani w kozuchy, noszący na głowach specjalne, wysokie czapki ze słomy wyprawiali różne psoty. Prowadzącym ten zespół nauczycielom udało się zdobyć teksty takiego starego świątecznego rytuału i został on perfekcyjnie wystawiony na podegrodzkim kołędowaniu.

Z kolei uczniowie ze Szkoły Podstawowej w Trzebosi Podlas, przygotowani przez mgr Beatę Dzwonnik, wystawili „Kolędę z rajem”. W tym typie staropolskiej kolędy odwoływano się do grzechu Adama i Ewy w raju. Grzech ten ma zgładzić zapowiadany Mesjasz, który się rodzi w Betlejem. Znowu młodzież

miała bardzo archaiczne, autentycznie ludowe teksty. To prawdziwe kultywowanie polskich tradycji.

W Podegrodziu obydwu zespołu odniosły sukces. Profesjonalne jury złożone z etnografa, muzykologa i antropologa kultury bardzo wysoko oceniło nasze kołędowanie za dobór tekstów, grę sceniczną, dekorację, a obydwie zespoły zdobyły, każde w swojej kategorii, drugie miejsca. Gratulujemy!

Tydzień po festiwalu w Podegrodziu kolejna artystyczna wyprawa. Tym razem do Bukowiny Tatrzańskiej, w której odbywał się już XXXVII Góralski Karawał. (13-14 II 2010). Na ten przegląd zespołów kołędniczych, w których mogły uczestniczyć zespoły dorosłe, nauczyciele z Górna, mgr Danuta Ożóg i mgr Dariusz Kosak przygotowali ze starszą młodzieżą piękną kolędę z Herodem. Występ udał się bardzo dobrze. „Herody z Górna” zdobyły w tej znanej w całej Polsce imprezie wyróżnienie. Znowu najlepsze gratulacje i podziękowania! Takie uczestnictwo działa świetnie pod względem wychowawczym i poznawczym na młodzież, a także promuje nasze małe wspólnoty: szkolne i gminne.

Kazimierz Ożóg
Fot. B. Dzwonnik

Promocja książki

Szkoła funkcjonująca w realiach powszechnej wulgaryzacji języka, zaniku identyfikacji młodzieży z autorytetami społecznymi oraz tabloizacji przekazu musi zmierzyć się dzisiaj z wieloma dylematami. Recepty na tak sformułowane problemy spróbowali poszukać nauczyciele Zespołów Oświatowych Gminy i Miasta Sokółów Młp. Swoimi doświadczeniami dydaktycznymi mogli się oni podzielić podczas warsztatów humanistycznych dla nauczycieli prowadzonych systematycznie od 2007 roku. Dzięki poparciu tej inicjatywy przez Burmistrza Gminy i Miasta Andrzeja Ożoga ukazała się publikacja *Współczesne problemy kształcenia humanistycznego* pod redakcją prof. Kazimierza Ożoga. Jest ona niejako dziełem podsumowującym i wieńczącym warsztaty humanistyczne. Promocja tej książki powiązana była z odczytem okolicznościowym prof. Kazimierza Ożoga, który odbył się 3 marca 2010 r. w MGOKSiR.

Artykuły umieszczone w tej publikacji są pod względem merytorycznym bez zarzutów. Oczywiście, jak to w pracy zbiorowej bywa, trafiły się i gorsze, które według mnie są nazbyt lakoniczne. Oprócz wyżej wymienionego redaktora, w tej książce można znaleźć artykuły Krzysztofa Ożoga, Danuty Buli, Piotra Ożoga, Bartosza Walickiego, Lucyny Perkal, Tomasza Majki, Danuty Ożóg i Dariusza Kosaka.

Niestety obraz „zreformowanej nowej szkoły” ukazanej w tej książce jest bardzo pesymistyczny. Duży odsetek uczniów ma problemy z czytaniem i pisanem. To w konsekwencji doprowadza do kryzysu czytelnictwa. Ten analfabetyzm funkcjonalny przejawia się również w mowie potocznej uczniów. Jest ona zaśmieczana przez wulgaryzmy oraz liczne zapożyczenia z języka angielskiego.

Publikacja ta przedstawia również alternatywne rozwiązania, które mogą zatrzymać ten negatywny proces kryzysu języka. Autorzy dochodzą do wniosku, że tylko poprzez zainteresowanie ucznia danym zagadnieniem można przekonać go do efektywnej nauki. Według nich można to osiągnąć poprzez wprowadzenie nowych form nauczania opartych na współpracy z instytucjami kultury oraz bibliotekami. Niebagatelny wpływ na ich rozwój intelektualny mają mieć wycieczki szkolne i udział w programach słowno-muzycznych (np. konkursach literackich, obchodach świąt narodowych).

Warsztaty humanistyczne dla nauczycieli to przedsięwzięcie, które zasługuje na pochwałę. Daje możliwość wymiany poglądów i doświadczeń, a poprzez publikację zmusza kadrę pedagogiczną naszej gminy do pracy twórczej. Takie specyficzne samodoskonalenie zawodowe na pewno przyniesie widoczne efekty w postaci wyników w nauce dzieci i młodzieży.

Książkę *Współczesne problemy kształcenia humanistycznego* polecam w szczególności obecnym i przyszłym nauczycielom języka polskiego oraz historii.

Marek Kida

„Współczesne problemy kształcenia humanistycznego”

Uczestnicy spotkania.

Życzenia imieninowe przyjął prof. Kazimierz Ożóg.

Podsumowanie spotkania.

Podpisywanie książki przez prof. K. Ożoga.

MGOKSiR Sokołów Młp.

WYDARZENIA

Boże Narodzenie w oczach dziecka...

MGOKSiR po raz drugi zorganizował **Powiatowy Konkurs Plastyczny** pod hasłem „WITRAŻ BOŻONARODZENIOWY” pod patronatem Starosty Rzeszowskiego.

Przedmiotem Konkursu były prace plastyczne o tematyce bożonarodzeniowej (zwyczaje ludowe, szopki betlejemskie,

Fot. H. Boho

Otwarcie wystawy i odczytanie nagrodzonych prac.

anioty, stroiki itp. motywy świąteczne), wykonane techniką witrażu z kolorowej bibuły, o dowolnych formatach i kształtach. W Konkursie mogły uczestniczyć dzieci i młodzież w wieku od 6 do 16 lat oraz osoby niepełnosprawne (bez względu na wiek) z placówek kulturalno-oświatowych powiatu rzeszowskiego. Każdy uczestnik mógł wykonać jedną pracę.

Na konkurs wpłynęło ogółem 178 papierowych witraży w czterech kategoriach wiekowych. Komisja artystyczna w składzie: przewodnicząca **Joanna Boćkowska**, dr **Bartosz Walicki**, **Grażyna Dec** oraz **Elżbieta Dolecka** 15 grudnia 2009 roku dokonała oceny wszystkich prac i wytypowała 38 najlepszych prac, które nagrodzono i wyróżniono w sposób następujący:

Kat. wiekowa 6-9 lat

- **I Nagroda – Maja Kida** (Dom Kultury Głogów Młp.)
- **II Nagroda – Marta Nykiel** (MGOKSiR Sokołów Młp.)
- **III Nagroda – Klaudia Malik** (Dom Kultury Głogów Młp.)

Wyróżnienia

- **Paweł Pado** (Dom Kultury Głogów Młp.)
- **Paulina Płodzień** (SP nr 1 Chmielnik)
- **Anna Czerwanka** (SP Turza)
- **Julia Walicka** (MGOKSiR Sokołów Młp.)
- **Zofia Melech** (SP nr 1 Nienadówka)
- **Karolina Śliż** (MGOKSiR Sokołów Młp.)
- **Gabriela Liszcz** (Dom Kultury Głogów Młp.)
- **Karolina Dec** (ZS Sokołów Młp.)
- **Patryk Rzeszutek** (SP Sokołów Młp.)
- **Kacper Kurasiński** (SP nr 2 Trzeboś)
- **Gabriela Ożóg** (ZS nr 2 Nienadówka)

Kat. wiekowa 10-12 lat

- **I Nagroda – Michał Szura** (ZS Głogów Młp.)

II Nagroda – Patrycja Krawiec (MGOKSiR Sokołów Młp.)

III Nagroda – Alina Szczygieł (SP nr 1 Nienadówka)

Wyróżnienia

- **Marcjanna Słonina** (MGOKSiR Sokołów Młp.)
- **Aleksandra Dul** (ZS Sokołów Młp.)
- **Patrycja Piela** (SP Kamień Prusina)
- **Piotr Łach** (SP Kamień Prusina)
- **Sylwia Sondej** (MGOKSiR Sokołów Młp.)
- **Maria Cisek** (MGOKSiR Sokołów Młp.)
- **Jakub Stępak** (SP Kamień Prusina)
- **Ewa Pokrzywa** (ZS Sokołów)
- **Monika Kwolek** (ZS Sokołów Młp.)

Kat. wiekowa 13-16 lat

I Nagroda – Wiktoria Rzepka (Dom Kultury Głogów Młp.)

II Nagroda – Renata Motyl (ZS Trzebuska)

III Nagroda – Marcelina Bałamut (ZS Trzebuska)

Wyróżnienia

- **Alicja Tupaj** (ZS Górnio)
- **Kamil Stec** (ZS Górnio)
- **Klaudia Fila** (ZS Górnio)
- **Marzena Surdyka** (Świetlica Markowizna)
- **Rafał Stępień** (Świetlica Markowizna)
- **Karolina Miazga** (ZS Górnio)

Kat. osoby niepełnosprawne

Wyróżnienia

- **Jolanta Kłyż** (ZS nr 4 Pawłokoma)
- **Zofia Piróg** (ZS nr 4 Pawłokoma)
- **Sabina Walas** (SP Grzegorzówka)

W swojej ocenie Komisja stwierdziła, że poziom nadesłanych prac jest zróżnicowany. Przeważają prace o ciekawej tematyce, oryginalnym ujęciu tematu, wykonane własnoręcznie przez dzieci. Komisja zauważyła również, że niektóre prace to skopiowane szabloni stroików, kart i ozdób świątecznych, zamieszczanych w czasopismach i poradnikach dostępnych na rynku oraz w Internecie. Jest to niedopuszczalne w dziecięcej pracy twórczej, na co nauczyciele powinni zwrócić szczególną uwagę.

Uroczyste podsumowanie Konkursu, połączone z otwar-

Fot. H. Boho

Ocena prac.

ciem wystawy pokonkursowej, miało miejsce 21 grudnia 2009 roku w sali klubowej MGOKSiR. O godzinie jedenastej przybyli do MGOKSiR laureaci Konkursu wraz z opiekunami. Gości powitał dyrektor placówki Jacek Piekietek. Protokół odczytała Ela Dolecka. Nagrody rzeczowe i dyplomy zwycięzcom Konkursu wręczali członkowie Jury. Dyplomy – podziękowania otrzymali nauczyciele i instruktorzy przygotowujący dzieci do Konkursu.

Serdecznie gratulujemy nagrodzonym i wyróżnionym dzieciom oraz dziękujemy wszystkim uczestnikom Konkursu oraz ich opiekunom.

Składamy podziękowania Staroście Rzeszowskiemu, panu Józefowi Jodłowskiemu, za ufundowanie nagród rzeczowych dla laureatów Konkursu.

Wystawa pokonkursowa trwała do końca stycznia br. Obejrzało ją kilkaset osób dorosłych, dzieci i młodzieży.

(mgoksir)

Zajęcia plastyczne na feriach

Podczas drugiego tygodnia ferii w MGOKSiR odbywały się zajęcia plastyczne. Z tej formy skorzystały dzieci w wieku od 5 – 15 lat. Zajęcia odbywały się codziennie w godz. 11-13. Dzieci rysowały ołówkami, kredkami, pastelami olejnymi i suchymi, robiły wyklejanki z kolorowej folii oraz wycinały i malowały latawce udekorowane bibułkowymi wstążkami. W zaprezentowanych na wystawie pracach widać bogactwo dziecięcej wyobraźni, poczucie koloru i kompozycji. Specjalnie w tym celu dobrana tematyka prac wydobyła z ich fantazji różnorodne formy, ciekawą kolorystykę i sposób łączenia różnych technik plastycznych.

(mgoksir)
Fot. H. Boho

„WIATR, WYPADEK, OGIEŃ, WODA - STRAŻAK ZAWSZE RĘKĘ PODA”

Pod takim hasłem przebiega tegoroczna edycja **Ogólnopolskiego Konkursu Plastycznego dla Dzieci i Młodzieży**, organizowanego przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej we współpracy z Wydziałami Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego Urzędów Wojewódzkich. Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp. wraz z Komendantem Miejsko-Gminnym Ochotniczej Straży Pożarnej w Sokołowie Młp. zorganizował eliminacje miejsko-gminne Konkursu.

Na eliminacje nadesłano 34 prace plastyczne z czterech placówek oświatowych Gminy i Miasta Sokołów Młp.: Zespołu Szkół im. Ks. Mieczysława Lachora w Górnio, Zespołu Szkół im. Św. Jadwigi Królowej w Trzebusce, Zespołu Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp. oraz Szkoły Podstawowej nr 1 w Nienadówce, w trzech grupach wiekowych: I (6-8 lat), II (9-12 lat) i III (13-16 lat).

Komisja Artystyczna w składzie: **Zbigniew Bury** – komendant MGOSP w Sokołowie Młp. – przewodniczący Jury, **Henryka Boho** – instruktor plastyki w MGOKSiR Sokołów Młp. i **Grażyna Dec** – nauczyciel Zespołu Szkół w Wólce Niedźwiedzkiej, dokonała

w dniu 5 marca br. oceny wszystkich prac i postanowiła wytypować do eliminacji powiatowych Konkursu po 2 najlepsze prace w trzech grupach wiekowych następujących autorów:

- I gr. wiekowa
- **KONRAD WOŹNY** (Zespół Szkół im. Św. Jadwigi Królowej w Trzebusce)
- **JOLANTA MOTYKA** (Zespół Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp.)
II gr. wiekowa
- **ALINA SZCZYGIEŁ** (Szkoła Podstawowa nr 1 w Nienadówce)
- **MAGDALENA KRASOŃ** (Zespół Szkół im. Ks. M. Lachora w Górnio)
III gr. wiekowa
- **KATARZYNA JABŁOŃSKA** (Zespół Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp.)
- **KAMIL STEC** (Zespół Szkół im. Ks. M. Lachora w Górnio)

Prace powyższych autorów zostały przekazane do Starostwa Powiatu Rzeszowskiego na etap powiatowy Konkursu.

(mgoksir)

Praca Aliny Szczygiele.

Praca Katarzyny Jabłońskiej.

Fot. H. Boho

Warsztaty bibułkarskie „WIOSNA”

Mimo, że za oknem jeszcze zima – śnieg, mróz i wiatr – to w sobotnie przed-

południe w MGOKSiR, 27 lutego 2010 roku „zakwitły” przebiśniegi, narcyzy, stokrotki, krokusy, kaczeńce... A wszystko to za sprawą pięknej sztuki tworzenia kwiatów z papieru w wykonaniu Pani Marty Zdeb, artystki z Leżajski, autorki kompozycji kwiatowych z różnych rodzajów papieru, bibuły, krepiny. Pani Marta przybyła do Sokołowa na zaproszenie Ośrodka Kultury i działającego w nim Klubu Plastyka Amatora, skupiającego panie nie tylko malujące czy haftujące, ale także miłośniczki bibułkarstwa. W zorganizowanych warsztatach w większości wzięły udział członkinie KPA. Pod czujnym i fachowym okiem Pani Marty uczestniczki warsztatów wykonały z ko-

lorowej bibuły kwiaty, które w niezwykle sposób bardzo przypominają naturę. Takie są np. kwiaty jabłoni, które zakwitły na bibułkowej gałązce czy żółta knieć błotna, popularnie zwana kaczeńcem... Oprócz kwiatów panie nauczyły się wykonywać urocze myszki z bibuły; forma ta szczególnie przydatna będzie w pracy z dziećmi.

Warsztaty bibułkarskie sprawiły wiele satysfakcji nie tylko uczestniczkom, ale również pani prowadzącej i organizatorowi. Mamy nadzieję, że nie było to ostatnie tego typu spotkanie...

(mgoksir)

Fot. H. Boho

Turniej halowy piłki nożnej

Od listopada 2009r. do lutego 2010 r. na terenie Gminy Sokołów Młp. miały miejsce rozgrywki sokołowskiej Ligi Halowej Piłki Nożnej o Puchar Burmistrza GiM Sokołów Młp. Mecze rozgrywane były na dwóch obiektach sportowych Zespo-

ra 8-5 zostali pierwszymi finalistami rozgrywek, natomiast Plantator Nienadówka walczył w meczu o miejsce trzecie. W drugim półfinale zespół Sokołowianki pokonał TG Sokół 13-8 i zapewnił sobie udział w wielkim finale ligi a drużynie TG

Sokół została walka o miejsce trzecie. Mecze finałowe były rozgrywane 16.02.2010 r. na hali sportowej Zespołu Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Małopolskim. Przed rozpoczęciem meczu o trzecie miejsce nastąpiło otwarcie turnieju finałowego przez Pana Burmistrza Andrzeja Ożoga. Mecze finałowe sędziowało dwóch arbitrow z Rzeszowa. W pierwszym spotkaniu o miejsce trzecie TG Sokół uległ Plantatorowi Nienadówka 4-8. W meczu o pierwsze miejsce zespół Ziomków z Górna pokonał Sokołowiankę Sokołów 7-2 i został zwycięzcą pierwszej edycji Sokołowskiej Ligi Halowej. Najlepszym strzelcem ligi oraz najlepszym bramkarzem zostało dwóch zawodników Plantatora Nienadówka. Po zakończonych finałach odbyło się wręczenie pucharów, dyplomów oraz nagród. Nagrodzony został każdy zespół który brał udział w rozgrywkach. Wręczenia wszystkich nagród dokonał Burmistrz GiM Sokołów Młp. wraz z organizatorami turnieju. Warto podkreślić że całe rozgrywki cieszyły się ogrom-

Przygotowanie do meczu.

tów Szkół w Sokołowie Młp. Rozgrywki odbywały się w poniedziałki, środy i piątki w godzinach wieczornych. Do ligi zgłosiło się 12 zespołów: TG Sokół, Sokołowianka, Falcon, Leszcze, Niebiescy, Tyrtum Pyrtum Junior Team, FC LO-T, które reprezentowały Sokołów Młp.; Górnovia, Ziomki reprezentujące Gómo; Plantator, NKS z Nienadówki oraz Zorza Trzeboś.

Rozgrywki były prowadzone na podstawie regulaminu sporządzonego przez organizatorów. Regulamin ten został zatwierdzony przez kapitanów wyżej wymienionych drużyn na spotkaniu, które odbyło się trzeciego listopada tuż przed rozpoczęciem ligi. Na spotkaniu zostały omówione wszystkie kwestie dotyczące funkcjonowania ligi. Mecze rozgrywane były 2x20 min. Każde spotkanie sędziowało dwóch arbitrow.

Całe rozgrywki zostały podzielone na dwa etapy. W pierwszym meczu rozgrywane były w systemie „każdy z każdym”. Do drugiego etapu awansowało osiem zespołów z miejsc od pierwszego do ósmego, które grały systemem „play off”, gdzie zespół przegrany odpadał z dalszych rozgrywek. W ćwierćfinałach spotkały się zespoły: TG Sokół-Leszcze (9-4), Falcon-Ziomki (5-8), Plantator-Górnovia (9-4) oraz Sokołowianka-Zorza Trzeboś (8-5). Do półfinału awansowali zwycięzcy meczy ćwierćfinałowych. Ziomki z Górna pokonując zespół Plantato-

Wręczenie dyplomów przez Burmistrza GiM.

nym zainteresowaniem kibiców. Dziękujemy wszystkim którzy przyczynili się do tego, aby nasza liga mogła funkcjonować i mamy nadzieję że za rok znowu spotkamy się na hali, aby walczyć w kolejnej edycji Sokołowskiej Ligi Halowej.

**Organizatorzy: Damian Woś, Mateusz Szot
Fot. A. Godek**

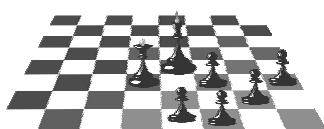
Redakcja Kuriera Sokołowskiego zwraca się z prośbą do osób współpracujących w przygotowywaniu naszego pisma o dostarczenie materiałów na najbliższego numeru w terminie **do 15 maja 2010 roku**. Teksty i zdjęcia należy przekazywać na adres redakcji:

Redakcja Kuriera Sokołowskiego
Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp.
36-050 Sokołów Młp., ul. Lubelska 5, email: redakcja@kurier-sokolowski.com

Prośba nasza podyktowana jest koniecznością odpowiednio wcześniejszego zgromadzenia materiałów do druku uwzględniającego cykl przygotowawczy u wydawcy. Po wskazanym terminie nadesłane materiały mogą się ukazać dopiero w następnym numerze Kuriera Sokołowskiego.

Zespół Redakcyjny Kuriera Sokołowskiego

Zajęcia szachowe

W dniu 28.10.2009 r. rozpoczęły się zajęcia szachowe w MGOKSiR Sokołów Małopolski oraz w Zespole Szkół Nr 2 w Nienadówce. Zajęcia w Sokołowie Młp. odbywają się w każdą środę od godz. 16.30 do godz. 18.30.

Skład uczestników jest bardzo zróżnicowany wiekowo. Biorą udział juniorzy oraz seniorzy. Program zajęć jest tak ustawiony, że szkolenie odbywa się w dwóch grupach: dla początkujących i bardziej zaawansowanych. W ramach zajęć odbywają się również sprawdziany w formie turniejów klasyfikacyjnych, gdzie uczestnicy mają możliwość podwyższenia posiadanych kategorii szachowych.

W grupie zaawansowanych obecnie prowadzi w turnieju Wiesław Mazgaj i Łukasz Marecki z kompletem 3 pkt. z trzech partii. Trzeci jest Tomasz Smotrys a czwarty Wojciech Mazgaj (obydwaj po 2 pkt.).

W drugiej grupie prowadzi Adam Piersiak, przed Januszem Piękosiem.

Uczestnicy zajęć szachowych w Nienadówce w dniu 13.01.2010 r.

W zajęciach szachowych w Sokołowie Małopolskim biorą udział również juniorzy z Górna pod opieką Pana Adama Piersiaka.

W Nienadówce zajęcia odbywają się w każdą środę od godz. 18.45 do godz. 20.15. Ponieważ większość uczestników zajęć to są zawodnicy początkujący więc szkolenie prowadzone jest od stopnia podstawowego.

Tekst i fot. Marian Bysiewicz

Współzawodnictwo Gmin Wiejskich w Sporcie Młodzieżowym o Puchar Marszałka Województwa Podkarpackiego

W dniu 12 marca br. na obiektach Rzeszowskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Rzeszowie odbyło się podsumowanie XII edycji Współzawodnictwa z udziałem przewodniczących rad, burmistrzów, wójtów, dyrektorów ośrodków kultury, sportu i rekreacji, działaczy, trenerów oraz instruktorów.

Gmina Sokołów Młp. reprezentowana była przez Wiesława Nyklę - Przewodniczącego Rady Miejskiej, Andrzeja Ożoga - Burmistrza Gminy i Miasta, Edwarda Buczaka - Dyrektora ZS w Trzebusce, Agatę Dec oraz piszącego te słowa. Uroczystego otwarcia dokonał Józef Krzywonos - Prezes Podkarpackiego Zrzeszenia Ludowe Zespoły Sportowe w Rzeszowie - organizator na szczeblach rejonowych i wojewódzkich. Prawo startu miała młodzież urodzona w 1992 r. i młodsza mająca stałe miejsce zamieszkania na terenie gminy wiejskiej. Celem

Prezes PZLZS Józef Krzywonos.

Fot. A. Dec

prowadzonego Współzawodnictwa Gmin Wiejskich była między innymi popularyzacja sportu oraz upowszechnienie jego uprawiania wśród dzieci i młodzieży z gmin wiejskich, wsparcie finansowe szkolenia uzdolnionej sportowo młodzieży ze środków Urzędu Marszałkowskiego, odciążenie młodych ludzi od zjawisk patologicznych, które niestety docierają również na wieś podkarpacką. We Współzawodnictwie udział wzięło 21 gmin w poszczególnych dyscyplinach. Nasza gmina w punktacji generalnej zdobyła II-gie miejsce uzyskując 370 punktów (Piłka Nożna Dziewcząt - 110 punktów - III miejsce; Piłka Nożna Chłopców - 40 punktów - X miejsce; Biegi Przełajowe - II miejsce - 100 punktów; Szachy - I miejsce - 120 punktów). Puchary oraz listy gratulacyjne wręczyli: Marcin Szczepański - Kierownik Oddziału Kultury Fizycznej i Sportu Departamentu Promocji, Turystyki i Sportu Urzędu Marszałkowskiego oraz Józef Krzywonos. Nagrody pieniężne zostały przeznaczone na zakup sprzętu sportowo-rekreacyjnego z przeznaczeniem dla szkół punktujących w finałach wojewódzkich.

Uczestnicy podsumowania.

Fot. A. Dec

List gratulacyjny

do

Gminy Sokołów Małopolski

Za zajęcie I miejsca w szachach w ramach XII Edycji Współzawodnictwa Gmin Wiejskich w sporcie młodzieżowym o Puchar Marszałka Województwa Podkarpackiego.

Nagroda za zajęcie ww. miejsca, w wysokości 1.600 zł brutto, zostanie zrealizowana przez Podkarpackie Zrzeszenie Ludowe Zespoły Sportowe w Rzeszowie.

Serdecznie gratuluję i życzę dalszych sukcesów.

Za zajęcie II miejsca w biegiach przełajowych w ramach XII Edycji Współzawodnictwa Gmin Wiejskich w sporcie młodzieżowym o Puchar Marszałka Województwa Podkarpackiego.

Nagroda za zajęcie ww. miejsca, w wysokości 1.300 zł brutto, zostanie zrealizowana przez Podkarpackie Zrzeszenie Ludowe Zespoły Sportowe w Rzeszowie.

Serdecznie gratuluję i życzę dalszych sukcesów.

Za zajęcie III miejsca w piłce nożnej dziewcząt w ramach XII Edycji Współzawodnictwa Gmin Wiejskich w sporcie młodzieżowym o Puchar Marszałka Województwa Podkarpackiego.

Nagroda za zajęcie ww. miejsca, w wysokości 1.100 zł brutto, zostanie zrealizowana przez Podkarpackie Zrzeszenie Ludowe Zespoły Sportowe w Rzeszowie.

Serdecznie gratuluję i życzę dalszych sukcesów.

Marszałek Województwa Podkarpackiego

[Signature]
Zygmunt Chmielewski

Rzeszów, 12 marca 2010

WYDARZENIA

Mamo, tało ja chcę do przedszkola

Realizatorem projektu jest Gmina Sokołów Młp., Zespół Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie, Przedszkole Samorządowe. Okres realizacji projektu wynosi 2 lata (1.09.2009 – 31.08.2011). Projekt skierowany jest do dzieci w wieku przedszkolnym (3,4,5 i 6 letnich), a zwłaszcza do tych, które nie uczęszczają do przedszkola. W projekcie biorą udział także dzieci niepełnosprawne. W sumie w projekcie weźmie udział 54 dzieci, w tym 4 niepełnosprawnych. W ramach projektu realizowane są dodatkowe zajęcia w soboty z takich przedmiotów jak: zaj. z j. angielskiego, zaj. teatralne z elementami rytmiki, zaj. matematyczno-przyrodnicze, zaj. plastyczne. Do realizacji poszczególnych zajęć dzieci otrzymały zestaw materiałów dydaktycznych. Dzieci uczą się malować, modelować, tworzą różne ciekawe „dzieła sztuki” pod okiem nauczyciela. Uczą się także podstawowych pojęć matematycznych, z wykorzystaniem różnych gier dydaktycznych. Bardzo ciekawe zajęcia teatralne są inspirowane postaciami z bajek, których stroje również zostały zakupione w ramach projektu. Dużą popularnością cieszą się zajęcia z j. angielskiego, na których dzieci uczą się ciekawych słówek. Tematyka każdego z zajęć została zróżnicowana ze względu na wiek dzieci.

Również w ramach projektu przewidziano ciekawe wyjazdy (Fantazja, teatr, stadnina koni). Z budżetu projektu zakupiono do przedszkola dodatkowy sprzęt, np.: telewizor plazmowy, projektor multimedialny, komputer przenośny, aparat cyfrowy, zestawy zabawek, zestawy gimnastyczne, zestawy muzyczne, stroje dla dzieci. Kwota na jaką opie-

wa projekt wynosi: 398 730 PLN, w tym wkład własny Gminy: 5 984 PLN. Do realizacji projektu zatrudnionych jest 9 osób.

Pracownie komputerowe w Zespole Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp.

Najnowsza pracownia komputerowa została przekazana Publicznemu Gimnazjum w Sokołowie Młp. 9 czerwca 2007 roku. Zakupiła ją od firmy Comarch s.a a realizowano Ministerstwa Edukacji Narodowej w ramach projektu „**Pracownie komputerowe dla szkół**”, współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego. Pracownia, której wartość wyniosła wtedy 41015,34 przekazano szkole nieodpłatnie na mocy umowy, Nr BA-WZP-322-20B/2006-844.

Można powiedzieć, że od tego czasu nastąpił duży skok technologiczny dotyczący metod i form nauczania informatyki. Pracownia komputerowa zo-

i pogłębiała swoją wiedzę związaną z informatyką oraz technologią informacyjną. Na zajęciach tych uczniowie brali udział m.in. w ogólnopolskich konkursach związanych z ochroną środowiska w Unii Europejskiej, jak również inwestowali wirtualne pieniądze w konkursie „Z klasy do klasy”. W ten sposób poznawali kraje, kulturę i przyrodę Unii Europejskiej, uczyli się również inwestować na giełdzie. Konkursy te nie byłyby możliwe na przeprowadzenie bez stałego dostępu do Internetu i nowoczesnych komputerów, ponieważ liczyły się w nich refleks i szybkość odpowiedzi na poszczególne pytania. Uczniowie w konkursach tych zajmowali wysokie miejsca i dostawali różnego rodzaju nagrody rzeczowe a szkoła dyplomy.

W pracowni informatycznej przygotowywano były także prezentacje multimedialne na różnego rodzaju uroczystości szkolnej i patriotyczne, gazetki i okolicznościowe oraz liczne konkursy związane z grafiką komputerową.

W pracowni odbywają się zajęcia z innych przedmiotów. Nauczyciele przeprowadzają tam lekcje, podczas których korzystają z programów edukacyjnych z danych przedmiotów oraz Internetu. Lekcje te z pewnością są ciekawsze, bowiem do dzisiejszej młodzieży wychowanej w dobie komputera, telefonu komórkowego, MP3, MP4, iPod-ów bardziej przemawia obraz i praktyka niż wykład i teoria.

stała wyposażona w videoprojektor oraz ekran, które znacznie ułatwiają pracę nauczyciela, zaś uczniom pomagają w zrozumieniu nowych tematów. Pracownia jest mobilna. Od początku roku szkolnego 2007/2008 zajęcia pozaekcyjne w tej pracowni cieszyły się sporym zainteresowaniem wśród uczniów i nauczycieli. Nowy, szybki sprzęt oraz stały dostęp do Internetu kusily młodzież, która chętnie na nie zostawała

Nie tylko młodzież korzysta z pracowni komputerowej. Pan mgr Ireneusz Koziaż nieodpłatnie przeprowadzał kursy komputerowe dla nauczycieli. Były to kursy podstawowe i zaawansowane. Omawiany był tam: system operacyjny Windows, programy z pakietu biurowego Office, Internet, ale również tworzenie własnych stron internetowych, wykorzystanie komputera w bieżącej pracy nauczyciela podczas np. układania

elektronicznych testów oraz nauczanie na odległość, tzw. e-learning. W ten sposób przeskolonych zostało kilkunastu nauczycieli. Jedni przekonali się do technologii informacyjnej, inni pogłęбили swoją wiedzę i coraz częściej sięgają po różnego rodzaju nowinki, które wzbogacają proces dydaktyczny, a uczniom ułatwiają naukę nowych treści.

Tak więc z pełną odpowiedzialnością można powiedzieć, że pracownia komputerowa w 100% spełnia swoje zadania edukacyjne i wychowawcze, ucząc i bawiąc. Stała się miejscem pogłębiania wiedzy w sposób nowoczesny i przyjazny uczniowi, jak również nauczycielowi. Mam pewność, że pieniądze wydane przez Ministerstwo Edukacji Narodowej w ramach projektu „Pracownie komputerowe dla szkół” współfinansowanego ze środków EFS, zostały należycie wykorzystane i przynoszą plon w postaci świetnie wyszkolonych uczniów i kadry pedagogicznej. Pobudzają również do samodzielnego zdobywania wiedzy i zgłębiania możliwości coraz to nowszego oprogramowania i sprzętu.

mgr Ireneusz Koziarz

* * *

W Zespole Szkół funkcjonują trzy pracownie tzw. Internetowe Centra Informacji Multimedialnej, które stanowią bogate wyposażenie czytelnicy szkolnej zlokalizowanej obok biblioteki szkolnej. Z komputerów mogą korzystać wszyscy uczniowie i pracownicy szkoły. Centrum daje możliwość szerokiego korzystania ze sprzętu w ramach różnorodnych zajęć, w tym lekcji bibliotecznych, zajęć lekcyjnych. Ponadto nauczyciele i uczniowie mogą korzystać z Centrum pod kątem własnych potrzeb. Uczniowie często po zajęciach lekcyjnych pod nadzorem opiekuna ICIE pani mgr Joanny Koziarz czy pani mgr Aleksandry Piękoś korzystają z komputerów poszukując w Internecie potrzebnych informacji, przygotowując opracowania do zadań domowych, wykorzystując programy edukacyjne poszerzające i doskonalące w sposób multimedialny wiedzę oraz korzystają z możliwości rekreacyjnych jakie stwarzają gry komputerowe. Zasady korzystania z pracowni określa stosowny regulamin a dla celów porządkowych prowadzona jest ewidencja użytkowników komputerów. Z niej to wynika, że w ciągu tygodnia z dobrodziejstw nowoczesnej formy pracy, nauki korzysta ok. 300 uczniów. Pracownie otrzymane w ramach EFS- jednej z agend funduszy strukturalnych Unii Europejskiej – jako realizacja programu Ministerstwa Edukacji Narodowej **Internetowe centra informacji multimedialnej w bibliotekach szkolnych i pedagogicznych.**

W skład Centrum wchodzi 12 stanowisk komputerowych, 3 drukarko-skanery laserowe. Ponadto pełne oprogramowanie systemowe, pakiety biurowe Office oraz stanowiskowe programy multimedialne. Całość wpięta jest w sieć komputerową z możliwością dostępu do Internetu. Łączny koszt wyposażenia ICIM wyniósł 43683 zł. Warto zaznaczyć, że szkoła otrzymała je nieodpłatnie. Instalacja pracowni przebiegała dwuetapowo zgodnie z zawartymi umowami z dostawcą sprzętu w 2005

i 2006 roku i służy uczniom i nauczycielom stwarzając możliwości nowoczesnej formy pracy i nauki w dobie technologii informacyjnej. Pieczę informatyczną nad pracownią sprawuje mgr Andrzej Pasierb, nauczyciel informatyki w Zespole Szkół, dbając o to, by sprzęt działał bezawaryjnie z pożytkiem dla użytkowników.

Andrzej Pasierb

Pracownia Internetowa „Internet dla Gmin”

Pracownia Internetowa „Internet dla Gmin” powstała w latach 90-tych po wprowadzeniu do szkół obowiązkowego przedmiotu informatyka. Składała się zazwyczaj z dziewięciu stanowisk uczniowskich i stanowiska dla nauczyciela wyposażonego w serwer z drukarką i skanerem.

Pracownia komputerowa miała również połączenie z Internetem przy pomocy modemu komputerowego o szybkości rewolucyjnej jak na te czasy 56 kb/s.

Obecnie pracownia mieszcząca się w Szkole Podstawowej została powięk-

szone o nieużywane komputery po Gimnazjum, które otrzymało nową pracownię komputerową i w chwili obecnej pracownia komputerowa ma 6 stanowisk komputerowych. Jest to ważne szczególnie dla licznych klas przychodzących na lekcje (grupy mają do 20 osób liczebności) i kółek poza lekcyjnych, które cieszą się dużą frekwencją szczególnie w klasach najmłodszych przychodzi również do 20 dzieci na te zajęcia. To cieszy tak duża frekwencja wśród uczniów Szkoły Podstawowej.

Komputery mają już około 15 lat są „wiekowe” utrzymywane w dobrym stanie technicznym jednak parametry pamięci Ram 64 Mb i procesorach Celeron są na dzisiejsze czasy śmieszne jednak dla cierpliwych uczniów chcących coś poszukać w Internecie czy wykonać obliczenia lub napisać wypracowanie dają szansę na zrobienie czegoś pożytecznego.

Mimo wielu trudności stworzyliśmy nową sieć dla tej pracowni całkiem inną od tamtej „archaicznej” sprawiającej kłopoty przy korzystaniu z Internetu z której w większości korzystają uczniowie klas młodszych.

Oparta jest na routerze bezprzewodowym o dużym zasięgu obejmującym całą Szkołę i sieć LAN obejmującą Pracownię Komputerową. Jest to dobry grunt do stworzenia w najbliższym czasie „nowej pracowni” opartej tylko o nowe komputery (laptopy WiFi które lepiej sprawdzą się w tych warunkach ze względu na mały pobór prądu i mniejszą powierzchnię pracowni. Infrastruktura sieciowa jak i prądowa jest wykonana i przygotowana nawet na 18 stanowisk komputerowych dla uczniów i nauczycielskie stanowisko co jest zgodne z najbliższymi planami MEN. Tylko jeden komputer dla jednego ucznia stwarza efektywną pracę na lekcji Informatyki.

Maciej Dec

Zakończenie projektu Inkubator Wiedzy Ekonomicznej

10.02.2010 r. w Zespole Szkół w Sokołowie Młp. odbyło się zakończenie projektu Inkubator Wiedzy Ekonomicznej, który finansowany był przez Narodowy Bank Polski w ramach edukacji ekonomicznej młodzieży. W spotkaniu udział wzięli: p. Dyrektor Wiesław Nykiel, p. Wicedyrektor Antoni Kula, przedstawiciele Oddziału Okręgowego NBP w Rzeszowie (p. Bogusław Kapusta Zastępca Dyrektora Oddziału Okręgowego NBP w Rzeszowie oraz p. Monika Mularz Dobrowolska) oraz przedstawiciele oraz młodzież ze szkół biorących udział w projekcie z: Gminnego Gimnazjum im. Jana Pawła II w Raniżowie, Zespołu Szkół im. Jana Pawła II, Zespołu Szkół im. Św. St. Kostki w Kamieniu, ZS w Sokołowie Młp.

Podczas spotkania rozdano nagrody młodzieży za:

1. Konkurs „Najlepszy ekonomista” w szkole gimnazjalnej w ramach projektu Inkubator Wiedzy Ekonomicznej
I miejsce Barbara Świętoń Zespół Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp.

II miejsce Anna Rzesutek Zespół Szkół im. Św. St. Kostki w Kamieniu

III miejsce Anna Ozga Gminne Gimnazjum im. Jana Pawła II w Raniżowie

Wyróżnienie Angelika Piróg Zespół Szkół im. Św. St. Kostki w Kamieniu

Dodatkowe wyróżnienia: Wioletta Rak, Bazan Kinga, Aneta Walicka, Magdalena Mendrela Zespół Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp.

Dodatkowe wyróżnienia: Karolina Korytko, Robert Bednarz Zespół Szkół im. Św. St. Kostki w Kamieniu

Dodatkowe wyróżnienia: Marcin Piekarczyk Dominika Ożóg Flora Pintena Gminne Gimnazjum im. Jana Pawła II w Raniżowie

2. Konkurs Najlepszy ekonomista” w ZS w Sokołowie Młp. w ramach projektu Inkubator Wiedzy Ekonomicznej

I miejsce Iwona Sudot

II miejsce Anna Watras

III miejsce Lucyna Hajder

Dodatkowe wyróżnienia: Maria Sala, Celina Miazga

Głównymi celami projektu Inkubator Wiedzy Ekonomicznej było: poszerzenie wśród młodzieży wiedzy i umiejętności

w dziedzinie bankowości, ekonomii, budzenie i rozwijanie wśród uczniów zainteresowań problematyką współczesnej ekonomii, bankowości, zwiększenie motywacji uczniów do poszerzenia swych wiadomości w zakresie edukacji ekonomicznej, kształtowanie umiejętności nawiązywania znajomości, przyjaźni oraz rozwój kontaktów interpersonalnych, zwiększenie motywacji wśród uczniów szkoły ponadgimnazjalnej do kontynuacji nauki na kierunkach ekonomicznych, zwiększenie motywacji wśród uczniów szkół gimnazjalnych do kontynuacji nauki w technikach ekonomicznych i handlowych, kształtowanie postaw przedsiębiorczych, twórczego kreatywnego myślenia na rzecz środowiska lokalnego.

Projekt obejmował następujące fazy:

Realizacja pierwszej fazy obejmowała udział młodzieży w szkoleniach, podczas których młodzież poszerzała swoją wiedzę w zakresie podstawowych pojęć ekonomicznych oraz zapoznała się z zagadnieniami związanymi z bankowością (szkolenie prowadzone było od grudnia 2009 r. do stycznia 2010 r.).

Druga faza obejmowała zorganizowanie konkursu dla młodzieży biorącej udział w szkoleniu w dwóch kategoriach dla młodzieży gimnazjum i ZS w Sokołowie Młp. Konkurs „Najlepszy ekonomista” w szkole gimnazjalnej i „Najlepszy ekonomista” w ZS w Sokołowie Młp. Konkurs odbył się po zakończeniu szkoleń (luty 2010 r.).

Trzecia faza projektu obejmowała rozstrzygnięcie konkursu, rozdanie nagród i dyplomów dla jego uczestników. Każdy z uczestników szkolenia otrzymał certyfikat uczestnictwa w szkoleniu w ramach projektu Inkubator Wiedzy Ekonomicznej.

Realizacja projektu zapewniła wymierne korzyści dla uczestników projektu w postaci zdobytej wiedzy oraz praktycznych doświadczeń, które w przyszłości przełożą się na rozwój lokalnej społeczności w zakresie ekonomii i bankowości. Młodzież miała możliwość kształtowania swoich umiejętności, talentów, co przyczyni się do budowania poczucia własnej wartości.

Dzięki udziałowi w projekcie młodzież uzyskał możliwość uzupełnienia wiedzy zdobywanej w trakcie nauki w szkole oraz okazję do zdobycia umiejętności pracy w grupie. Projekt zapewnił rozwój kontaktów interpersonalnych wśród młodzieży

Zakończenie projektu Inkubator Wiedzy Ekonomicznej.

oraz pozwolił na poznanie samego siebie, swoich możliwości i ograniczeń. Przyczynił się do świadomego i rozsądnego kierowania własnymi wyborami, które staną się warunkiem budowania dobrych relacji z otoczeniem, co znajdzie wyraz w aktywnym uczestnictwie, w życiu społecznym swojego środowiska.

Anna Kolano

Szkolna Debatę Ekologiczna

Dnia 10.11. 2009 r. odbyła się w Zespole Szkół w Sokołowie Młp. „Szkolna Debatę Ekologiczna” pod hasłem „Ekologia – Masza przyszłość”. Zorganizowano ją w ramach projektu Szkoła Humanitarna, do którego nasza Szkoła przystąpiła pod patronatem Polskiej Akcji Humanitarnej oraz w ramach realizacji Szkolnego Programu Wychowawczego, którego priorytetowym tematem w tym roku szkolnym jest właśnie ekologia. Debatę odbyła się w szkolnym Centrum Biblioteczno-Multimedialnym, o którego wystrój tematyczny zadbała pani Anna Kolano wraz z uczennicami: Celina Miazga, Katarzyna Cisek, Iwona Puchała. Spotkanie prowadziła pani Joanna Baszkiewicz – Macek i pani Bogusława Bełz.

W debacie udział wzięli uczniowie poszczególnych klas, którzy wcześniej przygotowali, a w dalszej kolejności zaprezentowali następujące tematy:

1. Wyjaśnienie pojęcie „ekologia”, „ekologiczny” – Daniel Sobota, Andżelika Krucek kl. I ALO
2. Co to znaczy żyć ekologicznie, zgodnie z naturą? – Katarzyna Baran, Katarzyna Popek kl. II ALO
3. Jakie skutki niesie brak dbałości o środowisko? – Dominik Kiełb, Agnieszka Popek kl. III ALO
4. Skutki zdrowotne zanieczyszczenia środowiska – Magdalena Perec, Jadwiga Bąk kl. II BLO
5. Żywność ekologiczna (wyjaśnienie pojęcia oraz jej plusy i minusy) Jadwiga Ożóg, Justyna Małucha kl. II BT
6. Ruchy i organizacje ekologiczne – Iwona Dec, Magdalena Matejko kl. III BT
7. Wpływ zanieczyszczeń na przyszłe pokolenia – Elżbieta Nykiel, Dominika Pietraszek kl. I BLO
8. Ekologia w ujęciu różnych religii – Mateusz Laufer, Piotr Pikor, Krzysztof Dąbek kl. III AT

Dyskusji przysłuchiwał się również ksiądz Paweł Ciba, który przygotował swoich wychowanków.

Uczniowie prezentujący tematy posługiwali się przygotowanymi przez siebie plakatami oraz prezentacjami multimedialnymi. Temat budził żywe zainteresowanie uczniów. Każdy dowiedział się czegoś nowego od swoich koleżanek i kolegów. Prowadząca debatę pani Joanna Baszkiewicz-Macek wspomniała również o karach grożących za zanieczyszczanie środowiska oraz o współzależnościach globalnych czyli procesach jakie łączą nas z całym światem, a także o uprawach ekologicznych i sprawiedliwym handlu.

W podsumowaniu i dyskusji uczestnicy debaty stwierdzili, że nie jest łatwo dbać o czystość środowiska (niewielka świadomość ludzi lenistwo jeśli chodzi o przygotowanie zużytych rzeczy do recyklingu, niewiele punktów i specjalnych pojemni-

ków, gdzie można oddawać rzeczy zużyte np. żarówki, baterie), ale jest to konieczność, aby móc żyć w zdrowym otoczeniu i aby zachować zasady naszej planety dla przyszłych pokoleń. Sądzą, że forma debaty i jej tematy spowodowały się uczniom, gdyż po jej zakończeniu niektórzy z nich zapisali się do Szkolnego Klubu Szkoły Humanitarnej, aby móc zrobić coś dla środowiska i innych ludzi.

Joanna Baszkiewicz-Macek

I Ogólnopolska Olimpiada z Prawa

20 listopada 2009 r. 15 uczniów z naszej szkoły uczestniczyło w I etapie I Ogólnopolskiej Olimpiady z Prawa. Celem Olimpiady jest upowszechnienie wiedzy prawniczej wśród młodzieży, podnoszenie świadomości prawnej oraz szacunku dla prawa. Olimpiada odbywa się pod patronatem Ministra Sprawiedliwości.

Najwięcej punktów w I etapie zdobyli:

1. Iwona Sudoł z klasy II c T,
2. Hubert Ożdżyński z klasy IV a T,
3. Natalia Cisek z klasy III a LO.

Oprócz ww. do II etapu Olimpiady przeszli: Maria Sala z klasy II c T, Maria Kiełbowicz z klasy III a LO, Renata Walicka z klasy II c T, Łukasz Tęcza z klasy III b T oraz Lucyna Hajder z klasy IV b T.

II etap Olimpiady był przeprowadzany 8 stycznia 2010 r. w siedzibie Wyższej Szkoły Prawa i Administracji w Rzeszowie. Ósemka naszych uczniów rywalizowała tam o cenne nagrody wraz z ok. 800 uczniami z innych szkół całego woj. podkarpackiego. W ciągu dwóch godzin odpowiadali na pytania testowe jednokrotnego wyboru oraz udzielali pisemnych odpowiedzi na krótkie pytania problemowe z różnych dziedzin prawa.

Maria Zawada

Inkubator Wiedzy Ekonomicznej

– projekt realizowany przez Zespół Szkół w Sokołowie Młp.

Projekt Inkubator Wiedzy Ekonomicznej realizowany jest przez p. mgr Antoniego Kulę i p. mgr Annę Kolano w Zespole Szkół w Sokołowie Młp. Projekt finansowany jest ze środków Narodowego Banku Polskiego. Obejmuje swoim zasięgiem gminę Sokołów Młp. (powiat rzeszowski), gminę Kamień (powiat rzeszowski), gminę Jeżowe (powiat niżański), gminę Raniżów (powiat kolbuszowski). Projekt jest realizowany od 1.12.2009 r. do 28.02.2010 r. Adresatami projektu jest młodzież Zespołu Szkół w Sokołowie Młp. oraz młodzież szkół gimnazjalnych pochodząca z terenów wiejskich z gminy Sokołów Młp., Jeżowe, Kamień, Raniżów. Uczestnikami projektu jest młodzież ucząca się w Technikum Ekonomicznym, Technikum Handlowym oraz szkołach gimnazjalnych.

Dzięki programowi wspólne działania młodzieży przyczynią się do integracji zespołu z różnych oddziałów, poprzez włączenie się w działania o tematyce związanej z edukacją ekonomiczną. Uczestników projektu jest 60 osób (40 osób młodzież szkół gimnazjalnych, 20 osób młodzież z Zespołu Szkół w Sokołowie Młp.).

Głównymi celami projektu Inkubator Wiedzy Ekonomicznej są:

- poszerzenie wśród młodzieży wiedzy i umiejętności w dziedzinie bankowości, ekonomii,
- budzenie i rozwijanie wśród uczniów zainteresowań problematyką współczesnej ekonomii, bankowości,
- zwiększenie motywacji uczniów do poszerzenia swych wiadomości w zakresie edukacji ekonomicznej,
- kształtowanie umiejętności nawiązywania znajomości, przyjaźni oraz rozwój kontaktów interpersonalnych,
- zwiększenie motywacji wśród uczniów szkoły ponadgimnazjalnej do kontynuacji nauki na kierunkach ekonomicznych,
- zwiększenie motywacji wśród uczniów szkół gimnazjalnych do kontynuacji nauki w technikach ekonomicznych i handlowych,
- zwiększenie wśród młodzieży poczucia wartości,
- wzrost poczucia odpowiedzialności uczniów za powierzone im zadania,
- nabycie umiejętności efektywnego gospodarowania czasem, prezentacji własnych dokonań,
- wzbogacenie chęci aktywnego udziału w zajęciach pozalekcyjnych,

- integracja młodzieży z różnych oddziałów szkół,
- kształtowanie postaw przedsiębiorczych, twórczego kreatywnego myślenia na rzecz środowiska lokalnego.

Realizacja projektu obejmuje trzy fazy. Zostanie podjętych szereg działań, aby osiągnąć wyznaczone cele.

Realizacja pierwszej fazy obejmuje przeprowadzenie dwukrotnie dwugodzinnych i trzygodzinnych szkoleń w trzech gminach przez p. mgr Annę Kolano – nauczyciela przedmiotów zawodowych ekonomicznych, podczas których młodzież poszerzy swoją wiedzę w zakresie podstawowych pojęć ekonomicznych oraz zapozna się z zagadnieniami związanymi z bankowością (szkolenia będą prowadzone od grudnia 2009 r. do stycznia 2010 r.). Szkolenia przeprowadzone wśród młodzieży: **Szkolenie grudzień 2009 r. – „ABC bankowości”** (Historia bankowości polskiej. Obecny kształt systemu bankowego w Polsce, rodzaje banków. Działalność banku centralnego. Operacje bankowe, w tym: udzielanie kredytów, przyjmowanie wkładów oszczędnościowych, lokat terminowych oraz prowadzenie rachunków bankowych. Pojęcia: pieniądź, pieniądź bezgotówkowy, bank komercyjny, bank centralny, depozyt, czek, stopa procentowa, kredyt. Istota marketingu bankowego. Zasady segmentacji rynku usług bankowych. Istota strategii marketingowej banku; marketing-mix. Bankowość elektroniczna. Rodzaje systemów bankowości elektronicznej. System *home banking*. Internet w bankowości (bank wirtualny). Korzyści wynikające z usług banku dla przedsiębiorstw i gospodarstw domowych. Jakość usług bankowych.) **Szkolenie stycznia 2010 r. – „Z ekonomią na TY”** (Przedmiot zainteresowań ekonomii. Podstawowe typy gospodarek. Potrzeby współczesnego człowieka. Sposoby zaspokajania potrzeb ekonomicznych. Rzadkość zasobów czynników wytwórczych i jej konsekwencje. Zasada racjonalnego gospodarowania. Istota i rodzaje rynku. Stany równowagi rynkowej. Podstawowe struktury rynkowe. Gospodarstwo domowe, jego funkcje. Dochody i wydatki gospodarstwa domowego. Przedsiębiorca i przedsiębiorstwo w gospodarce. Gospodarowanie budżetem konsumenta. Decyzje dotyczące konsumpcji. Cele i podstawowe decyzje producenta. Rynek pracy. Bezrobocie

i jego miary. Definicja i mierniki inflacji.)

Druga faza będzie obejmować zorganizowanie konkursu dla młodzieży biorącej udział w szkoleniu w dwóch kategoriach dla młodzieży gimnazjum i ZS w Sokołowie Młp. Konkurs „Najlepszy ekonomista” w szkole gimnazjalnej i „Najlepszy ekonomista” w ZS w Sokołowie Młp. Konkurs odbędzie się po zakończeniu szkoleń (luty 2010 r.). Zaplanowano rozdanie trzech pierwszych nagród i jedno wyróżnienie w Konkursie „Najlepszy ekonomista” w szkole gimnazjalnej i trzy pierwsze miejsca w Konkursie „Najlepszy ekonomista” w ZS w Sokołowie Młp. (luty 2010 r.).

Trzecia faza projektu będzie obejmowała rozstrzygnięcie konkursu, rozdanie nagród i dyplomów dla jego uczestników. Każdy z uczestników szkolenia otrzyma certyfikat uczestnictwa w szkoleniu w ramach projektu Inkubator Wiedzy Ekonomicznej.

Informacja o realizowanym projekcie zostaną podane do publicznej wiadomości w lokalnym czasopiśmie „Kurier Sokołowski” wraz z dokładnym opisem projektu. Co miesiąc będą zamieszczane w tym czasopiśmie informacje o realizowanych przedsięwzięciach w ramach projektu. Umieszczone zostaną informacje na stronie internetowej szkoły www.zssokolow.edu.pl oraz na tablicy ogłoszeń w szkole (grudzień 2009 r. – luty 2010 r.).

Realizacja projektu zapewni wymierne korzyści dla uczestników projektu w postaci zdobytej wiedzy oraz praktycznych doświadczeń, które przełożą się na rozwój lokalnej społeczności w zakresie ekonomii i bankowości. Młodzież będzie miała możliwość kształtowania swoich umiejętności, talentów, co przyczyni się do budowania poczucia własnej wartości.

Dzięki udziałowi w projekcie młodzież uzyska możliwość uzupełnienia wiedzy zdobywanej w trakcie nauki w szkole oraz okazję do zdobycia umiejętności pracy w grupie. Projekt zapewni rozwój kontaktów interpersonalnych wśród młodzieży oraz pozwoli na poznanie samego siebie, swoich możliwości i ograniczeń. Przyczyni się do świadomego i rozsądnego kierowania własnymi wyborami, które staną się warunkiem budowania dobrych relacji z otoczeniem, co znajdzie wyraz w aktywnym uczestnictwie, w życiu społecznym swojego środowiska.

Anna Kolano

Konkurs na największy plakat klasy o tematyce dotyczącej oszczędzania energii, wody, segregacji śmieci, sprawiedliwego handlu

28.01.2010 r. w Zespole Szkół w Sokołowie Mtp. odbyło się wręczenie nagród, dyplomów dla zwycięzców Konkursu na największy plakat klasy o tematyce dotyczącej – oszczędzania energii, wody, segregacji śmieci, sprawiedliwego handlu. Konkurs był realizowany w ramach projektu Szkoła Humanitarna jako jedno z zadań projektu „Działajmy razem dla wspólnego dobra” w ramach bloku tematycznego „Współzależności globalne”. Konkurs został zorganizowany przez p. Annę Kolano, p. Joannę Baszkiewicz-Macek, p. Bogusławę Chrostek oraz p. Renatę Woś.

Celem konkursu było:

- pogłębienie świadomości ekologicznej wśród uczniów Zespołu Szkół w Sokołowie Mtp.,

- propagowanie idei ruchu Sprawiedliwego Handlu oraz jego standardów,
 - zmobilizowanie młodzieży do działania.
- Ocenie podlegały następujące elementy:
- wielkość prezentowanego plakatu,
 - oryginalność i czytelność przekazu treści ekologicznych zawartych w haśle konkursu,
 - wrażenia artystyczne,
 - zakres prezentowanych informacji,
 - estetyka.

Przyznano następujące miejsca:

I miejsce – klasa II ALO

II miejsce- klasa II BLO

III miejsce – klasa I BLO oraz klasa I AT

Anna Kolano

Spotkanie Kół Naukowych w Lublinie w ramach projektu Szkoła Kluczowych Kompetencji

Program rozwijania umiejętności uczniów szkół Polski Wschodniej

Młodzież Zespołu Szkół w Sokołowie Mtp. 17.11.2009 r. i 03.12.2009 r. wzięła udział w spotkaniu Kół Naukowych w ramach projektu Szkoła Kluczowych Kompetencji Program rozwijania umiejętności uczniów szkół Polski Wschodniej. Spotkanie kół odbyło się w Wyższej Szkole Ekonomii i Innowacji w Lublinie.

W spotkaniu 17.11.2009 r. wzięli udział następujący uczniowie: Cisek Urszula, Kania Ewelina, Marut Karolina, Tomasz Kolano, Nowakowska Aneta, Ślusarczyk Rafał, Watras Anna,

Nawara Magdalena, Wielgosz Łukasz, Joanna Kraska. Byli to uczniowie z klasy I Technikum Handlowe, wdrażający kompetencje informatyka. W spotkaniu brała udział również młodzież, która wdraża kompetencje matematyka z klasy I Technikum Informatyczne: Krasoń Tomasz, Nowak Maciej, Wójcik Artur, Dec Patryk, Grochala Michał Piotr, Grochala Paweł Piotr, Lichota Piotr, Łach Mateusz, Bartosz Konefał, Krawiec Damian. Opiekunem na tym spotkaniu był p. Waldemar Ziemniak (wdraża kompetencję informatyka w ramach projektu).

W spotkaniu 03.12.2009 r. wzięli udział następujący uczniowie: Cholewa Dariusz, Dec Kamil, Kozak Sławomir, Krudysz Mateusz, Kustra Adam, Nizioł Łukasz, Rembisz Paweł, Sondej Damian, Sondej Damian Tomasz, Wilczak Grzegorz. Byli to uczniowie z klasy II Technikum Elektroniczne, wdrażający kompetencje przedsiębiorczość. W spotkaniu wzięli udział uczniowie wdrażający kompetencję język obcy (angielski) z klasy I Technikum Kucharz: Ciak Karolina, Cichoń Alicja, Piekut Edyta, Kostecka Aldona, Łoin Bożena, Hartfelder Małgorzata, Ożóg Kinga, Sowa Anna, Urban Natalia, Zagaja Jolanta Franciszka. Opiekunem młodzieży była p. Anna Kolano (wdraża kompetencje przedsiębiorczość w ramach projektu).

Koła Naukowe są jednym z działań podjętych w ramach realizacji Projektu „Szkoła Kluczowych Kompetencji. Program rozwijania umiejętności uczniów szkół Polski Wschodniej”. Zajęcia w ramach Kół Naukowych zostały zaplanowane jako cykliczne spotkania w ramach których uczniowie z poszczególnych szkół uczestniczących w Projekcie mają możliwość poszerzać swoją wiedzę i rozwijać zainteresowania.

Wszystkich uczestników powitała serdecznie Pani Kancelarz Wyższej Szkoły Ekonomii i Innowacji Teresa Bogacka oraz Rektor Uczelni prof. zw. dr hab. Marek Żmigrodzki. Po uroczystym powitaniu uczestników pieczę nad uczniami przejęli opiekunowie kół. Następnie odbyły się warsztaty merytoryczne z zakresu matematyki, języków, przedsiębiorczości oraz ICT.

Anna Kolano

Konkurs „Najlepszy ekonomista” w szkole gimnazjalnej i Konkurs „Najlepszy ekonomista” w ZS w Sokołowie Młp. w ramach projektu Inkubator Wiedzy Ekonomicznej

W ramach realizowanego projektu odbyły się następujące konkursy:

I. Konkurs „Najlepszy ekonomista” w szkole gimnazjalnej w Gminnym Gimnazjum im. Jana Pawła II w Raniżowie w ramach projektu Inkubator Wiedzy Ekonomicznej

Szkolenie w Gminnym Gimnazjum im. Jana Pawła II w Raniżowie

02.02.2010 r. w Gminnym Gimnazjum im. Jana Pawła II w Raniżowie w ramach projektu „Inkubator Wiedzy Ekonomicznej” odbył się konkurs „Najlepszy ekonomista” w szkole gim-

Szkolenie w Zespole Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp.

nazjalnej”. W konkursie brała udział następująca młodzież: Flora Pintena, Dominika Ożóg, Marcin Piekarczyk, Justyna Zapasek, Grzegorz Pikor, Krzysztof Wilczyński, Anna Ozga, Agnieszka Rembisz, Grochala Mateusz, Dominika Borawa, Iwona Dura, Agnieszka Kołodziej, Rafał Lis. Zagadnienia na konkurs dotyczyły tematów poruszanych podczas szkoleń „ABC bankowości” oraz „Z ekonomią na TY”.

II. Konkurs „Najlepszy ekonomista” w szkole gimnazjalnej w Zespole Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp. w ramach projektu Inkubator Wiedzy Ekonomicznej

01.02.2010 r. w Zespole Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp. w ramach projektu „Inkubator Wiedzy Ekonomicznej” odbył się konkurs „Najlepszy ekonomista” w szkole gimnazjalnej”. W konkursie brała udział następująca młodzież: Rak Wioletta, Beata Sudoł, Grażyna Rembisz, Aneta Walicka, Bazan Kinga, Śliż Gabriela, Ożóg Magdalena, Katarzyna Ożóg, Nowak Kacper, Rafał Za-

jąc, Magdalena Mendrela, Karolina Baran, Surowiec Marek, Tomek Waberski, Świętoń Barbara, Mariusz Pikor. Zagadnienia na konkurs dotyczyły tematów poruszanych podczas szkoleń „ABC bankowości” oraz „Z ekonomią na TY”.

III. Konkurs „Najlepszy ekonomista” w szkole gimnazjalnej w Zespole Szkół im. Św. St. Kostki w Kamieniu w ramach projektu Inkubator Wiedzy Ekonomicznej

4.02.2010 r. w Zespole Szkół im. Św. St. Kostki w Kamieniu w ramach projektu „Inkubator Wiedzy Ekonomicznej” odbył się konkurs „Najlepszy ekonomista” w szkole gimnazjalnej”. W konkursie brała udział następująca młodzież: Anna Rzeszutek, Ewa Sądej, Małgorzata Partyka, Angelika Piróg, Joanna Kida, Łukasz Czubał, Magdalena Bochenek, Karolina Korytko, Robert Bednarz, Łukasz Socha, Grzegorz Łach. Zagadnienia na konkurs dotyczyły tematów poruszanych podczas szkoleń „ABC bankowości” oraz „Z ekonomią na TY”.

Szkolenie w Zespole Szkół im. Św. St. Kostki w Kamieniu.

IV. Konkurs „Najlepszy ekonomista” w ZS w Sokołowie Młp. w ramach projektu Inkubator Wiedzy Ekonomicznej

03.02.2010 r. w Zespole Szkół w Sokołowie Młp. w ramach projektu „Inkubator Wiedzy Ekonomicznej” odbył się konkurs „Najlepszy ekonomista” w ZS w Sokołowie Młp. W konkursie brała udział następująca młodzież: Watras Anna, Nowakowska Aneta, Cisek Urszula, Marciniaś Zofia, Wielgosza Aneta, Tęcza Łukasz, Miazga Celina, Furgala Klaudia, Woś Lidia, Iwona Puchała, Olszowy Ewa, Pastuła Justyna, Smolak Dorota, Hajder Lucyna, Gut Aneta, Sudoł Iwona, Matuła Magdalena, Organiściak Magdalena, Sala Maria, Cisek Katarzy-

Szkolenie w Zespole Szkół w Sokołowie Młp.

na. Zagadnienia na konkurs dotyczyły tematów poruszanych podczas szkoleń „ABC bankowości” oraz „Z ekonomią na TY”.

Anna Kolano

Szkolenia grudniowe w ramach projektu Inkubator Wiedzy Ekonomicznej

W ramach realizacji pierwszej fazy projektu od 01.12.2009 r. do 28.02.2009 r. odbyły się szkolenia grudniowe prowadzone przez p. Annę Kolano.

Szkolenia odbyły się w następujących szkołach biorących udział w projekcie:

- szkolenie w Gminnym Gimnazjum im. Jana Pawła II w Raniżowie w ramach projektu „Inkubator Wiedzy Ekonomicznej” finansowanego przez Narodowy Bank Polski. Z Gminnego Gimnazjum im. Jana Pawła II w Raniżowie w projekcie udział bierze 13 uczniów: Flora Pintena, Dominika Ożóg, Marcin Piekarczyk, Justyna Zapasek, Grzegorz Pikor, Krzysztof Wilczyński, Anna Ozga, Agnieszka Rembisz, Grochala Mateusz, Dominika Borawa, Iwona Dura, Agnieszka Kołodziej, Rafał Lis.
- w ramach projektu „Inkubator Wiedzy Ekonomicznej” odbyło się szkolenie w Zespole Szkół w Sokołowie Mtp. Z Zespołu Szkół w Sokołowie Mtp. w projekcie bierze udział 20 osób: Watras Anna, Nowakowska Aneta, Cisek Urszu-

- Istota strategii marketingowej banku; marketing-mix. Bankowość elektroniczna.
- Rodzaje systemów bankowości elektronicznej. System *home banking*.
- Internet w bankowości (bank wirtualny). Korzyści wynikające z usług banku dla przedsiębiorstw i gospodarstw domowych. Jakość usług bankowych.

Szkolenie w Zespole Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Mtp.

Szkolenie w Gminnym Gimnazjum im. Jana Pawła II w Raniżowie.

la, Marciniak Zofia, Wielgosza Aneta, Tęcza Łukasz, Miazga Celina, Furgala Klaudia, Woś Lidia, Iwona Puchala, Olszowy Ewa, Pastuła Justyna, Smolak Dorota, Hajder Lucyna, Gut Aneta, Sudoł Iwona, Matuła Magdalena, Organiściak Magdalena, Sala Maria, Cisek Katarzyna.

- szkolenie w Zespole Szkół im. Sw. St. Kostki w Kamieniu w ramach projektu „Inkubator Wiedzy Ekonomicznej”. Z gimnazjum w projekcie bierze udział 11 osób: Anna Rzeszutek, Ewa Sądej, Małgorzata Partyka, Angelika Piróg, Joanna Kida, Łukasz Czubał, Magdalena Bochenek, Karolina Korytko, Robert Bednarz, Łukasz Socha, Grzegorz Łach.
- szkolenie w Zespole Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Mtp. w ramach projektu „Inkubator Wiedzy Ekonomicznej”. Z gimnazjum w projekcie udział bierze 16 uczniów: Wioletta Rak, Beata Sudoł, Grażyna Rembisz, Aneta Walicka, Kinga Bazan, Gabriela Śliż, Magdalena Ożóg, Katarzyna Ożóg, Kacper Nowak, Rafał Zajac, Magdalena Mendrela, Karolina Baran, Marek Surowiec, Tomek Waberski, Barbara Świętoń, Mariusz Pikor.

Uczniowie wzięli udział w szkoleniu „ABC bankowości”. Szkolenie obejmowało następujące zagadnienia:

- Historia bankowości polskiej. Obecny kształt systemu bankowego w Polsce, rodzaje banków. Działalność banku centralnego.
- Operacje bankowe, w tym: udzielanie kredytów, przyjmowanie wkładów oszczędnościowych, lokat terminowych oraz prowadzenie rachunków bankowych.
- Pojęcia: pieniądź, pieniądź bezgotówkowy, bank komercyjny, bank centralny, depozyt, czek, stopa procentowa, kredyt.
- Istota marketingu bankowego. Zasady segmentacji rynku usług bankowych.

Głównymi celami projektu Inkubator Wiedzy Ekonomicznej są: poszerzenie wśród młodzieży wiedzy i umiejętności w dziedzinie bankowości, ekonomii, budzenie i rozwijanie wśród uczniów zainteresowań problematyką współczesnej ekonomii, bankowości oraz zwiększenie motywacji uczniów do poszerzenia swych wiadomości w zakresie edukacji ekonomicznej.

Podczas szkolenia młodzież poszerzyła swoją wiedzę w zakresie podstawowych pojęć ekonomicznych oraz zapoznała się z zagadnieniami związanymi z bankowością.

Anna Kolano

Konkurs z okazji 200 rocznicy urodzin i 160 rocznicy śmierci Juliusza Słowackiego

„I odszedł od nas ten arcymistrz słowa, ten najpotężniejszy rzeźbiarz posągów ducha, który czterdzieści poematów, jak czterdzieści piramid po sobie zostawił.” – Tak o Juliuszu Słowackim pisał Cyprian Kamil Norwid w „Czarnych kwiatach”, zachwycony geniuszem swego wielkiego poprzednika. Poezja Juliusza Słowackiego stanowi jedno z najważniejszych dokonań polskiej literatury. Tworzył on dzieła otwarte na świat i inne kultury, łączące polską kulturę i historię z kręgiem antycznej cywilizacji greckiej, pełne fantastyki i wizjonerstwa. W roku 2009 przypadła 200. rocznica urodzin poety, a zarazem 160. rocznica jego śmierci, dlatego ogłoszono go Rokiem Juliusza Słowackiego. W specjalnej uchwale na tę okazję, czytamy: „[...] to poeta przeżywający polskość w sposób najgłębszy, niewahający się pokazać rozterek i dramatów temu towarzyszącym.”

W listopadzie odbył się w naszej szkole konkurs upamiętniający te wielkie rocznice. Składał się z dwóch części: pierwsza dotyczyła biografii i twórczości poety (uczniowie mieli do rozwiązania test), druga, nosząca tytuł: „Dramat Słowackiego w plakacie”, polegała na wykonaniu dowolną techniką plakatu w oparciu o wybrany utwór dramatyczny wieszcz. W konkursie wzięła udział młodzież z klas I, II, III liceum oraz uczniowie klasy IV technikum. Najlepsze w pierwszej części okazały się: Monika Borowiec (II b LO), Maria Kiełbowicz (III a LO), Marta Pasierb (I a LO). Natomiast najbardziej oryginalne plakaty wykonały: Patrycja Pecka (I b LO), Jadwiga Bąk (II b LO), Marta Pasierb (I a LO). Uczennice otrzymały nagrody książkowe.

**Anna Koziarz
Edyta Dolecka-Rychel**

Szkolenia styczniowe w ramach projektu Inkubator Wiedzy Ekonomicznej

Szkolenia styczniowe prowadzone przez p. Annę Kolano odbyły się w następujących szkołach biorących udział w projekcie:

- szkolenie w Gminnym Gimnazjum im. Jana Pawła II w Raniżowie w ramach projektu „Inkubator Wiedzy Ekonomicznej” finansowanego przez Narodowy Bank Pol-

Szkolenie w Gminnym Gimnazjum im. Jana Pawła II w Raniżowie.

ski. Z Gminnego Gimnazjum im. Jana Pawła II w Raniżowie w projekcie udział bierze 13 uczniów: Flora Pintena, Dominika Ożóg, Marcin Piekarz, Justyna Zapasek, Grzegorz Pikor, Krzysztof Wilczyński, Anna Ozga, Agnieszka Rembisz, Grochala Mateusz, Dominika Borawa, Iwona Dura, Agnieszka Kołodziej, Rafał Lis.

Szkolenie w Zespole Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp.

- w ramach projektu „Inkubator Wiedzy Ekonomicznej” odbyło się szkolenie w Zespole Szkół w Sokołowie Młp. Z Zespołu Szkół w Sokołowie Młp. w projekcie bierze udział 20 osób: Watras Anna, Nowakowska Aneta, Cisek Urszula, Marciniak Zofia, Wielgosza Aneta, Tęcza Łukasz, Miazga Celina, Furgała Klaudia, Woś Lidia, Iwona Puchała, Olszowy Ewa, Pastuła Justyna, Smolak Dorota, Hajder Lucyna, Gut Aneta, Sudół Iwona, Małucha Magdalena, Organiściak Magdalena, Sala Maria, Cisek Katarzyna.
- szkolenie w Zespole Szkół im. Św. St. Kostki w Kamieniu w ramach projektu „Inkubator Wiedzy Ekonomicznej”. Z gimnazjum w projekcie bierze udział 11 osób: Anna Rzeszutek, Ewa Sądej, Małgorzata Partyka, Angelika Piróg, Joanna Kida, Łukasz Czubał, Magdalena Bochenek, Karolina Korytko, Robert Bednarz, Łukasz Socha, Grzegorz Łach.
- szkolenie w Zespole Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp. w ramach projektu „Inkubator Wiedzy Ekono-

micznej”. Z gimnazjum w projekcie udział bierze 16 uczniów: Rak Wioletta, Beata Sudoł, Grażyna Rembisz, Aneta Walicka, Bazan Kinga, Sliż Gabriela, Ożóg Magdalena, Katarzyna Ożóg, Nowak Kacper, Rafał Zając, Magdalena Mendreła, Karolina Baran, Surowiec Marek, Tomek Waberski, Świętoń Barbara, Mariusz Pikor.

Uczniowie wzięli udział w szkoleniu „Z ekonomią na TY”. Szkolenie obejmowało następujące zagadnienia:

- Przedmiot zainteresowań ekonomii. Podstawowe typy gospodarek. Potrzeby współczesnego człowieka. Sposoby zaspokajania potrzeb ekonomicznych.
- Rzadkość zasobów czynników wytwórczych i jej konsekwencje. Zasada racjonalnego gospodarowania. Istota i rodzaje rynku.
- Stany równowagi rynkowej. Podstawowe struktury rynkowe. Gospodarstwo domowe, jego funkcje. Dochody i wydatki gospodarstwa domowego.
- Przedsiębiorca i przedsiębiorstwo w gospodarce. Gospodarowanie budżetem konsumenta.
- Decyzje dotyczące konsumpcji. Cele i podstawowe decyzje producenta.
- Rynek pracy. Bezrobocie i jego miary. Definicja i mierniki inflacji.

Szkolenie w Zespole Szkół im. Św. St. Kostki w Kamieniu.

Podczas szkolenia młodzież poszerzyła swoją wiedzę w zakresie podstawowych pojęć ekonomicznych. Poprzez udział w szkoleniu młodzież zwiększyła motywację do po-

Szkolenie w Zespole Szkół w Sokołowie Młp.

szerzenia swych wiadomości w zakresie edukacji ekonomicznej. Udział w szkoleniu zapewnił wzrost poczucia odpowiedzialności za powierzone zadania, nabycie umiejętności efektywnego gospodarowania czasem, prezentacji własnych dokonań, wzbogacenie chęci aktywnego udziału w zajęciach pozalekcyjnych.

Szkolny Konkurs Wiedzy Konsumentckiej

Dnia 17.12.2009 r. odbył się Szkolny Konkurs Wiedzy Konsumentckiej. Zorganizowany przez p. Annę Kolano, p. Renatę Woś, p. Joannę Baszkiewicz-Macek. W konkursie wzięło udział 31 uczniów. Konkurs został zorganizowany w ramach projektu Szkoła Humanitarna.

Celem konkursu było:

- Zapoznanie się z podstawowymi prawami konsumenta.
- Wskazanie instytucji zajmujących się ochroną praw konsumentów na świecie.

- Poznanie zasad ochrony konsumentów na świecie.
 - Zapoznanie z zagadnieniem Sprawiedliwego Handlu.
- W konkursie uczniowie zajęli następujące miejsca (I miej-

sce Lucyna Hajder, II miejsce Ewa Olszowy, III miejsce Smolak Dorota, Wyróżnienie: Łukasz Cebula, Kołodziej Sławomir, Rzeszutek Grzegorz, Kobiernik Sabina, Woś Lidia, Kostecka Aldona, Ożdżyński Hubert).

Dzięki uczestnictwu w konkursie młodzież mogła zapoznać się z zakresem praw konsumentckich oraz z przepisami prawa ochrony konsumentów. Szkolny konkurs był formą popularyzowania wiedzy konsumentckiej, sprawiedliwego handlu oraz właściwym sposobem rozbudowania świadomości młodych uczestników rynku.

Nagrody dla uczestników konkursu zostały ufundowane przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Anna Kolano

Uroczystości wręczenia nagród przez PKN zwycięzcom Szklonego Konkursu Wiedzy o działalności normalizacyjnej Polskiego Komitetu Normalizacyjnego

02.02.2010 r. w Zespole Szkół w Sokołowie Młp. odbyła się uroczystość wręczenia nagród zwycięzcom Szklonego Kon-

Dyrektor ZS Wiesław Nykiel, przedstawiciele Polskiego Komitetu Normalizacji i uczestnicy Konkursu.

kursu Wiedzy o działalności normalizacyjnej Polskiego Komitetu Normalizacyjnego. Uroczystość została zorganizowana

przez p. Annę Kolano, p. Renatę Woś. W spotkaniu uczestniczyli: Dyrektor Zespołu Szkół w Sokołowie Młp. p. Wiesław Nykiel, przedstawiciele Polskiego Komitetu Normalizacji (p. Katarzyna Werth – Rzecznik Prasowy Działu Promocji i Komunikacji z Mediami oraz p. Sławomir Wilczyński), przedstawiciel czasopisma lokalnego Kurier Sokołowski p. Marek Kida, nauczyciele: p. Renata Woś, p. Jan Ożóg, p. Bogusława Chrostek oraz młodzież z klasy II CT Technikum Ekonomiczne, I AT, III BT, IV BT Technikum Handlowe, IV AT Technikum Elektroniczne (53 uczniów).

Podczas spotkania nastąpiło uroczyste wręczenie nagród przez przedstawicieli PKN zwycięzcom konkursu.

Spotkanie uświetnił wykład inż. Sławomira Wilczyńskiego pt.: *Lekcja normalizacji dla świadomych konsumentów i przyszłych producentów.*

Następnie odbył się quiz o normalizacji dla uczestników spotkania i wręczenie nagród zwycięzcy quizu. Młodzież nagrodzona: I miejsce Sabina Kobiernik, II miejsce Iwona Sudoł, III miejsce Celina Miazga, wyróżnienie: Renata Walicka, Łukasz Cebula, Zofia Marciniak, Karolina Marut, Maria Sala, Szymon Kubas, Lucyna Hajder, Aneta Gut. W quizie, który odbył się podczas spotkania wygrała Ewelina Kania. Organizacja spotkania z przedstawicielami PKN oraz przeprowadzenie konkursu miały na celu popularyzowanie wśród młodzieży wiedzy o normalizacji.

Anna Kolano

Laureatka Konkursu – Sabina Kobiernik.

Szkolenie w ramach projektu Szkoła Humanitarna

21.12.2009 r. w Zespole Szkół odbyło się szkolenie w ramach projektu Szkoła Humanitarna prowadzone przez przedstawicieli Polskiej Akcji Humanitarnej. Szkolenie zostało zorganizowane przez p. Annę Kolano, p. Renatę Woś, p. Joannę Baszkiewicz-Macek.

W szkoleniu wzięła udział młodzież ze wszystkich klas (członkowie Klubu Szkoły Humanitarnej). Podczas szkolenia młodzież zapoznała się z ideą działania Klubu Szkoły Humanitarnej oraz wysłuchała wykładu na temat współzależności globalnych.

Młodzież aktywnie bierze udział w działaniach podejmowanych w ramach Klubu. Udział w projekcie Szkoła Humanitarna stwarza uczniom szansę do działania na rzecz realizacji praw każdego człowieka i budowy bardziej sprawiedliwego świata, ale także ułatwia szkołom zmierzenie się z wyzwaniami, jakie stawia przed polskimi szkołami reforma oświatowa.

Anna Kolano

VII Powiatowy Konkurs Języka Angielskiego

Dnia 15 listopada 2009r. w naszej szkole odbył się szkolny etap VII Powiatowego Konkursu Języka Angielskiego dla uczniów Szkół Ponadgimnazjalnych Powiatu Rzeszowskiego Ziemińskiego.

Do etapu powiatowego, który odbędzie się w marcu w Zespole Szkół w Tyczynie, zakwalifikowali się, zdobywając kolejno najwyższą liczbę punktów, następujący uczniowie: Przybysz Małgorzata (II A LO), Perec Magdalena (II B LO), Dec Dominik (II A LO), Stępień Elżbieta (III A LO), Blińska Magdalena (III A LO) oraz Kołodziej Piotr (II A T).

Agnieszka Bałut

OFERTA EDUKACYJNA ZESPOŁU SZKÓŁ W SOKOŁOWIE MŁP. ROK SZKOLNY 2010/2011

Zespół Szkół zapewnia celową, mądrą edukację. Pokazujemy jak stać się człowiekiem kreatywnym i stale rozwijającym się. Gwarantujemy dobre przygotowanie do matury oraz egzaminu zawodowego.

Oferta edukacyjna szkoły jest szeroka i dostosowana na potrzeby dalszego kształcenia. Młodzież ma możliwość wyboru nauki drugiego języka obcego. Może uczyć się języków: angielskiego, niemieckiego, francuskiego lub rosyjskiego. Każdy uczeń ma możliwość wyboru przedmiotów, które są realizowane w zakresie rozszerzonym. Nauczyciele mają uprawnienia egzaminatorów Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej.

Dodatkowo Szkoła pozyskuje środki finansowe na rozwój swojego zaplecza edukacyjnego w postaci nowych pracowni informatycznych oraz pracowni dla poszczególnych zawodów. Od 2010 roku nawiązana została stała współpraca z Politechniką Rzeszowską i Wyższą Szkołą Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie. Młodzież Zespołu Szkół może brać udział w projektach edukacyjnych realizowanych w szkole.

Zespół Szkół w Sokółowie Młp. oferuje do dyspozycji uczniów:

- doświadczoną i przyjazną uczniowi kadrę,
- 3 pracownice komputerowe,
- pracownice specjalistyczne do przedmiotów zawodowych,
- dobrze wyposażone w pomoce na-

ukowe pracownice do przedmiotów ogólnokształcących,

- bezpłatne dodatkowe zajęcia wyrównawcze oraz koła zainteresowań,
- bibliotekę z pracownią multimedialną i bezpłatnym dostępem do Internetu,
- nową salę gimnastyczną, siłownię,
- stypendia premiera i dla dzieci z terenów wiejskich,
- sklepik z małą gastronomią i nowoczesną szatnią,
- opiekę pedagoga i higienistki szkolnej,
- szkołę bezpieczną i przyjazną.

Szkoła wzbogaca swoją ofertę dostosowując ją do potrzeb młodzieży. Posiada najciekawszą ofertę edukacyjną w całym regionie. ZS oferuje naukę na najbardziej atrakcyjnych obecnie kierunkach.

W ramach

Liceum Ogólnokształcącego (3 lata)

- Klasa ogólna
- Klasa ogólnomedyczna ze związk-

szą ilością godzin przedmiotów ogólnomedycznych – pomoc przedmedyczna, ratownictwo-medyczne, rehabilitacja

Uczniowie sami wybierają dowolne konfiguracje przedmiotów nauczanych w zakresie rozszerzonym.

Ukończenie LO stwarza możliwość kontynuowania nauki na wyższych uczelniach lub w szkołach policealnych.

Technikum (4 lata)

- Technik Handlowiec
- Technik Ekonomista
- Technik Kucharz
- Technik Elektronik
- Technik Informatyk

Zasadnicza Szkoła Zawodowa

- Rzeźnik wędliniarz (3 lata)
- Kucharz małej gastronomii (2 lata)
- Fryzjer (3 lata)
- Sprzedawca (2 lata)
- Mechanik pojazdów samochodowych (3 lata)

ZESPÓŁ SZKÓŁ W SOKOŁOWIE MŁP. TO TRADYCJA I NOWOCZESNOŚĆ

„KSZTAŁCIMY W ZAWODACH Z PRZYSZŁOŚCIĄ...”

TECHNIKUM

Technik handlowiec

Kształcenie w zawodzie technik handlowiec odbywa się w 4-letnim Technikum dla absolwentów gimnazjum.

Technik handlowiec zdobywa umiejętności w zakresie:

- organizowania działalności handlowej w przedsiębiorstwach produkcyjno-usługowych i funkcjonowania firmy handlowej,
- analizowania rynku pod względem oczekiwań i potrzeb klientów oraz ich zachowań rynkowych, prowadzenia negocjacji z dostawcami i odbiorcami, mających na celu osiągnięcie jak
- samodzielnego posługiwania się sprzętem komputerowym, jego oprogramowaniem oraz innymi urządzeniami biurowymi, swobodnego posługiwania się pojęciami towaroznawczymi,
- stosowania podstawowych instrumentów marketingu, prowadzenia działań reklamowych i marketingowych jako przedstawiciel handlowy,

Absolwent uzyskuje:

- świadectwo ukończenia szkoły,
- dyplom technika handlowca po zdaniu egzaminu z przygotowania zawodowego,
- możliwość pracy na różnych stanowiskach w warunkach gospodarki rynkowej dzięki szerokiemu profilowi kształcenia oraz szybkie przekwalifikowanie się lub uzupełnienie posiadanych kwalifikacji.

Absolwenci mogą znaleźć zatrudnienie w:

- przedsiębiorstwach handlowo-marketingowych,
- przedsiębiorstwach handlowych o różnych formach własności, punktach sprzedaży detalicznej, w hurtowej i magazynach, firmach handlowych, instytucjach kontroli handlu (Państwowa Inspekcja Handlowa, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów itp.).

Zdobyte kwalifikacje w tym zawodzie mogą być podwyższane poprzez kontynuację nauki w szkołach wyższych na kierunkach: ekonomia oraz zarządzanie i marketing.

Technik ekonomista

Kształcenie w zawodzie technik ekonomista odbywa się w 4-letnim Technikum dla absolwentów gimnazjum.

Technik ekonomista zdobywa umiejętności w zakresie:

- analizowania czynników kształtujących wielkość popytu, podaży i poziom cen róż-

- nych towarów i usług,
- analizowania związków między rynkami czynników wytwórczych (pracy, kapitału, nieruchomości),
- posługiwania się językiem obcym w kontaktach z kontrahentami, instytucjami,
- interpretowania i stosowania przepisów prawa,
- organizowania własnej działalności gospodarczej.

Absolwent uzyskuje:

- świadectwo ukończenia szkoły,
- dyplom technika ekonomisty po zdaniu egzaminu z przygotowania zawodowego,
- możliwość pracy na różnych stanowiskach w warunkach gospodarki rynkowej dzięki szerokiemu profilowi kształcenia oraz szybkie przekwalifikowanie się lub uzupełnienie posiadanych kwalifikacji.

Absolwenci mogą znaleźć zatrudnienie w:

- instytucjach związanych z ubezpieczeniami, podatkami, bankach, biurach pośrednictwa nieruchomości,
- instytucjach prowadzących badania rynku, urzędach administracji państwowej i samorządowej, urzędach skarbowe, kancelariach doradztwa podatkowego, sekretariatach, stowarzyszenia i fundacje, własna działalność gospodarcza.

Zdobyte kwalifikacje w tym zawodzie mogą być podwyższane poprzez kontynuację nauki w szkołach wyższych na kierunkach: ekonomia, finanse, bankowość oraz zarządzanie i marketing.

Technik informatyk

Kształcenie w zawodzie technik informatyk odbywa się w 4-letnim Technikum dla absolwentów gimnazjum.

Absolwenci są fachowcami przygotowani do pracy na stanowiskach administratorów sieci i systemów serwerowych, operatorów baz danych, administratorów serwisów internetowych, grafików komputerowych, serwisantów

sprzętu komputerowego. Przygotowywani są do prowadzenia własnej firmy.

Technik informatyk zdobywa umiejętności w zakresie:

- obsługi komputera w stopniu zaawansowanym, obsługi systemów operacyjnych oraz pracy w wybranych rodzajach sieci komputerowych,
- wykorzystywania wiedzy o budowie i działaniu systemów operacyjnych oraz pracy z innymi systemami,
- organizowania działalności własnej, małej firmy.

Absolwent uzyskuje:

- świadectwo ukończenia szkoły,
- dyplom technika informatyka po zdaniu egzaminu z przygotowania zawodowego,

Absolwenci mogą znaleźć zatrudnienie w:

- firmy zajmujące się tworzeniem i eksploatacją oprogramowania komputerowego, firmach posiadających sieci komputerowe, punkty serwisowe, firmy administrujące sieci komputerowe, sklepy komputerowe,
- każdym przedsiębiorstwie w dziale obsługi informatycznej, własna działalność gospodarcza w zakresie usług informatycznych, firmach komputerowych, agencjach reklamowych, bankach ośrodkach przetwarzania danych i innych.

Zdobyte kwalifikacje w tym zawodzie mogą być podwyższane poprzez kontynuację nauki w szkołach wyższych

Technik elektronik

Kształcenie w zawodzie technik elektronik odbywa się w 4-letnim Technikum dla absolwentów gimnazjum.

Kierunek bardzo ekspansywnie rozwijający się w związku z zastosowaniem elektroniki w urządzeniach przemysłowych jak i gospodarstwa domowego.

Technik elektronik posiada

wiedzę z zakresu:

- diagnostyki sprzętu komputerowego i audiowizualnego, projektowania urządzeń elektronicznych oraz układów analogowych i cyfrowych, komputerowego wspomagania projektowania układów elektronicznych,
- projektowania i serwisu urządzeń audio-wizualnych, itp.

Absolwent uzyskuje:

- świadectwo ukończenia szkoły,
- dyplom technika handlowca po zdaniu egzaminu z przygotowania zawodowego.

Absolwenci mogą znaleźć zatrudnienie w:

- zakładach, w których są produkowane lub stosowane urządzenia elektroniczne, na stanowiskach konserwatorów i kontrolerów jakości, warsztatach naprawczych urządzeń elektronicznych, zakładach instalujących urządzenia elektroniczne, pracowniach i biurach konstrukcyjno-technologicznych zajmujących się projektowaniem urządzeń elektronicznych, firmach zajmując się serwisem urządzeń elektronicznych,
- firmach sprawując dozór nad specjalistycznymi urządzeniami elektronicznymi,

Zdobyte kwalifikacje w tym zawodzie mogą być podwyższane poprzez kontynuację nauki w szkołach wyższych

Technik kucharz

Kształcenie w zawodzie technik kucharz odbywa się w 4-letnim Technikum dla absolwentów gimnazjum.

Technik kucharz zdobywa umiejętności w zakresie:

- sporządzania różnego rodzaju potraw, ciast, napojów i deserów w zakładach gastronomicznych oraz przedsiębiorstwach zajmujących się przygotowywaniem i produkcją wyrobów, a także półproduktów kulinarnych,
- zabezpieczania surowców, półproduktów i wyrobów gotowych przed zepsuciem.

Absolwent uzyskuje:

- świadectwo ukończenia szkoły,
- dyplom technika kucharz po zdaniu egzaminu z przygotowania zawodowego.

Absolwenci mogą znaleźć zatrudnienie w:

- restauracjach, kawiarniach, hotelowych zakładach gastronomicznych, barach szybkiej obsługi, pensjonatach
- domach wczasowych, stołówkach szpitalnych, sanatoriach, szkołach, internatach, przedsiębiorstwach.

Zdobyte kwalifikacje w tym zawodzie mogą być podwyższane poprzez kontynuację nauki w szkołach wyższych na kierunku technologia żywności i żywienia człowieka.

Zasadnicza Szkoła Zawodowa

Zawód: Fryzjer – kształcenie w zawodzie fryzjer trwa 3 lata.

Młodzież zdobywa umiejętności w zakresie:

- usług fryzjerskich takich jak techniki, cięcia, układania i strzyżenia, pielęgnacji i modelowania włosów jak również rozwój umiejętności kontaktu z klientem,
- historii sztuki fryzjerskiej oraz informacji związanych ze specyfiką zawodu fryzjera,
- doboru fryzury do typu urody i osobowości, aktualnych trendów mody fryzjerskiej

jak również znajomości psychologii w obsłudze klienta.

Absolwent uzyskuje:

- świadectwo ukończenia szkoły,
- dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe,
- możliwość pracy na różnych stanowiskach w warunkach gospodarki rynkowej dzięki szerokiemu profilowi kształcenia oraz szybkie przekwalifikowanie się lub uzupełnienie posiadanych kwalifikacji.

Absolwenci mogą znaleźć zatrudnienie w:

- zakładach i salonach fryzjerskich lub w własnym zakładzie fryzjerskim (samozatrudnienie).

Zawód: Sprzedawca – kształcenie w zawodzie sprzedawca trwa 2 lata.

Młodzież zdobywa umiejętności w zakresie:

- organizacji sprzedaży towarów, zasad funkcjonowania punktów sprzedaży drobnotalicznej, detalicznej oraz hurtowej,
- form obsługi nabywców bezpośrednio (w handlu metodą tradycyjną) lub pośrednio (w handlu metodą samoobsługową i preselekcji),
- organizacji zaopatrzenia i przyjmowania dostaw towarów, sprawdzania towarów pod względem ilościowym i jakościowym, informowania nabywców o walorach sprzedawanych produktów,
- pomocy nabywcy przy wyborze produktu, realizacji zamówień składanych przez nabywców (demonstrowania, ważenia, mierzenia, pakowania), inkasowania należności,
- badania sytuacji rynkowej i określaniu potrzeb rynku, prowadzenia rozliczeń ekonomiczno-finansowych.

Absolwent uzyskuje:

- świadectwo ukończenia szkoły,
- dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe,
- możliwość pracy na różnych stanowiskach w warunkach gospodarki rynkowej dzięki szerokiemu profilowi kształcenia oraz szybkie przekwalifikowanie się lub uzupełnienie posiadanych kwalifikacji.

Absolwenci mogą znaleźć zatrudnienie w:

- punktach sprzedaży detalicznej, hurtowej, przedsiębiorstwach handlowych i usługowych oraz samodzielnie prowadzić własny sklep lub hurtownię.

Zawód: Mechanik pojazdów samochodowych – kształcenie w zawodzie trwa 3 lata

Młodzież zdobywa umiejętności w zakresie:

- wykonywania prace konserwacyjnych i naprawczych pojazdów samochodowych i ich zespołów,
- kontroli stanu technicznego zespołów i układów,
- regulacji i sprawdzenia działania pojazdu za pomocą urządzeń diagnostycznych, obsługi i naprawy coraz nowocześniejszych samochodów.

Absolwent uzyskuje:

- świadectwo ukończenia szkoły,
- dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe,
- możliwość pracy na różnych stanowiskach w warunkach gospodarki rynkowej dzięki szerokiemu profilowi kształcenia oraz szybkie przekwalifikowanie się lub uzupełnienie posiadanych kwalifikacji.

Absolwenci mogą znaleźć zatrudnienie w:

- salony obsługi i sprzedaży samochodów, zakłady produkcyjne i naprawcze pojazdów samochodowych,
- stacje kontroli pojazdów, salony sprzedaży pojazdów samochodowych, przedsiębiorstwa transportu samochodowego,
- przedsiębiorstwa doradztwa technicznego dotyczącego motoryzacji, własna działalność gospodarcza.

Zawód: Rzeźnik-wędliniarz – kształcenie w zawodzie trwa 3 lata

Młodzież zdobywa umiejętności w zakresie:

- stosowania metoda utrwalania mięsa i przetworów mięsnych, posługiwania się normami technologicznymi i instrukcjami,
- dokonywania rozbioru, wykrawania i klasyfikowania mięsa, dobierania i stosowania maszyny i urządzeń w przetwórstwie mięsa, posługiwania się aparaturą kontrolno-pomiarową, stosowaną w procesach przetwórstwa mięsa.

Absolwent uzyskuje:

- świadectwo ukończenia szkoły
- dyplom czeladniczy w zawodzie: rzeźnik-wędliniarz, po zdaniu egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe organizowanego przez Izbę Rzemieślniczą w Rzeszowie
- możliwość pracy na różnych stanowiskach w warunkach gospodarki rynkowej, dzięki szerokiemu profilowi kształcenia oraz szybkiemu przekwalifikowaniu się lub uzupełnieniu posiadanych kwalifikacji

Absolwenci mogą znaleźć zatrudnienie w:

- gastronomicznych, zakładach mięsnych, wędliniarskich, firmach cateringowych.

Zawód: Kucharz małej gastronomii – kształcenie w zawodzie trwa 2 lata

Młodzież zdobywa umiejętności w zakresie:

- stosowania zasady prawidłowego odżywiania, prawidłowego wykonywania obróbki wstępnej i cieplnej surowców, właściwego dobierania surowców do produkcji potraw,
- przygotowania podstawowego asortymentu potraw z surowców i półproduktów spożywczych, stosowania odpowiednich technik sporządzania potraw.

Absolwent uzyskuje:

- świadectwo ukończenia szkoły
- dyplom czeladniczy w zawodzie: rzeźnik-wędliniarz, po zdaniu egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe organizowanego przez Izbę Rzemieślniczą w Rzeszowie
- możliwość pracy na różnych stanowiskach w warunkach gospodarki rynkowej, dzięki szerokiemu profilowi kształcenia oraz szybkiemu przekwalifikowaniu się lub uzupełnieniu posiadanych kwalifikacji.

Absolwenci mogą znaleźć zatrudnienie w:

- małej gastronomii, restauracjach, kawiarniach, stołówkach, barach, firmach cateringowych.

**ZAPRASZAMY WSZYSTKICH GIMNAZJALISTÓW
DO SKORZYSTANIA Z NASZEJ OFERTY EDUKACYJNEJ**

ZESPÓŁ SZKÓŁ NR 2 W NIENADÓWCE

POTYCZKI Z SIENKIEWICZEM

ROZSTRZYGNIĘCIE IV EDYCJI KONKURSU „NAM HENRYK SIENKIEWICZ PATRONUJE”

4 grudnia 2009 roku w Zespole Szkół Nr 1 w Nienadówce miało miejsce uroczyste rozstrzygnięcie IV edycji konkursu „Nam Henryk Sienkiewicz patronuje”. Szkoła nasza nosi imię Henryka Sienkiewicza. Z tego tytułu spoczywa na nas obowiązek propagować twórczość Patrona. Stwierdziliśmy, że najlepszym sposobem krzewienia jego twórczości wśród uczniów

naszej i innych szkół będzie konkurs, pod hasłem „Nam Henryk Sienkiewicz patronuje”. W tym roku jest to już IV edycja. Konkurs ma zasięg wojewódzki. Patronat nad nim objęli: Pan Andrzej Ożóg Burmistrz Gminy i Miasta Sokółów Młp., Pan Jacek Wojtas Kurator Oświaty w Rzeszowie oraz Uniwersytet Rzeszowski.

W naszym konkursie wzięło udział 17 szkół:

1. Szkoła Podstawowa w Lipnicy
2. Szkoła Podstawowa w Ziempiowie
3. Szkoła Podstawowa Nr 3 w Rzeszowie
4. Szkoła Podstawowa z Hadykówce
5. Szkoła Podstawowa w Brzyskach
6. Zespół Szkół w Strażowie
7. Zespół Szkół im. Jana Pawła II w Sokółowie Młp.
8. Zespół Szkół w Trzebosi

Zaproszeni goście oraz jury konkursu.

Grupa teatralna z ZS Nr 1 w Nienadówce.

Grupa teatralna z ZS w Sokółowie Młp.

Grupa teatralna z ZS Nr 2 w Nienadówce

Grupa teatralna z Gimnazjum nr 7 w Rzeszowie.

9. Zespół Szkół im. Świętej Jadwigi Królowej w Trzebuse
10. Zespół Szkół im. ks. Mieczysława Lachora w Górnice
11. Zespół Szkół Nr 2 im. Marii Konopnickiej w Nienadówce
12. Zespół Szkół Nr 1 w Nienadówce
13. Gimnazjum Publiczne w Błażowej
14. Szkoła Podstawowa w Błażowej
15. Szkoła Podstawowa w Białce
16. Szkoła Podstawowa nr 2 w Trzebosi
17. Szkoła Podstawowa nr 3 w Trzebosi

Konkurs adresowany był do uczniów szkoły podstawowej i gimnazjum. Uczniowie szkoły podstawowej przygotowywali do wyboru prace literacką, plastyczną lub multimedialną. Tematyka dotyczyła twórczości H. Sienkiewicza. Gimnazjaliści mieli do wyboru przygotować pracę plastyczną, multimedialną oraz zaprezentować teatralną wizję utworu H. Sienkiewicza. Na konkurs nadeszło 275 prac w tym: 183 plastycznych, 32 literackie, 13 rekwizytów i 47 multimedialnych. 91 prac zostało nagrodzonych i wyróżnionych. Jury wyraziło uznanie dla uczestników konkursu za ogromny wkład pracy w ich przygotowanie. Pochwaliło dużą pomysłowość uczniów.

Ciekawym punktem konkursu było prezentowanie scenek do utworów H. Sienkiewicza. Do tej kategorii zgłosiły się zespoły z następujących szkół:

1. Zespół Teatralno-Kabaretowy „Bez” z Gimnazjum nr 7 im. Króla Jana III Sobieskiego w Rzeszowie opiekunowie panie: Jolanta Stefańska-Wacław, Danuta Wnęk, Danuta Drab
2. Grupa teatralna z Zespołu Szkół im. Jana Pawła II w Soko-

Grupa teatralna z ZS Nr 1 w Nienadówce.

Zdobywcy nagród razem z opiekunami.

- łowie Młp. – opiekun pani Agnieszka Dudzik
3. Grupa teatralna z Zespołu Szkół Nr 2 im Marii Konopnickiej w Nienadówce – opiekun pani Katarzyna Marcinków
4. Dwie grupy z Zespołu Szkół Nr 1 w Nienadówce opiekunowie: pani Iwona Słobodzian, Katarzyna Marcinków, Barbara Partyka.
Monolog przygotowali uczniowie ze szkół:
1. Gimnazjum Nr 9 w Rzeszowie – opiekun pani Bożena Ol-szewska

2. Zespół Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp. – opiekun pani Elżbieta Słobodzian
3. Zespół Szkół Nr 2 w Nienadówce.

Zespoły zaprezentowały twórczość H. Sienkiewicza w bardzo oryginalny i ciekawy sposób. Przedstawiły bardzo wysoki poziom. Każda scenka była starannie dobrana, przygotowana pod względem choreograficznym, oprócz tego niosła ważne przesłanie. Aktorzy w przedstawieniach byli naturalni, spontaniczni, wcielanie się w role sprawiło im wiele przyjemności i zabawy. Może i takie propagowanie twórczości Sienkiewicza zachęci młodzież do czytania jego książek.

Najciekawsze prace zostały zaprezentowane na wystawie pokonkursowej w Kuratorium Oświaty w Rzeszowie.

Dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się, aby nasz konkurs mógł się odbyć a uczestniczyli mogli otrzymać nagrody. Fundatorami nagród byli: pan Stanisław Ożóg – Poseł na Sejm RP, pan Andrzej Ożóg Burmistrz Gminy i Miasta Sokołów Młp., Krzysztof i Bożena Prucnal – właściciele firmy „Albatros”, pan Maciej Zachara właściciel firmy „Quatro” w Rzeszowie, Rektor Uniwersytetu Rzeszowskiego, zakład Smak w Górnio, zakład Bruk Bet w Górnio, Zakład „Stasia” w Sokołowie Młp. pan Bogdan Pustkowski okręgowy kierownik sprzedaży firmy LORENZ SNACK-WORLD.

M. Sztorc

ZESPÓŁ SZKÓŁ TRZEBUSKA

WYKAZ NAUCZYCIELI Z DZIEJÓW SZKOLNICTWA W TRZEBUSCE

Wykaz poniższy powstał w oparciu o analizę archiwum szkolnego w Trzebusce oraz dotychczasowy wywiad środowiskowy. Trzeba tu zaznaczyć, że wykaz ten nie jest jeszcze na pewno pełny i zawiera nadal braki personalne. Pomimo podjętych różnorodnych i usilnych starań, nie jest możliwe ustalenie tych braków w oparciu o te źródła wiedzy jakie podane są powyżej. Braki te mogą zostać wypełnione po kwerendzie archiwalnej w Archiwum Państwowym w Rzeszowie, gdzie znajduje się dokumentacja związana z funkcjonowaniem szkoły w Trzebusce w bardziej odległych czasach. Kwerenda taka będzie możliwa w przyszłości za zgodą dyrektora ZS w Trzebusce, po przygotowaniu odpowiedniego pisma do archiwum.

Wykaz prezentowany poniżej jest niepełny, szczególnie w okresie międzywojennym (do I wojny światowej uczył w Trzebusce jeden nauczyciel więc do tego roku spis powinien być pełny i wiarygodny), w czasie II wojny światowej i pierwszych lat po tej wojnie.

W kolejnych dziesięcioleciach niewiadome są sporadyczne i wykaz jest już pełny. Wykaz nie obejmuje niestety duchownych, którzy posługiwali jako nauczyciele religii w Trzebusce, poza kapłanami którzy pracowali tu od roku szkolnego 1990/91. Póki co wiedzę tu mamy ograniczoną. Wiadomo, że od początku wynajmowane były tzw. „podwoły” po księży uczących tu religii. Miejscowy chłop za opłatą przywoził osobę duchowną najprawdopodobniej wyłącznie z Sokołowa (w grę wchodzić mogła jeszcze Nienadówka do której to parafii przynależała część mieszkańców Trzebuski). Niestety w archiwum szkolnym nie ma dokumentów sprzed II wojny światowej, a po tej wojnie nie ma personaliów księży którzy tu uczyli (mimo iż nauczanie religii ze szkół wyrzucono w 1961r.). Oczywiście poszukiwanie dawnych świadectw, łącznie tych wydawanych osobno za naukę katechezy pozwoli na wypełnianie mozołne tych niewiadomych, ale czy wszystkie? Na świadectwach powojennych nie było miejsca na podpis osobny katechety co było praktykowane na początku XX wieku. Dziś póki co mamy

skromną tu wiedzę – stąd apel do wszystkich mieszkańców Sokołowszczyzny zwłaszcza pochodzących z Trzebuski, bądź mieszkańców naszej wsi o dzielenie się wiedzą w tym zakresie. Wystarczy czasem przeglądnąć stare świadectwa czy zdjęcia, by nie tylko dawne postacie ale i wspomnienia z czasów szkoły odżyły. Proszę wówczas o kontakt z ZS Trzebuska powołując się na panią Renatę Furman lub tutejszego historyka. A co wiemy dotąd? W roku szkolnym 1909/10 katechetą był ks. K. Lach. Przed nim i po nim pełnili tę funkcję inni katecheci z Sokołowa. W czasie II wojny światowej w Trzebusce uczył ks. Józef Pelc. Na początku lat 50 – tych religii uczył ks. Ludwik Bielawski a po nim obowiązki te przejął zmarły niedawno ks. Mieczysław Wajda (pełnił je do 1961r.). Po usunięciu nauki religii ze szkół, dzieci zmuszone były do docierania na te lekcje do Sokołowa. Po powstaniu punktu katechetycznego w domu należącym do rodziny Szotów – religii uczyła tam siostra służebniczka N.M.P. z Nienadówki a po niej od roku szkolnego 1972/73 pracowało tam w sumie 2 – 3 księży z Sokołowa. W latach 80 – tych religii uczyła w tym punkcie siostra zakonna z Sokołowa Gabriela Góra...

Wykaz poniższy ma na celu przybliżyć postaci, które wpływały na świadomość i kształtowanie kolejnych pokoleń mieszkańców Trzebuski. Wszystkich tych którzy chcieliby podzielić się wiedzą na temat przeszłości tutejszej placówki edukacyjnej, prosimy o kontakt lub zamieszczenie stosownych artykułów na łamach Kuriera Sokołowskiego.

Adamczyk Władysław 1914
 Augustyn Krystyna 1970/71
 Baczyński Roman 1923/24 – 1930/31
 Barłóg Jan 1965/66 do 1970/71
 Barnaś Michalina 1940/41; 1941/42
 Berłowska Małgorzata 2005/06 – 2008/09
 Błaszaków – Piękoś Anna 2003/04 – 2009/10
 Brykajłówna Michalina 1916 – 1918
 Buczak Anna 1944/45 – 1946/47
 Buczak Edward 1985/86 – 2009/10
 Buczak Maria 1991/92 – 2009/10
 Chodorowska Maria od początku 1920; 1920/1921
 Chorzępa Józef 1971/72 – 2007/08
 Chorzępa Teresa 1971/72 – 2001/02
 Chrostek Barbara 1981/82
 Chrostek Bogusława 2001/0
 Cisek Julian 1977/78
 Zdeb Czesława (z domu Ciupak) 1982/83 – 1988/89; 1990/91 – 2009/10
 Ciupak Janina (z domu Cymerys) 1971/72 – 2007/08
 Cymerys Zbigniew 1983/84 – 1985/86
 Darasz Małgorzata 2008/2009
 Misiuda Leokadia (z domu Dźwierzynska) 1952/53 – 1964/65
 Frankowska Emilia 1945/46 – 1948/49
 Frączek Maria, 1955/56
 Furman Genowefa 1955/56 – 1970/71
 Furman Renata 2003/2004 – 2009/10
 Galińska Józefa 1949/50; 1950/51
 Gut Edward 1971/72 – 1976/77
 Gut Halina 1974/75 – 2006/07
 Gut Maria 1971/72 – 1976/77
 Hadała Joanna 2005/06; 2006/07
 Jacek Danuta 1954/55
 Jacek Halina 1985/86
 Jacek Małgorzata 2007/08 2009/10
 Janiec Marta (z domu Ożóg) 2003/2004 – 2009/10
 Janik Ludwik 1945/46 – 1948/49
 Janik Zofia 1946/47; 1947/48
 Jarosz Stanisława 1941/42 – 1943/44; 1945/46 – 1948/49
 Jędrzykiewicz Edward 1956/57
 Kamler Anna 1949/50
 Kasica Bronisława 1969/70 – 1971/72
 Klakłowa Marya (styczeń 1911 do 4 grudzień 1913)
 Kołcz Zofia 1969/70; 1970/71
 Kołodziej Barbara 1975/76 – 1979/80 (od 2 go półrocza jako Wiśniewska)
 Kołodziej Maria 1979/80 – 2009/10
 Korzeńska Zofia 1969/70
 Kołodziej Janina (z domu Krawiec) 1950/51 – 1964/65
 Ks. Urban Andrzej 2003/2004 – 2005/06

Ks. Tęcza Bogdan
 Ks. Lach Kazimierz grudzień 1909 styczeń 1911
 Ks. Głód Roman 1992/93 – 2002/03
 Ks. Mularski Zygmunt 1990/91 – 1992/93
 Ks. Polak Tadeusz 2005/06
 Ks. Szwed Władysław 2007/08 – 2009/10
 Kściuk Zofia 1981/82
 Kurda Jan (styczeń 1908 grudzień 1909)
 Kustra Katarzyna 2009/10
 Łuszczki Zuzanna 1979/80
 Marciniak E.? 1977/78
 Marcinkowa Julia 1918/1919
 Marek Maria 1954/55
 Marszał Stanisław 1982/83 – 1984/85
 Matuła Zofia 1962/63 – 1968/69
 Mazurkiewicz Małgorzata 1969/70
 Mądry Karol 1950/51; 1951/52
 Micał Irena 1980/81
 Misiuda Stanisław 1952/53 – 1964/65
 Młot Emilia 1945/46 – 1947/48
 Mowczun Ewa 1980/81
 Niedziocha E.? 1952/53
 Niedziocha Roman 1952/53
 Niemcewicz Seweryn (styczeń 1905 grudzień 1907)
 Niemcówna Marya (grudzień 1909 do co najmniej końca stycznia 1911)
 Niemiec Danuta 1986/87 – 1988/89
 Nowak Elżbieta 1982/83 – 1984/85; 1989/90 – 2000/01; 2003/04 – 2005/06
 Nykiel Jan 1931/32 – 1938/39
 Ochalik Jan 1951/52; 1953/54
 Ochalik Zofia 1951/52 – 1953/54
 Orzech Aleksandra 2002/03 – 2009/10
 Ożóg Aleksandra 1984/85
 Ożóg Piotr 2003/2004 – 2009/10
 Ożóg Wiesław 2005/06 – 2009/10
 Ożóg Zofia 1957/58 – 1959/60
 Pałka – Welc Krystyna 2004/05
 Pasierb Paweł 1954/55
 Pączek Agnieszka 2007/08 – 2009/10
 Piekło Mariusz 2008/09 – 2009/10
 Pietryga Teresa 1978/79 – 1980/81
 Pikor Czesława 1981/82; 1982/83
 Piszcz Monika 2007/08 - 2009/10
 Radzik Kazimierz 1960/61
 Rembisz Elżbieta (Sudoł) 1987/88 – 2009/10
 Rembisz Zofia 1975/76
 Roszkiewicz Tadeusz (styczeń 1903 grudzień 1904)
 Rumak Edward 1975/76
 Rybak Ewa 2009/10
 Rzeszutek Agnieszka 2000/01
 Saj Genowefa 1966/67 – 1968/69
 Sidor Stanisław 1981/82
 Skrzypek Anna (z domu Łuszczka) 1982/83 – 2009/10
 Stec Bronisława (z domu Kasica) 1972/73
 Stec Krystyna 1997/98
 Stempurska Olga 1943/44; 1948/49 – 1951/52
 Szczepankiewicz Stanisława 1955/56
 Szczepańska Adela 1914; 1915
 Szczygieł Jolanta (Pikor) 1986/87
 Szeliga Krystyna 1954/55
 Szul Małgorzata 1978/79
 Szymanik Helena 1949/50
 Świst Bogusława 1984/85
 Tobiasz Marzena 2003/2004
 Urban Katarzyna 2003/2004 – 2009/10
 Widuch Anna 1940/41
 Wielgosz Monika 2007/08 – 2009/10
 Wietki Walery 1902
 Wiśniewska Beata 2006/07
 Wolak Irena 1965/66 – 1969/70
 Wolak Marian 1965/66 – 1974/75
 Zachmenik? 1953/54
 Załoga Zofia 1953/54
 Zieleziecki Modest 1941/42 – 1945/4
 Żyłka Danuta 1989/90 – 1991/9

ZESPÓŁ SZKÓŁ GÓRNO

OGÓLNOPOLSKI PRZEGLĄD ZESPOŁÓW KOLĘDNICZYCH „PASTUSZKOWE KOLĘDOWANIE” W PODEGRODZIU K. NOWEGO SĄCZA ZNOWU Z UDZIAŁEM ZESPOŁU Z GÓRNO

W dniach 6-7 lutego 2010 r. odbywała się kolejna już XIII edycja Ogólnopolskiego Przeglądu Zespołów Kolędniczych „Pastuszkowe kolędowanie” w Podegrodziu k. Nowego Sącza. Podobnie jak w czterech wcześniejszych latach, także i w bieżącym, zespołowi kolędniczemu gimnazjalistów z Zespołu Szkół im. ks. M. Lachora w Górnio, przygotowanemu pod kierunkiem p. mgr Danuty Ożóg i p. mgr Dariusza Kosaka, udało się po wcześniejszych eliminacjach gminnych, zakwalifikować się do Przeglądu w Podegrodziu. Tym razem nasz zespół gimnazjalistów zaprezentował „spektakl” ludowy, bożonarodzeniowy z drabami. Nauczyciele – opiekunowie naszej grupy kolędniczej: p. mgr D. Ożóg, p. mgr D. Kosak, w sposób niezwykle profesjonalny dokonali interpretacji scenicznej archaicznego tekstu ludowego. Dotarcie do tak cennych, dawnych tekstów, jest już nie lada sztuką, okazało się to możliwe dzięki pomocy p. prof. dr hab. Kazimierza Ożoga. Uczestnictwo opiekunów w różnorakich warsztatach z zakresu obrzędowości, kultury ludowej, etnografii, muzykologii, choreografii, pozwoliło, w połączeniu z bardzo trafnym, subtelnym spojrzeniem w/w Państwa na świat niestety już wymierającej kultury i zwyczaju, uczynić widowisko teatralne z bardzo wartką, niemalże żywiołową warstwą dialogową, sugestywnym ruchem scenicznym, wzbogacanym ciekawą warstwą muzyczną. Wyjście do młodzieży, w szczególności gimnazjalnej, z tekstem, w którym znaczenie niemalże każdego słowa należy uczniowi przybliżyć, ze względu na jego archaiczność, jest dla nauczyciela nie lada wyzwaniem. Uczeń nie opanuje pamięciowo i we właściwy sposób nie odegra scenicznego tekstu, roli, której znaczenia dokładnie nie rozumie. P. mgr Danucie Ożóg i p. mgr Dariuszowi Kosakowi, ten przykład transformacji dawnych treści na „nasze”, udało się doskonale. Należy nadmienić, iż Ci Państwo kolejny już raz tworząc tak wspaniałą „duet” nauczycielski, swoją pasją, swoim zaangażowaniem, potrafią niezwykle zaktywizować uczniów. Dzieje się tak z pewnością dlatego, iż są to nauczyciele cieszący się dużym autorytetem w oczach uczniów, potrafiący zachęcić ich do współorganizacji, dając możliwość współdecydowania o ostatecznym kształcie widowiska teatralnego.

Interpretacja archaicznego tekstu, ruch sceniczny, warstwa muzyczna i stroje, spotkały się z niezwykle wysoką oceną jury podegrodzkiego przeglądu. Nadmienić należy, iż stanąć oko w oko z tak profesjonalnym, znamienitym jury, to nie lada wyzwanie. W skład jury wchodzi bowiem: etnograf Centrum Kultury „Sokół” w Nowym Sączu, muzykolog, choreograf. Wśród wielu zespołów prezentujących się podczas 2 – dniowego przeglądu, naszemu zespołowi drabów, Gminy Sokołów Młp., udało się zająć bardzo wysokie, 2 – e miejsce w kategorii zespołów gimnazjalnych. W rolę drabów wcieliili się uczniowie: Norbert Dul, Wojciech Wójcik, Grzegorz Dudzik, Dawid Kosiorowski, Józef Ożóg, Jakub Kuryś i Mateusz Ziemniak. W szczególności postać Żyda, odgrywanego przez ucznia Norberta Dula, została bardzo wysoko oceniona pod względem sugestywności teatralnej, ruchu scenicznego, mimiki.

Serdecznie gratuluję Państwu nauczycielom- opiekunom grupy oraz uczniom- aktorom. To dla naszej Szkoły ogromne wyróżnienie móc po raz kolejny reprezentować Gminę Sokołów Młp. na ogólnopolskim Przeglądzie w Podegrodziu k. Nowego Sącza.

Każdy wyjazd z rodzinnych stron traktujemy równocześnie jako wycieczkę szkolną. Dzięki uprzejmości p. dyr. MGOKSiR

w Sokołowie Młp., mgr Jacka Piekietka, w nagrodę uczestnictwa i pięknego reprezentowania naszej Gminy, uczniowie – aktorzy naszego zespołu teatralnego a także zespołu kolędniczego (grupa młodsza) ze Szkoły Podstawowej Nr 2 w Trzebosi, mogli w niedzielę 7 lutego odwiedzić Kraków, w szczególności Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach, Wawel, Kościół Mariacki, Rynek. P. prof. dr hab. Kazimierz Ożóg oprowadził uczniów po budynku Uniwersytetu Jagiellońskiego. Stanowiło, to dla nich niesamowite przeżycie i z pewnością w wielu umysłach młodzieży rozbudziło pragnienie studiowania w przyszłości na Uniwersytecie Jagiellońskim. P. profesorowi K. Ożogowi i p. dyr. Jackowi Piekietkowi w imieniu dzieci i młodzieży serdecznie dziękuję. W swoim artykule naukowym: „Wycieczka szkolna jako wyjście do świata”, p. prof. Kazimierz Ożóg pisał o wycieczce: „jest ona laboratorium wiedzy, najlepszym sposobem poznawania świata, pomnażania wiadomości”. Nasz wyjazd do Podegrodzia k. Nowego Sącza i Krakowa jest tego dobitnym przykładem.

Lucyna Perlak

WYJAZD NA ŁODOWISKO

Wycieczki wyjazd młodzieży Zespołu Szkół w Górnio na lodowisko do Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Mielcu zaplanowany na 15 lutego nie doszedł do skutku ze względu na uciążliwe warunki pogodowe jednak już 19 lutego wszystko udało się zrealizować bez przeszkód. Pośpiech był spowodowany marcowym terminem dostępności sztucznego lodowiska. Na miejscu uczniowie mieli możliwość wypożyczenia łyżew. Uczestnicy wycieczki mieli możliwość doskonalenia swoich umiejętności łyżwiarских lub bez skrępowania nabywali je. W grupie wytworzyła się wspaniała, przyjazna atmosfera. Początkujący mogli liczyć na wsparcie, nawet opiekunowie. Szaleńcza zabawa na świeżym powietrzu mocno strudziła uczestników, ale z ochotą godzili się na dodatkowe niespodzianki. Aby troszkę ochłoniąć p. Rembisz zaproponował najpierw obserwowanie treningu drużyny siatkówki na hali sportowo-widowskiej MOSiR, między czasie zorganizował darmowe wejście na kręgielnię. Ostatni punkt programu okazał się największą atrakcją. Większość uczniów miała możliwość pierwszy raz zagrać w kręgle. Na początku uczniowie byli bardzo onieśmieleni, gdyż bali się skompromitowania, ale po pierwszych próbach z niecierpliwością oczekiwali na swoją kolej. Rywalizacja pomiędzy uczniami szkoły podstawowej i Gimnazjum rozgrzała mocno atmosferę. Poobijani, ale z nowymi, wspaniałymi doświadczeniami wróciliśmy bezpiecznie do domów. Nad uczestnikami czuwali: rodzic – p. Zbigniew Piekut, (za, co serdecznie mu dziękujemy) i nauczyciele – Jacek Rembisz i Iwona Chudzik.

Iwona Chudzik

„AZBEST(Ł)OWCY”

— grupa gimnazjalistów z Zespołu Szkół im. ks. Mieczysława Lachora w Górnicy przystąpiła w roku szkolnym 2009/2010 do Ogólnopolskiego Konkursu „Usuwanie azbestu!”, zorganizowanego przez Ministerstwo Gospodarki. Głównym celem poczynić uczniów jest podniesienie świadomości mieszkańców Gminy Sokółów Młp., a szczególnie miejscowości Górno, Górno – Zaborze, Górno – Meszne, Markowizna i Wólka Sokółowska, na temat azbestu i zagrożeń, jakie ze sobą niesie. Azbest(Ł)owcy wraz z opiekunem – p. M. Maziarz, podjęli i będą podejmować w tym celu szereg działań, takich jak: szacowanie liczby zabudowań gospodarczych, które pokryte są eternitem, przeprowadzenie wśród mieszkańców anonimowej ankiety sprawdzającej wiedzę na temat znajomości zagadnień związanych z azbestem, stworzenie strony internetowej:

„Azbest – miej świadomość”, wykonanie i dostarczenie mieszkańcom ulotek na temat zagrożeń i sposobów postępowania z azbestem, przygotowanie plakatów, opracowanie prezentacji multimedialnych, zapoznanie społeczności z przepisami prawnymi dotyczącymi usuwania azbestu, przeprowadzenie szkoleń oraz wiele innych działań. Uczniowie przygotowali również audycję radiową poświęconą tej tematyce. Azbest(Ł)owcy mają nadzieję, że poprzez swoją kampanię informacyjną społeczność szkolna i lokalna zyska rzetelną wiedzę na temat negatywnego wpływu azbestu na zdrowie człowieka oraz na temat uregulowań prawnych dotyczących gospodarki azbestowej.

AZBEST – MIEJ ŚWIADOMOŚĆ

Czyli o tym, czym jest azbest i co zrobić, aby nie był dla nas groźny?

W języku greckim słowo azbest znaczy „niewygasający”. Jest to włóknisty minerał odporny na działanie mrozu, wysokich temperatur, substancji żrących, wytrzymały na rozciąganie i zgniatanie. Nadawano mu wiele nazw, znany był jako „kamień bawełniany”, czy „len kamienny”, „skalny oprzęd” oraz „płótno niepalne”.

Dzięki swoim właściwościom azbest wykorzystywano do produkcji:

- pokryć dachowych – eternitu
- płyt elewacyjnych i balkonowych
- rur do instalacji wodociągowych i kanalizacyjnych
- przewodów wentylacyjnych i kominiowych
- drobnych urządzeń w gospodarstwie domowym
- ognioodpornych koców.

Po roku 1945 sprowadzono do Polski ok. 2 mln ton czystego azbestu. Szacuje się, że na terenie Polski znajduje się 14,5 miliona ton wyrobów zawierających azbest, w tym ok. 665 tys. ton na Podkarpaciu. Minerał sprowadzano z krajów byłego Związku Radzieckiego, Chin i Afryki Południowej.

W naszej gminie azbest występuje głównie w postaci eternitu. Gimnazjaliści z Górna policzyli, że na terenie wsi Górno, Markowizna i Wólka Sokółowska znajdują się 173 budynki z takim pokryciem. W całej gminie oszacowano tę liczbę na 1182 budynki.

Słowo eternit pochodzi z języka łacińskiego (aeternum) i znaczy wieczność. Jest to nazwa handlowa płyt azbestowo – cementowych falistych i płaskich stosowanych powszechnie jako pokrycia dachowe w latach 70 – tych XX wieku. Eternit zawiera około 15% azbestu, a korozja płyt eternitowych następuje po około 30-50 latach od wyprodukowania. W latach 80-tych ubiegłego wieku odkryto, że azbest niszczy środowisko naturalne i jest rakotwórczy. Obecnie zaliczany jest do dziesięciu najgroźniejszych zanieczyszczeń na Ziemi.

Azbest jest przyczyną zwłóknienia tkanek płuc, osadzając się na ściankach płuc uszkodza je, ograniczając przepływ tlenu. Oddychanie powietrzem, w którym znajdują się niewidzialne dla oka włókna azbestu, prowadzi do szeregu chorób układu oddechowego, w tym raka płuc. Azbest staje się zagrożeniem dla zdrowia, gdy dojdzie do korozji lub jakiegokolwiek uszkodzenia wyrobów zawierających azbest (łamanie, krusze-

nie, cięcie i każda inna obróbka). Procesy te powodują uwalnianie się włókien do powietrza i możliwość wdychania ich do płuc.

Azbest dobrze zabezpieczony i nieuszkodzony – nie stanowi zagrożenia.

Od 1998 roku zakazano w Polsce: produkcji, importu i stosowania wyrobów zawierających azbest. Do 2032 roku wszystkie wyroby zawierające ten minerał muszą zostać usunięte. Usuwanie azbestu powinno być realizowane przez specjalistyczne firmy, zaopatrzone w zabezpieczające maski. W czasie demontażu płyty eternitowe należy zwilżyć wodą, a następnie ofoliować. By nie dopuścić do skażenia środowiska, należy przewieźć niebezpieczny odpad na specjalne składowisko. Tam azbest zostanie zakopany i już w ziemi zacznie proces rozkładu trwający 300 lat. (Najbliższe składowisko to Młyny koło Radymna).

Pod żadnym pozorem nie należy wyrobów pochodzenia azbestowego wywozić np. do lasu lub na tzw. „dzikie wysypiska”, ani tym bardziej, jak robiono kiedyś, wysypywać go na drogi i podwórka celem utwardzenia nawierzchni.

Aby całkowicie pozbyć się zagrożenia spowodowanego wydzielaniem się niebezpiecznych pyłów, należy:

- zabezpieczyć materiały z azbestu pokrywając je innymi materiałami (np. farbą do betonu),
- nie wykonywać niepotrzebnie prac takich jak ścięcie i miazdzenie powierzchni azbestowych,
- podczas koniecznych prac stosować maski ochronne, a powierzchnie robocze utrzymywać w mokrym stanie.

Z uwagi na uwarunkowania prawne oraz wysokie koszty demontażu i unieszkodliwiania azbestu, przewidziano możliwość dofinansowania części wydatków poniesionych przez osoby fizyczne na usuwanie wyrobów zawierających azbest. Szczegółowe informacje na temat dofinansowania na usuwanie wyrobów azbestowych można uzyskać w urzędach gminnych.

Gmina Sokółów Młp. dofinansowuje transport i składowanie odpadów na wyznaczonym składowisku.

Więcej informacji
na temat azbestu na

www.azbest-lowcy.webpark.pl
oraz
www.azbestout.pl

Ilość budynków mieszkalnych i gospodarczych pokrytych eternitem.

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 2 GÓRNO

CHOINKA W GÓRNIĘ-ZABORZU

Choinka szkolna w Szkole Podstawowej Nr 2 im. Ignacego Partyki w Górnieniu – Zaborzu to impreza z bardzo długą, sięgającą kilkudziesięciu lat, tradycją. Ma ona nieco odmienny charakter od innych tego typu uroczystości, gdyż nie skupia się przede wszystkim na uczniu, ale głównie na integrowaniu mieszkańców okolicznych wsi: Górna, Wólki Niedźwiedzkiej i Woli Zarczyckiej, ludzi, którzy swoją młodość spędzili w naszej małej, położonej na uboczu wsi szkółce.

Podobnie jak w ubiegłych latach, mimo wielkiego mrozu i nienapawających optymizmem prognoz pogody (a większość z okolicznych mieszkańców ma świadomość, że każdy intensywniejszy atak zimy może skończyć się pozostawieniem auta na szkolnym parkingu i równie intensywnym, niekoniecznie

przyjemnym spacerem przy świetle księżycy do położonego kilka km dalej domu) sala wypełniła się po brzegi babciami, dziadkami, rodzicami, którzy z niecierpliwością oczekiwali, co tym razem przygotowały ich pociechy. Obok w/w zaszczylicili nas swoją obecnością również inni goście, m.in. proboszcz parafii Górno ks. mgr Jan Lib wraz z ks. Markiem Wygonikiem, radnym Sejmiku Województwa Podkarpackiego, prezes ZM „Smak-Górno” – inż. Mieczysław Miazga, wiceprezes spółki „Smak-Górno” – mgr inż. Kazimierz Smolak oraz emerytowany dyrektor p. Józef Kiełb i emerytowane nauczycielki szkoły: Maria Cisek, Danuta Dolecka, Maria Kida.

Jak co roku 1. punktem programu były Jasełka, przygotowane przez uczniów klas IV-VI. Inscenizacja opracowana na podstawie tekstu ks. M. Malińskiego spotkała się z bardzo życzliwym przyjęciem i dużym poczuciem humoru głównie starszych widzów, którzy raczej nie byli przygotowani na nieco nowoczesny i bardzo odbiegający od sztafpowego sposobu ukazania jasełkowej walki dobra ze złem. Największy aplauz wywołały postaci Heroda, Diabła oraz jego nieco dziwnej „rodziny”. W role te wcielili się kolejno: Mateusz Burek, Karol Kuduk, Janek Dec i Mateusz Sondej.

Zdolności aktorskie naszych uczniów zostały docenione zaproszeniem i możliwością kolejnej prezentacji, tym razem w Kaplicy w Górnieniu-Sanatorium z okazji zbliżającego się Dnia Chorego.

Kolejnym punktem zabawy stał się program artystyczny poświęcony Babciom i Dziadkom przygotowany przez uczniów klas młodszych pod kierunkiem wychowawców, w którym zaprezentowano także zespół koledżyczny nagrodzony w miejsko-gminnym konkursie w Sokołowie Młp. Jednak najwięcej

uśmiechu na twarzach pojawiło się podczas prezentacji Kolekcji Mody Ekologicznej. Na koniec Dziadkowie otrzymali od swoich wnucząt własnoręcznie wykonane upominki. Po występie wszyscy zostali zaproszeni na poczęstunek przygotowany przez Radę Rodziców, a do końca wieczoru trwała zabawa przy muzyce specjalnie zaproszonego z tej okazji DJ.

Wszystkich czytelników „Kuriera Sokołowskiego”, którzy są w jakiś sposób związani ze szkołą w Górnieniu – Zaborzu zapraszamy do odwiedzania naszej strony internetowej: www.sp2gorno.wist.com.pl

Dyrektor, Rada Pedagogiczna oraz Rada Rodziców składają serdeczne podziękowania Zarządowi firmy „Smak-Górno” za sponsorowanie zabawy choinkowej.

Grzegorz Tupaj
Anna Kiełb

PIERWSZE UCZNIOWSKIE DOŚWIADCZENIA DROGĄ DO WIEDZY

Szkoła Podstawowa nr 2 im. Św. S. Kostki w Trzebosi realizuje od 1 kwietnia 2009 r. do 31 grudnia 2011 r. projekt „Pierwsze uczniowskie doświadczenie drogą do wiedzy” na zlecenie Ministerstwa Edukacji Narodowej w ramach Programu operacyjnego Kapitał Ludzki. Adresatami podjętych działań są uczniowie trzech kolejnych klas pierwszych oraz ich rodzice i nauczyciele. Celem projektu jest wdrożenie elastycznego modelu edukacji dostosowanego do indywidualnych potrzeb i możliwości uczniów, a także kształtowanie kompetencji klu-

OBCHODY DNIA BABCI I DZIADKA W SZKOLE PODSTAWOWEJ W TURZY

21 i 22 stycznia obchodziliśmy Dzień Babci i Dzień Dziadka. To była wspaniała okazja, by przypomnieć sobie o osobach, którym często zawdzięczamy większość rozkoszy dzieciństwa. Tego dnia pamiętaliśmy o złożeniu im życzeń. Przecież wnuczka to dla nich największy skarb i radość.

U babci zawsze jest przyjemnie, ciepło i miło. Z dziadkiem można porozmawiać o dawnych czasach, które znane są nam tylko z kart książek historycznych. Dla dziadków zawsze jesteśmy najważniejsi. Szanuje się ich za cierpliwość, wyrozumiałość, dobroć, miłość, i ogromne doświadczenie życiowe.

W dniu 20 stycznia w Szkole Podstawowej w Turzy odbyło się uroczyste spotkanie z okazji Dnia Babci i Dziadka. Po przywitaniu zaproszonych gości przez pana dyrektora I. Koziarza, uczniowie wszystkich klas zaprezentowali swój program artystyczny. Na początku jako, że nadal trwamy w radosnym czasie Bożego Narodzenia, dzieci przedstawiły jasełka pt. „Historia wciąż żywa” przygotowane pod kierunkiem s. J. I. Majchrowicz. Później przedszkolaki wystąpiły ze swoim repertuarem wierszyków i piosenek. Aby zaprezentować Dziadkom i Babciom talenty taneczne, wystąpiły dziewczynki tańczące na zajęciach prowadzonych przez p. M. Czerwonka. W następnej

inscenizacji dzieci przekonywały, że mimo, iż „różne babcie bywają to tak samo kochają”. Na twarzach gości można było zaobserwować uśmiech, radość, łzy szczęścia i wzruszenia. Wielką przyjemność sprawiły Babciom i Dziadkom drobne upominki w postaci laurów, wręczone przez wnuków. Wspólny poczęstunek był okazją do rozmów, w czasie których mogliśmy podzielić się wrażeniami. Dziadkowie byli pełni uznania dla swoich wnuków. Podziwiali ich postawę i umiejętności.

Wspaniała atmosfera, która towarzyszyła spotkaniu była okazją do umocnienia więzi rodzinnej, miłego spędzenia czasu, bliższego poznania się. To bardzo wzruszająca, ale też pouczająca lekcja dla dzieci – by zawsze pamiętali o swoich dziadkach, nie tylko w dniu ich święta. Jeszcze raz wszystkim Babciom i Dziadkom składamy najserdeczniejsze życzenia zdrowia i wszelkiej pomyślności w życiu.

**Magdalena Kobylarz
Aneta Jakubek**

czyli w oparciu o humanistyczną teorię inteligencji wielorakich Howarda Gardniera. Szkoła otrzymała pomoce dydaktyczne, które są wykorzystywane na zajęciach lekcyjnych i pozalekcyjnych. Dzieci pracują w III Ośrodkach Zainteresowań, co przyczyniło się do wielokierunkowego i wieloaspektowego

wspierania rozwoju każdego ucznia. Realizują tam swoje pomysły, zainteresowania. Pierwszy etap projektu realizuje p. G. Figiela, drugi p. R. Panek, a trzeci p. E. Szeliga. Każdy etap zakończony będzie pokazem umiejętności uczniów.

18 XII 2009 r. odbył się pokaz umiejętności uczniów kończących I etap realizacji Projektu pt. „Cztery pory roku – krok po kroku”. Dzieci zaprezentowały przedstawienia „Żuraw i czapla”, „Teatryk warzywny” i „Na straganie”, tańczyły, śpiewały, grały na dzwoneczkach oraz pochwałyły się swoją wiedzą przyrodniczą. Prezentację obejrżeli rodzice, nauczyciele i uczniowie naszej szkoły.

Renata Panek

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 3 TRZEBOŚ

„Niech nam żyją wszystkie Babcie i Dziadkowie też...”

Pod takim hasłem w Szkole Podstawowej Nr 3 w Trzebosi im. Św. Faustyny Kowalskiej odbyło się w dniu 21.01. 2010 r. spotkanie z okazji Dnia Babci i Dziadka. Uroczystość ta gromadzi w murach naszej szkoły każdego roku liczną grupę – ukochanych przez wnuki – Babć i Dziadków.

Spotkanie rozpoczęła Dyrektor Szkoły Pani mgr Genowefa Kraska, która bardzo serdecznie powitała wszystkich zebranych i wyraziła swoją wdzięczność za ich przybycie. Życzyła wielu Łask Bożych, zdrowia, radości, aby wszystko się darzyło, a w Nowym Roku jeszcze lepiej było. Słowami: „Niech na Waszych twarzach nie znika uśmiech, dni niech płyną spokojnie i coraz wolniej, a Wasze wnuczka niech będą przy Was tak jak dzisiaj”. W dalszej części swojego wystąpienia Pani dyrektor powiedziała między innymi: „... „Dziś w tym zagonionym świecie w czasach gdzie rządzi pieniądz pomóżcie Waszym wnuczkom znaleźć inne, bardzo ważne wartości w życiu jakimi są **prawda, uczciwość, życzliwość, pracowitość i bezinteresowność**”. Nawiązała też do patrona szkoły – św. Faustyny, która uczy nas miłości, skromności, pracowitości oraz ukazuje piękno wiary. „Jesteście dla nas drogowskazem. Podziwiamy Waszą mądrość życia, poczucie humoru, pewność i spokój serca” – tak z kolei przedstawiciele Samorządu Uczniowskiego powitali licznie zgromadzonych solenizantów.

Chociaż za oknami zima w pełni, w naszej szkole czuło się ciepło bijących serc zarówno naszych gości jak i ich wnuczka. Wszyscy byli bardzo wzruszeni słuchając wierszy, piosenek i krótkich scenek, które w swej treści wyrażały wielką miłość i przywiązanie. Mówiły o tym, jak ważna jest babcia i dziadek w życiu każdego dziecka.

Dziadkowie w wielkim skupieniu obejrzeli scenę „Z życia św. Faustyny Kowalskiej. Byli pełni podziwu także wtedy, gdy najmłodszy uczniowie – dzieci z oddziału przedszkolnego wystawili specjalnie na ich cześć przedstawienie jasełkowe.

Podziwiali ich zaangażowanie w odgrywane role, bogate i piękne stroje. Nie zabrakło też dużej dawki humoru, gdy uczniowie z klasy pierwszej odgrywali scenki odnoszące się do czynności, które na co dzień wykonują babcia i dziadek, marzeń które też mają.

Ze swoim przedstawieniem jasełkowym wystąpili przed publicznością także uczniowie starsi – z klasy III i IV.

Wszystkie występy były nagrodzone gromkimi barwami. Na koniec odśpiewa-

no tradycyjne „Sto lat” i nastąpiło wręczenie upominków, które dzieci wykonały specjalnie na tę okazję. Z kolei dziadkowie zostali zaproszeni na herbatkę i ciasto. Taki dzień jak ten na długo pozostanie w pamięci dziadków i wnuczka.

Krystyna Błajdo
Anna Kurasińska

Przebiegłem setkę (100 km) w czasie 11:51:10 s.

Kiedy kończyłem nie jeden maraton biegowy, myśli moje podpowiadały że wspaniałe byłoby ukończyć setkę (bieg na 100 km).

Sledząc imprezy sportowe w roku 2010 natrafiłem na IV Gdańską setkę Morsów Króla Neptuna, po rozmowie ze sponsorem zawodów Panem Marcinem Pomianek reprezentując Cars-Pol postanowiłem spróbować swoich sił. Długa podróż (ponad 700 km w jedną stronę i drogi nocleg w Gdańsku nie pokrzyżowały naszej strategii.

W dniu 28 lutego 2010 roku w Gdańsku – Jelitkowie wystartowałem jako debiutant w biegu na 100 km wraz z innym kolegą, czułem że jestem dobrze przygotowany do biegu i tak kilometr po kilometrze około godziny 18,00 wspaniałym finiszem dotarłem do mety z wynikiem 11:51:10 s, gratulacje za zdobycie III miejsca, a przede wszystkim wspaniałe uczucie którego nie da się opisać. Zachęcam wszystkich szczególnie młodzież do wyznaczania sobie podobnych celów.

W. Sondej

Ultramaratończyk Wiesław Sondej – zdobywca III miejsca w biegu na 100 km.

Fot. B. Sondej

Na trasie biegu około 100 m od morza Gdańsk-Jelitkowo.

Klub pływacki „Delfinek” marzy o zawodach u siebie

W sobotę 23.01.2010 roku na pływalni MOSiR-u w Nowej Sarzynie odbyła się II edycja zawodów pływackich z cyklu „Liga Pięciu Miast” w których rywalizowało ponad 150 najmłodszych adeptów pływania z Łańcuta, Głogowa, Leżajskiego, i Sokołowa. Głównym celem zawodów jest popularyzacja pływania jako formy profilaktyki zdrowotnej a dla sokołowskich zawodników zwrócenie na siebie uwagi bo już niedługo będą gospodarzami różnych zawodów pływackich. Nie od dziś Pan Burmistrz Gminy i Miasta Andrzej Ożóg stara się pomóc młodym adeptom pływania, organizując dla nauczycieli wychowania fizycznego kursu instruktora pływania. Kiedy powstawała sekcja pływacka „Delfinek” skupiająca

uczniów nie tylko z Sokołowa, ale również z Trzeboszi, Nienadówki zawsze służył i służy dobrą radą oraz wspiera finansowo. Z pomocą przychodzi również Pan Poseł na Sejm RP Stanisław Ożóg, który wspiera każdą inicjatywę lokalną pomagając w pozyskaniu środków z Ministerstwa w Warszawie. Ta pomoc przynosi korzyści bo zawodnicy w swoich kategoriach wiekowych odnoszą sukcesy na miarę swoich możliwości (treningi 1x w tygodniu). Do grona zawodników sekcji są przyjmowani nowi, którzy zdobyli kartę pływacką i przejdą weryfikację. W większości są to uczniowie klas drugich, trzecich szkoły podstawowej. W drugiej edycji „Ligi Pięciu Miast” Róża Tomaszewska (1999) zdobyła srebrny

medal, a Barbara Prucnal (1999) brązowy medal na dystansie 50 m stylem grzbietowym.

Nie udało się stanąć na podium pozostałym zawodnikom sekcji, ale w tej dyscyplinie o zwycięstwie decydują setne sekundy. W sztafecie dziewcząt zdobyliśmy IV miejsce. Na uznanie zasługują: Mikołaj Kalandyk (2001) Jagoda Kiełb (2000), Kacper Błądek (2000), Konrad Białek, Sebastian Olszowy (2000), Julia Kuca (1999), Ola Sidor (1999), Julia Wolańczy (1998), Ewelina Piędel (1998), Filip Koc (1997).

Następna III edycja „Ligi Pięciu Miast” odbędzie się w marcu 2010 r. na obiektach MOSiR-u w Głogowie Małopolskim.

W. Sondej

VI PUCHAR BURMISTRZA W PŁYWANIU

W czwartek 04.02.2010 roku w godzinach popołudniowych zawodnicy sekcji „Delfinek” na zaproszenie MOSiR-u w Leżajsku brali udział w zawodach pływackich o Puchar Burmistrza Leżajskiego. Bardzo dobrze wypadli zawodnicy sekcji zajmując wysokie lokaty:

Kacper Błądek 4 miejsce 23:68 -25 m stylem dowolnym

Barbara Prucnal 4 miejsce 50:66 -50 m dwoma stylami

Julia Kuca 52:50 -50 m dwoma stylami

Ola Sidor 57:37 -50 m dwoma stylami

Gabriela Kiełb 57:50-50 m dwoma stylami

Konrad Białek 26:31-25 m stylem dowolnym

Sebastian Olszowy 28:12-25 m stylem dowolnym

100m stylem dowolnym: Julia Wolańczyk 2:07:97 Ewelina Piędel 2:05:19.

W. Sondej

Zawodnicy Klubu pływackiego „Delfinek” z trenerem.

Sokołowski mors Wiesław Sondej zaprasza do morsowania

Opisując w Kurierze Sokołowskim (nr 4-201) „Jak zostałem morsem nie przypuszczałem że na morsowanie będzie coraz więcej chętnych. Telefonów z zapytaniem, czy ja mogę się zapisać, jak się przygotować, jak się pan czuje itp. było dużo, ludzie nie wierzyli że nawet przy temperaturze -20 stopni C można morsować (dotyczy wprawionych morsów). Przyjeżdżali z dziećmi i żonami na żwirownie do Rzeszowa by zobaczyć jak morsujemy, niektórzy zostawali i zaczęli od biegania boso po śniegu, po wejście do wody. W chwili obecnej jest nas już 10-ciu, i chętnych przybywa. Deklarują chęć morsowania również Panie. Tak się składa że kiedy zostałem zaproszony przez Krakowski Klub Morsów „Kaloryfer” do reprezentowania naszego klubu w przepłynięciu Wisły w dniu 31.01.2010 roku zacząłem morsować 2x w tygodniu zwiększając czas przebywania w wodzie, dla mnie było to uciążliwe szczególnie dojazdy, i pewne zakazy dojazdu do miejsca morsowania, postanowiłem szukać miejsca w okolicy. Z pomysłem morsowania w Nowej Turzy przyszedł sekretarz Gminy i Miasta w Sokołowie Pan Leszek Gut, który przygotował odpowiednio przeręble i miejsce do morsowania na tzw. deszczowni. Czy stała woda, przepiękne miejsce wśród drzew i lasów, cisza, daje

Mors podczas zażywania kąpieli z kolegą.

nieocenione efekty z morsowania. Kiedy w dniu 02.02.2010 roku nakręciliśmy film z morsowania zamieszczając w internecie wpisując: **Klub morsa Sokołów lub www.terapia-ruchu-wa.pl** chętnych do morsowania z okolicznych miejscowości (Nowa Sarzyna, Brzózka Królewska, Leżajsk, Giedlarowa) jest wielu, tylko jeszcze ustalić dzień, godzinę i już morsujemy. Dla mnie morsowanie to **radosny stres**, a zarazem promocja Miasta i Gminy Sokołów Małopolski, mam nadzieję że wśród przyszłych morsów zobaczymy ciekawych i odważnych ludzi z naszych okolic.

W. Sondej

VI Ogólnopolski Bieg Flisaków w narciarstwie klasycznym na dystansie 20 km

Dyplom z zawodów narciarskich.

Na mecie biegu narciarskiego.

W dniu 07 lutego 2010 roku w miejscowości Ulanów koło Rudnika odbył się VI Ogólnopolski Bieg Flisaków który na starcie zgromadził ponad 112 zawodników z różnych stron Polski. Wspaniała pogoda i sprzyjające warunki umożliwiły walkę na dystansie 5,10,20 km. Po przyjeździe na miejsce zawodów stwierdziłem że trasa biegu jest dużo łatwiejsza niż w Biegu Lotników, dlatego postanowiłem powalczyć na dystansie 20 km. Mijając kolejnych zawodników dotarłem do mety z czasem 1:32:00 min. zajmując IX miejsce. Obserwując zawody zauważyłem udział całych rodzin w biegach na krótkich dystansach, szkoda że u nas nie ma chętnych do biegania na nartach, mimo że są podejmowane takie inicjatywy m.in. przez nauczyciela wychowania fizycznego pana Tadeusza Bazana (współorganizator biegu „Lasowiaka”).

W. Sondej

XXIII EDYCJA BIESZCZADZKIEGO „BIEGU LOTNIKÓW” w narciarstwie klasycznym

Przed startem w zawodach.

24 stycznia 2010 roku pomimo siarczystego mrozu na starcie 23 edycji Bieszczadzkiego Biegu Lotników w Ustianowej stanęło ponad 90 zawodników i zawodniczek z regionów Podkarpacia, Małopolski, województwa mazowieckiego, oraz z Ukrainy. Biegi narciarskie, po pływaniu są dyscypliną w której zaangażowane są wszystkie mięśnie, dlatego też trzeba mieć bardzo dobrą kondycję żeby sprostać wymaganiom organizatora. Zdecydowałem się biec na dystansie 21 km (3 okrążenia x 7 km). Trasa ciężka dużo podbiegów i zjazdów, ale wspaniała publiczność zachęcała do walki. Wynik 2:05:04 nie odbiegał od wytrawnych biegaczy. Dla mnie to wspaniała impreza, nabranie pewności siebie że to nie jest takie trudne, trzeba tylko chcieć. W planie następne biegi narciarskie z uczniami.

W. Sondej

KRONIKA POLICYJNA

dot. zdarzeń zaistniałych w grudniu
2009, styczniu i lutym 2010 r.

Przestępstwa

W okresie od grudnia 2009 do lutego 2010 r. w Komisariacie Policji Sokołów Młp. zanotowano 57 przestępstw popełnionych na terenie działania tutejszej jednostki. Były to przestępstwa przede wszystkim z kategorii przestępstw przeciwko mieniu tj. kradzieże (6 przypadków), kradzież z włamaniem (10 przypadków), zniszczenie mienia (5 przypadków), oraz znęcanie się nad rodziną (3 przypadki), przywłaszczenie mienia (2 przypadki), kierowanie samochodem po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości (7 przypadków), wypadek drogowy (3 przypadki), groźby karalne (5 przypadków), uszkodzenie ciała (1 przypadek), nieumyślne spowodowanie śmierci (1 przypadek), znęcanie się (3 przypadki), naruszenie nietykalności cielesnej (1 przypadek), oszustwa (4 przypadki), pobicie (3 przypadki), kradzież dokumentów (2 przypadki) oraz nielegalne posiadanie środków odurzających (1 przypadek).

Zdarzenia drogowe

W analizowanym czasie policjanci KP Sokołów Młp. wykonywali czynności służbowe na miejscu 41 kolizji drogowych, z których najwięcej miało miejsce w Sokołowie Młp. (7 kolizji), w Nienadówce (3 kolizje), w Wólce Sokołowskiej (2 kolizje) w Wólce Niedźwiedzkiej (6 kolizji) w Kamieniu (6 kolizji), w Trzebusce (6 kolizji), w Łowisku (2 kolizje), w Trzebosi (3 kolizje), w Stobiernej (2 kolizje), w Górnicy (1 kolizja), w Turzy (1 kolizja), w Wólce Podlesnej (1 kolizja) i w Kątach Trze-

buskich (1 kolizja). Główną przyczyną zaistnienia tych kolizji jest przede wszystkim nie dostosowanie stylu jazdy do warunków

Fot. P. Kuter

ków panujących na drodze, nadmierna prędkość oraz prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości. KP Sokołów Młp.

Fot. S. Belz

zwraca się z prośbą o zwiększenie ostrożności przy prowadzeniu pojazdów mechanicznych.

Komendant
Komisariatu Policji w Sokołowie Młp.
podkom. Paweł Suski

Bank Spółdzielczy w Sokolowie Młp.

ul. Rynek 4, 36-050 Sokółów Młp
tel. 17 772 90 13
tel./fax 17 772 92 07
e-mail: bs.sokolow@sofnet.pl
www.bs.sokolow.pl

Rok założenia 1905

OFERUJEMY:

- Kredyty preferencyjne i obrotowe
- Kredyty dla rolników, podmiotów gospodarczych, pracowników
- Lokaty terminowe i wkłady A VISTA
- Rachunki bieżące dla przedsiębiorców i rolników
- Prowadzenie rozliczeń gotówkowych i bezgotówkowych
- Przekazy WESTERN-UNION®
- Poczta elektroniczna ELIXIR
- Bankomat
- Kredyty niskoprocentowane
- Homebanking i Internetbanking

**Zaufaj najbliższemu.
Z nami zawsze bezpiecznie.**

ZAPRASZAMY

ZAKŁAD MIĘSNY

Laureat

FAIR PLAY 2004

Tel./fax : (017) 7728 810 (017) 7728 881
e-mail : gorno@smakeko.pl www.smakeko.pl

Oferuje :

**Szeroki asortyment szynek, wędzonek, kielbas,
wędlin podrobowych, mięs wieprzowych,
wołowych a także przetworów drobiowych.**

Bezpośrednie dostawy do odbiorców

Atrakcyjne ceny

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY

Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej „Prywatna Praktyka Lekarzy” s.c. Marta i Ryszard Stelmach

Praktyka Główna: Sokółów Młp., ul. Sikorskiego 54, tel./fax 017 77 20 104

Praktyka świadczy usługi zdrowotne na podstawie kontraktu z NFZ w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej w godzinach od 8.00 do 18.00, od poniedziałku do piątku. W pozostałych godzinach pacjenci przyjmowani są w Sanatorium Górno (w ramach opieki zdrowotnej).

Praktyka świadczy również odpłatne usługi, wykonując:

- badania kandydatów na kierowców kat. ABCD
- okresowe badania kierowców
- badanie okresowe pracowników na stanowiskach, gdzie nie występują czynniki szkodliwe.

Marta i Ryszard Stelmach

wraz z personelem Praktyk
dążą do zaspokojenia
za bardzo dobrą współpracę.

Pozostałe:

- Praktyka Lekarska Górno 290, tel./fax 017 77 28 898
- Praktyka Lekarska Wólka Niedźwiedzia 158, tel./fax 017 77 28 898
- Praktyka Lekarska Łowisko 215, tel./fax 017 85 57 224
- Praktyka Lekarska Trzeboń ul. Górna 5, tel./fax 017 77 27 224

ZAPRASZAMY

Kolektura 12/146

Renata Adamkiewicz

36-050 Sokółów Młp.
ul. Lubelska 1
tel. (017) 772-99-03